

41 godišnjak

OGRANAK "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC

2007.

Dragi naši,

U godini koja ima 365 dana, a gotovo jedna trećina ih je neradnih, možemo s ponosom reći da je i ogrankova godina vrlo slična ovoj kalendarskoj. Sve ove neradne dane mi smo odradili; održali smo oko 100 proba, 60-ak nastupa i gostovanja, predstavljali društvo gdje god smo se pojavili, te najvjerojatnije i kod kuće sjedili uz instrumente i poput zadatka danog za domaću zadaću usavršavali znanje. No, ništa od toga nije teško ako se radi s ljubavlju i od srca, a sudeći prema entuzijazmu i volji naših članova, čini se da u njihovom srcu uvijek ima mjesto za rad, zalaganje i njegovanje tradicije. Ukoliko ste zaboravili što smo to sve radili u proteklih godinu dana, ovo je pravi trenutak i način da vas podsjetimo. Pamćenje ćete osvježiti već na samom početku novog broja Godišnjaka u kojem predsjednik OSS-a Nenad Rožić opisuje sve aktivnosti društva u protekloj godini.

Iako kalendarska počinje u siječnju, Ogrankova godina starta u veljači i to Smotrom koreografiranog i izvornog folklora. Ovu je manifestaciju slikovito dočarao naš

uvijek originalan tamburaš Siniša Lučić. Siniša piše o voditelju Stevi Boriću koji se prošle godine pozdravio (naravno, ne zauvijek) s Ogrankašima. Naime, dolazak na probe dva puta tjedno iz susjedne županije i povratak kući u kasnim satima Stevo je već teže podnosio, te je odlučio napraviti kratku pauzu. Kod nas će, naravno, uvijek biti dobrodošao, a mi ćemo ga uvijek pamtitи kao vrsnog pedagoga i učitelja, ali još boljeg tamburaša i prije svega prijatelja. Na njegovo je mjesto došao novi učitelj sviranja, Mario Tuđina, koji se odlično snašao u novoj sredini.

Prošlu godinu obilježila su i brojna gostovanja od kojih izdvajamo ono u Sloveniji, Italiji, a ponovo smo posjetili i drage nam prijatelje iz Makedonije. Bili smo domaćini velikom broju grupa i organizatori već tradicionalnih manifestacija, a najimpozantnije zdanje ovoga je puta bio Međunarodni festival tradicijskih glazbala na kojem je nastupilo čak osam grupa. Još jedna novost je i etno radiona, otvorena u lipnju, a u Godišnjaku možete vidjeti slikovnu priču od početka nastajanja radione do finalnog proizvoda.

I ovoga smo se puta odmagnuli od temeljne koncepcije, pa donosimo i nekoliko priča o buševskom kraju. Posebno mjesto zauzima kapelica sv. Ivana Krstitelja (nekad Kapela sv. Apostola) o kojoj pišu prof. Ljubica Pernar-Robić i Ivan Rožić. Donosimo i vijesti iz drugih medija koji su popratili rad Ogranka, te priču o raskapanju starog Peternacovog čardaka koji će u budućnosti biti dio Etno zadruge. Tu su i rubrike «Gdje smo sve bili», predstavljamo folkloruše u neobičnim pozama, situacijama i na neobičnim mjestima te se sjećamo onih koji više nisu s nama.

Stoga se, dragi Štioče, nadamo da ćeš i ti sa osobitim zanimanjem pročitati što donosi novi broj i naći nešto po svojoj volji.

Do iduće godine pozdravlja vas vaša urednica
Ana Katulić

Ogranak «Seljačke sloge» Buševec, Trg Seljačke sloge, 10417 Buševec
Tel/fax +3851 6255 186

Predsjednik: Nenad Rožić

Mob: +385 98 829 907

e-mail: nenad.rozic@pliva.hr, oss.busevec@zg.t-com.hr

web: www.oss-busevec.hr

Impresum:

«Godišnjak 2007», broj 41

Izdavač: Ogranak «Seljačke sloge» Buševec, za izdavača: Nenad Rožić

Urednik: Ana Katulić

Grafičko oblikovanje: Davor Vretenar i Vesna Papić

Tiskara: Tipomat, Staro Čiče

Naklada: 250 primjeraka

Foto: Irena Rožić, Emil Bobesić, Dubravko Katulić, Jasmina Bobesić, Ana Katulić
Buševec, veljača 2008.

IZVJEŠĆE UPRAVNOG ODBORA O RADU OGRANKA "SELJAČKE SLOGE" BUŠEVEC U PERIODU OD 01.01. DO 31.12.2007.G.

Upravni odbor je vrlo zadovoljan realizacijom zacrtanog plana kojeg smo si sami postavili početkom 2007.g. Većina postavljenih zadataka je realizirana, što će se i vidjeti iz izvješća.

Sva događanja i manifestacije koje smo imali u planu realizirati tijekom 2007.g. u Buševcu, smo i odradili. Počevši od organizacije 5. «Dječjih igara» - međužupanijskih susreta dječjih folklornih skupina (29.04.) na kojem su uz našu B i C grupu nastupali i mali folkloriši iz KUD-a «Matija Gubec» Sotin, FA «Šiljakovina» iz Šiljakovine, KUD «Sveta Nedjelja» - Sveta Nedjelja, KUD «Lavoslav Vukelić» - Sv. Križ Začretje, KUD «Vez» - Ruščica, KUD «Illova» iz Illove i FS «Javorje» iz Šmartnog pri Litiji – Slovenija. Veći odaziv roditelja i ostale rodbine ne bi škodio ovoj vrlo važnoj manifestaciji za našu djecu.

Mjesec lipanj je rezerviran za naše već tradicionalno «Ivanje u Buševcu» (24.06.) gdje smo ove godine ugostili zbor crkve Sv. Antuna Padovanskog iz Knina, HPD «Slavulj» iz Petrinje i KUD «Izvor» iz Generalskog stola» s njihovim svadbenim običajima. I dalje ćemo nastaviti trend očuvanja starih običaja ugošćavanjem grupa koje njeguju čuvanje starine (svadbeni, žetveni, božićni, ivanjski i drugi običaji). Ivanje u Buševcu bi trebala biti manifestacija svih Buševčana i udruga u Buševcu, a na žalost i ovaj puta najveći dio posla su odradili članovi OSS Buševac i DVD-a Buševac.

Nakon ljetnih godišnjih odmora, početkom rujna (01. i 02.09.) smo obilježili vrlo vrijednu obljetnicu ugostivši naše prijatelje iz Koljnofa - 30. godina neprekidne suradnje s našim Hrvatima iz Koljnofa – Mađarska. Ovu i ostale suradnje s našim Hrvatima u dijaspori ćemo nastaviti i dalje, čuvajući kulturu, baštinu, riječ, tamburu i hrvatsku pjesmu diljem svijeta.

Međunarodni festival tradicijskih glazbala, drugi po redu (ukupno peti festival međunarodnog karaktera) je održan od 05. do 07.10., a na njemu su nastupale grupe: FA «Kitka» - Istibanja – Makedonija, Hrvatski gajdaški orkestar, KUD «Kraljica Katarina» Donji Lapac, KUU «Veseli Međimurci» - Čakovec, «Arkul» - Roč, «Cirkus vjetra» - Dubravko Lapaine i gosti iz daleke Litve «Senoilai Klaipeda». Ovaj instrumentalno, vrlo bogati festival na kojem ste mogli čuti preko 50 različitih vrsta instrumenata je snimljen i na CD, te po pričanju mnogih prelazi okvire našeg mjesta. Nadamo se da ćemo vrlo visoku kvalitetu izvođenog programa u idućim godinama još poboljšati i obogatiti novim grupama iz inozemstva.

4. «KAJ – BUŠ» - Susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja održan je u studenom (17.11.) uz sudjelovanje četiri grupe: Garešničko amatersko kazalište, Udruga za kulturni amaterizam Sv. Križ Začretje, KUD «Zvon» Mala Subotica i Dramska skupina Virje. Ovakve večeri opuštanja i smijeha su nam itekako potrebne, te je osnovna svrha održavanja susreta ovakvog tipa ispunjena.

Zajedno s Društvom žena Buševac organizirali smo i doček Sv. Nikole za svu zainteresiranu djecu koja su najprije pogledala predstavu Gradskog kazališta Sisak – «Začarani vrt», a potom dobila poklone od Sv. Nikole. Ova vrlo vrijedna humanitarna akcija koja za svrhu ima pokazati našoj djeci da treba i darivati, a ne samo primati poklone, i ovaj puta je ispunila sva očekivanja. Sкупljeno je jako puno odjeće i igračaka, a i slatkiša koji su podijeljeni onima kojima je najpotrebnije.

Na kraju svake godine oko Božića upriličimo i naš prekrasni «Božićni koncert». Ove godine doduše u drugom terminu (nakon Božića 29.12.), ali ponovno pred punom crkvom Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. Božićni koncert OSS Buševac je svake godine sve kvalitetniji i bolji i prava je šteta što lokalne i državne televizije nemaju više sluha za snimiti ovaj događaj.

Od organizacijskih stvari prošle godine smo naravno odradili i sjednicu Skupštine društva, ali smo isto tako ugostili i grupe iz Varšave (Poljska) i Odese (Ukrajina) na našoj ljetnoj pozornici.

U protekloj godini Upravni odbor je održao 21. sjednicu s prosječnim natpolovičnim dolaskom članova na sastanke. Organizirane su sve gore navedene manifestacije, potom organizacije gostovanja u Hrvatskoj i inozemstvu, organizirano je i realizirano niz radnih akcija. Članovi odbora su sudjelovali kao gosti na drugim skupštinama, te sastancima raznih tijela i odbora. Osigurana su sva potrebna financijska sredstva za realizaciju predviđenog programa putem prijava programa prema Gradu Velikoj Gorici, županiji Zagrebačkoj, Ministarstvu kulture, Turističkim zajednicama GVG i ŽZ, sponzorima i donatorima, što ćete vidjeti iz blagajničkog izvješća. Smatramo da postoji još prostora što se tiče namicanja sredstava, ali kako svi članovi Upravnog odbora svoj posao rade volonterski i uz svoj redoviti posao, fizički je nemoguće odraditi dodatnu količinu prijava (papirologije).

Od materijalnih sredstava koje smo pribavili u 2007.g. su:

- 7 kompleta ženskih narodnih nošnji Sonte,
- 5 pari čizama muških,
- Ijerica,
- naručen je novi bajs (u izradi kod Marinka Katulića),
- kupljeno je 12 stalaka za note,
- novi ormari za prostoriju OSS Buševac.
- popravljeni su slijedeći (teško oštećeni) instrumenti: 2 brača, 1 violina i već otpisana bugarija
- uz pomoć prijatelja iz Makedonije popravljen je i tapan.
- kupljen je i jedan bežični mikrofon,
- a u izradi je i nova ženska Turopoljska narodna nošnja za mlađenku.

Gore navedene radne akcije koje smo odradili odnosile su se na uređenje prostorija i okoliša prilikom organizacije manifestacija. Zatim smo vlastitim radom uredili naše prostorije, probili zid, presložili strujne i telefonske instalacije, postavili podlogu za parket, složili parkete

i prefarbalih ih. Jedino što smo prilikom uređenja naše prostorije morali platiti je brušenje parketa i ličenje prostorije. Nakon uređenja prostorije, sami smo iz izrezanog materijala složili nove ormare, te smo uredili etno radionicu koja je otvorena za tkanje. Zahvaljujemo se obitelji Kajganić i njihovo tvrtci što su nam poklonili lajsne za cijelu prostoriju OSS Buševec.

Uz finansijsku pomoć GVG smo otkupili posljednji drveni čardak (Petrnačev čardak) u Buševcu od obitelji Božurić, koji smo tijekom godine uspjeli demontirati, što vlastitim radom, što uz stručnu pomoć gosp. Radivoja Jovičića. Kompletan građa je preseljena u iiza spremišta pokraj Doma kulture. Ukoliko bude finansijske potpore, nastavak t.j. montaže čardaka slijedi 2008.g.

Finansijskim sredstvima GVG koje dobiva MO Buševec, kupljen je sav materijal za uređenje WC-a na katu Doma kulture, a od radova smo uspjeli demontirati 5 kom. starih prozora te su ugrađeni novi PVC prozori, naručena su i nova vrata na WC-ima, a daljnji radovi na demontaži slijede tijekom 2 i 3 mjeseca 2008.g.

Od nematerijalnih dobara naša pjesma «Vigrujem, Vigrujem» zajedno s video snimkom uvrštena je u udžbenik glazbenog odgoja za 5. razred OŠ u nakladi «Školske knjige» kao autentični materijal iz Turopolja.

U propagandni materijal Turističke zajednice ZŽ (DVD o županiji) uvršteno je i dio naših materijala (pjesma, slike). Promociju društva smo radili svim raspoloživim sredstvima, od interneta preko tiskovina: Reporter, Glasnik Turopolja, Vjesnik, VG NEWS, Radio postaja: RVG, HKR, RTL, Radio Banovina, Radio Sljeme i Hrvatski radio – II program, te putem naše lokalne televizije TVG u emisiji VG Report, koja se prikazuje na OTV-u. Većina promocija je bila sponzorirana, a dio reklama vezanih uz manifestacije smo i financirali. Zahvaljujemo se svima na vrlo uspješnoj suradnji, a posebno RVG Media grupi koja nas tijekom cijele godine prati u svim svojim medijima.

Naš rad i naše kvalitetne programe finansijski su pratili GVG putem ZKUU VG, Zagrebačka Županija, Ministarstva kulture, Turističke zajednice GVG i ZŽ, te sponzori, a dio novca smo i sami prisrbili. Svima se od srca zahvaljujemo, a najviše našem Gradu koji nas financira u najvećem dijelu naših potreba, te tvrtci MB FRIGO GRUPA i njezinom vlasniku, gosp. Branku Meštroviću, koji nas je i ovogodišnjim Božićnim darom ponovno obradovao.

Neki će ponovno reći da je izvješće UO predugačko, ali ja jednostavno ne mogu u tri rečenice opisati preko 50 nastupa ili organizacija manifestacija (svaki vikend tijekom godine) koje smo odradili u 2007.g., niz radnih akcija i drugih aktivnosti vezanih uz kulturu našeg naroda, a na koje je naših 200-tinjak aktivnih članova svojim svakodnevnim radom utrošilo desetke tisuća sati volonterskog rada. Smatram da taj i toliki entuzijazam zavređuje da bude zabilježen i prezentiran široj javnosti.

A sada malo o našim sekcijama i grupama: FOLKLORNA SEKCIJA

Plesna i tamburaška «C» grupa

Djeca u dobi od 9 – 13 godina redovito jednom tjedno održavaju plesne probe sa svojim voditeljem Mojmirom Golemac i Marianom Jurić. U grupi trenutno ima 28-osmero djece, od toga 15 djevojčica i 13

dječaka. Mali plesači su 2007.g. izlazili na pozornicu 5 puta, a tamburaši 2, što je za svaku pohvalu jer im je ovo tek prva godina što su počeli svirati. Djeca prvo uče korake i pjesme našeg Turopolja, te su tako nastupali sa «Prasičkanjem» i «Lepom Marom», a drugi dio godine rade na uvježbavanju male Turopoljske svadbe. Tamburaši su 2007.g. promijenili voditelja jer je dosadašnji dugogodišnji voditelj gosp. Stevo Borić zbog privatnih obaveza morao odustati od uvježbavanja tamburaša OSS Buševec. Novi voditelj je gosp. Mario Tuđina koji se trudi da mlađim tamburašima usadi ljubav za tamburom i nauči ih da bez čitanja nota i sviranja po notama nema pravog tamburaša. Mi ga u tome podržavamo i nadamo se da će uspjeti, te od 11 malih tamburaša koje trenutno ima u C grupi napraviti prave velike tamburaše.

Najznačajniji nastup malih folkloraša u 2007.g. je sigurno sudjelovanje na Državnoj smotri dječjih folklornih skupina u Kutini.

Zbog velikog interesa djece i roditelja mlađih generacija osnovali smo i novu plesnu «D» grupu koja broji 14-ero djece godišta 1999. i 2000., a vježba ih njihova voditeljica Marijana Jurić. Probe održavaju jednom tjedno, a uvježbavaju osnovne korake Turopolja, s radom su počeli u studenom 2007.g. Tijekom godine smo prebacili dio starije djece iz C u B grupu.

Plesna i tamburaška «B» grupa

Ova grupa tinejdžera broji 17 članova, 10 djevojčica i 7 dječaka, a probe održavaju dva puta tjedno sa svojim voditeljima Mojmirom Golemac i Sanjom Bobesić.

Ukupno su odradili 72 probe. Plesači su u toku godine odradili 9 nastupa, a tamburaši 10. U plesnoj grupi smo napravili rošade tako da su svi članovi B grupe stariji od 15 godina (1 razred srednje škole na više), prebačeni u «A» grupu, a B grupi su se priključili članovi iz mlađe C grupe. Iako smo mislili da će mlađim članovima trebati više vremena za prilagodbu, prevarili smo se, jer su oni vrlo brzo pohvatili korake od novih koreografija i željni su učiti dalje što je vrlo pohvalno. Ova grupa na repertoaru ima nekoliko koreografija: Draganić, Turopolje, Zagorje, Međimurje, a uvježbavaju i korake Glamoča. Osim nastupa u Hrvatskoj organizirano im je i gostovanje na 22. MFF «Istibanjsko zdravoživo» - Istibanja – Makedonija, gdje smo predstavljali Hrvatsku.

Na gradskoj smotri folklora naša «B» grupa je s koreografijom Turopolja proglašena najboljom ali zbog pravila ZKUU Velike Gorice nije mogla ići na Županijsku smotru.

Tamburaši B grupe su se smanjili za 3 člana u odnosu na 2006.g. što zbog isključivanja pojedinih članova iz grupe, a što zbog samoinicijativnih prekida. Osobito nam je krivo kada nas napusti netko od tamburaša jer je njih uvijek malo i jako puno se treba u njih ulagati da bi postali pravi tamburaši. Stoga je prava šteta kada netko radi 7-8 godina i tek tada bi trebao početi ubirati plodove svoga rada, da pojedinci prekinu svoj rad u društvu. Na taj način štete samima sebi ali i društvu u cjelini.

Preostalih 5 članova tamburaške «B» grupe je prebačeno u A tamburašku grupu.

Nismo zaboravili niti školovanje naših voditeljica Sanje Bobesić i Marijane Jurić, koje smo poslali na seminar za

vođenje dječjih skupina, a kojeg u Zagrebu održava gosp. Knežević – jedan od najpriznatijih stručnjaka za dječji folklor u Hrvatskoj.

Plesna i tamburaška «A» grupa

Udarna postava OSS Buševec je naravno i dalje najaktivnija što dolikuje ovoj grupi. 40-tak članova ove grupe redovito dva puta tjedno održava probe tijekom cijele godine, plesači su odradili 15, a tamburaši 25 nastupa u prošloj godini. Postavljeni visoki nivo kvalitete i karakter izvođenog programa su zadržani i dalje, uz postojeće uvježbavaju se nove (Slavnija) i obnavljaju stare koreografije (Glamoč). U rad grupe su uključeni stariji članovi «B» grupe koji su se vrlo brzo uklopili u A ekipu, uz dodatan napor će vrlo brzo biti nosioci programa.

Kao drugi, s gradske smotre smo branili boje grada na Županijskoj smotri, gdje smo s našim Draganicem proglašeni najboljima u Županiji. Ovaj uspjeh nas je obavezao da na državnim susretima u Čakovcu predstavljamo Zagrebačku županiju. Izvrsne kritike žirija i ovacije iz publike po tko zna koji puta su dokazale da OSS Buševec spada u sam vrh Hrvatskog amaterskog folklora, a citirat ću samo jednu rečenicu gosp. Mihaela Ferića (člana žirija), koja kaže: «Da je danas potpuno izabrana crta između metropole, većih gradova i ruralnih naselja, da se u malim mjestima mogu postići vrhunski rezultati ne samo u takozvanoj izvornoj prezentaciji tradicijske kulture i umjetnosti, nego i u onoj scenskoj, koreografskoj i glazbenoj obradi, zorno i nedvojbeno svjedoči primjer ovog uzornog ansambla, njegovog društvenog vodstva i kreativnih umjetničkih voditelja znalaca.»

Grupa je prošle godine nastupila i na 14. MFF u Metelici – Italija od 01. do 07.08., što je bilo jedno novo, vrlo lijepo iskustvo za sve nas i mogućnost da upoznamo folklor i grupe iz drugih zemalja (Paragvaj, Brazil, Rusija, Litva, Slovačka, Italija):

Plesnu grupu je tijekom godine napustilo nekoliko članova, ali su došli novi, a priključeni su i članovi iz B grupe pa se ne osjeti velika promjena, a tamburaše je krajem godine zbog privatnih razloga napustio Vedran Katulić, nadamo se privremeno, jer tako kvalitetnih tamburaša koje imamo u «A» grupi teško je nadomjestiti. Moramo ovdje posebno spomenuti i pohvaliti naše vanjske članove koji ulažu dodatne napore i troše materijalna sredstva (auti i gorivo) da bi kod nas plesali, a to su plesači iz Rakitovca, Kuća, Starog Čića, Vukovine, Barbarića, Velike Bune, Velike Gorice, Mićevca, Velike Mlake, Ogulinca, Turopolja, Vukojevca, Ni u ovoj grupi nismo zaboravili školovanje našeg kadra tako su u Ljetnoj školi folklora na Braču prošle godine bili Željko Borković za ples i Marko Robić za tradicijske instrumente.

Plesna i tamburaška izvorna grupa

Ova grupa je u prošloj godini doživjela malo rasipanje članova, nešto zbog bolesti, nešto zbog smrtnih slučajeva u obitelj, ali je svejedno odradila Gradsku smotru izvornog folklora s koje se kao drugorangirana plasirala na Županijsku smotru. Na županijsku smotru u Sv. Ivan Zelina na žalost nismo otišli zbog preklapanja termina održavanja smotre s našim Ivanjem, Preostali

članovi izvorne grupe su tijekom godine nastupili na Voloderskim jesenima i 10. Molvarskim susretima potpomognuti članovima A ekipa, a u pojedinim situacijama su i oni pomagala A grupi. Na repertoaru i dalje imaju naše domaće Turopoljske pjesme i običaje, što bi svakako ove godine trebalo proširiti. Zadatak iz plana da omasovimo ovu grupu na žalost nismo uspjeli izvršiti, ali se nadamo da će ova grupa opstati u društvu i da će se postepeno u nju uključivati i nešto mlađi članovi koji se rekreativno želete družiti i baviti folklorom. Sa izvornim tamburašima je situacija slična, samo što je njih još teže skupiti i držati stalno na okupu. Tehnički voditelj ove grupe gosp. Blaž Bedek ulaže velike napore da bi grupu što više omasovio, ali bez pomoći svih članova mu sav trud nije dovoljan. Zato molimo sve članove društva i one koji bi to htjeli postati, a koji se želete rekreativno baviti plesanjem i sviranjem u izvornoj grupi da nam se pridruže.

Vokalna B i A grupa

Vokalnu B grupu čine svi članovi plesne B grupe, ali probe vokala imaju samostalno jednom tjedno s voditeljem Draženom Kurilovčan, koji ih uči pravilnom načinu pjevanja, a koriste repertoar iz koreografija koje plešu. Ovdje se stvara dobra podloga za kasnijim kvalitetnim pjevačima u A grapi.

Vokalna A grupa se sastoji od članova A plesne, izvorne plesne i od ljudi koji želete samo pjevati, a ukupno broj preko 50 pjevača koji redovito jednom tjedno održavaju probe s voditeljem gosp. Draženom Kurilovčan. Na probama se uvježbavaju pjesme koje se koriste u koreografijama, a posebnu draž im čini uvježbavanje Božićnog koncerta kojeg smo ove godine izveli 4 puta kompletog i 4 puta djelomičan repertoar. Radost Božića smo prenijeli i našim Hrvatima (i njihovim gostima) i u dijaspori: Šopron – Mađarska, Bratislava – Slovačka i Beč – Austrija u periodu od 07. do 09.12. (tri dana, tri države, tri koncerta). Početkom 2008.g. smo započeli sa snimanjem pjesama za Božićni CD OSS-a Buševec, kojeg ćemo, nadamo se uspjeti objaviti do Božića 2008.g. Ono što iz plana za ovu grupu nismo uspjeli napraviti je snimiti naše drage bakice pjevačice crkve Sv. Ivana Krstitelja iz Buševca (na žalost u međuvremenu je umrla njihova glavna pjevačica gđa. Verica Horvačić), iako je održano nekoliko proba i naš voditelj Mojmir Golemac je dio materijala snimio na kazete radi preslušavanja. Nadamo se da ćemo i taj dio plana odraditi kada nova ekipa bude spremna.

Desetak naših članova je pohađalo i jednodnevno predavanje gosp. Bojana Pogrnilovića o pjevanju u našim krajevima u organizaciji ZKUU Velike Gorice održanog u Gradićima.

Dramska sekcija - Pučko kazalište

Pučko kazalište je na repertoaru zadržalo predstavu «Priča o Jobu» koju je režirala gđica Romana Rožić i s njom su nastupili na Županijskoj smotri u Zelinji. Predstava je ušla u uži izbor (među tri predstave) koje su bile izabrane da mogu predstavljati Županiju na državnim susretima. Prilikom drugog prikazivanja predstave u Zelinji, državnom izborniku se najviše svidjela predstava «Ljubica» - Gradskog kazališta Jastrebarsko, tako da ovaj puta

nismo bili na državnim susretima kazališnih amatera. Ova predstava je u 2007.g. izvedena još 4 puta. Paralelno s igranjem predstave «Priča o Jobu» naša režiserka se prihvatiла vrlo zahtjevnog posla, uvježbavanja i režiranja predstave «Breza» Slavka Kolara. Domaći materijal svima vrlo dobro poznat, ali strašno težak, rezultirao je time da brojna glumačka ekipa više od pola godine uvježbava ovu predstavu i da premijeru nismo uspjeli napraviti u 2007.g., ali će premijera zato biti izvedena u veljači 2008.g. Popunjavanje tehničke ekipe ide vrlo teško jer rijetko se tko želi prihvatiти puno posla kojeg se malo cjeni i slabo vidi, ali naša vrlo vrijedna ekipa u sastavu Ivica Rožić i Mario Detelić za sada savladavaju sve zadatke koje pred njih postavi režiserska Romana.

Etno sekcija Radionica za izradu narodnih nošnji

Za ovu ekipu smo uspjeli u našim prostorima otvoriti malu etno radionu i uz njihov trud i pomoć g. Vlade Čehulića složiti dva tkalačka stana i pripremiti ih za tkanje, te urediti cijelu prostoriju. Tri članice ove grupe su početkom godine završile napredni (2) dio tečaja tkanja u Etno radioni Čehulić, a to su Ljiljana Detelić – voditeljica grupe, te Vera Pribanić i Mirjana Bedek.

Članice ove grupe su pregledale sve komplete nošnji u našem vlasništvu i većinu jednoobrazno obilježile, ostatak neobilježenih nošnji će se obilježiti početkom 2008.g. U izradi je već spomenuta mlađenčina nošnja, a nadopunjavaju se i kompletiraju ženske nošnje Sonte (obuća, čarape, nakit itd.). Dosadašnja dugogodišnja gardeobijerka gđa Barbara Katulić je zaključno sa 2007.g. izrazila želju da netko mlađi preuzme brigu o nošnjama (zbog velikih obaveza), te će ju nakon inventure zamjeniti Karmela Janjić, također članica etno grupe. Gđi Barbari Katulić se od srca zahvaljujemo na trudu i brizi (i debelim živcima) kojom je vodila brigu o našim vrlo vrijednim nošnjama, a njezinu ponudu da nam u svakom trenutku može pokazati kako se ranca narodna nošnja vrlo rado prihvaćamo.

Zbog nedostatka vremena i sredstava nismo napravili niti jednu žensku narodnu nošnju Turopolja, što nam nije na čast, ali ćemo to sigurno ispraviti u 2008.g.

Ovoj vrijednoj ekipi preostaje da dolaskom proljeća obući što više zainteresiranih članova našeg društva radu na tkalačkom stanu.

Sakupljanje starih predmeta je također djelatnost ove sekcije pa smo tako tijekom godine sakupili nešto starih oruđa i alata za etno radionicu, te još jedan tkalački stan i par starih škrinji.

Foto video grupa, Uredništvo lista Godišnjak, Arhiva i Internet

Foto video grupu čini par entuzijasta (Irena Rožić, Emil Bobesić i Dubravko Katulić), koji slikaju i snimaju sva događanja koja se odvijaju u Buševcu, ali i na svim gostovanjima tako da je naša foto i video dokumentacija svakim danom sve bogatija.

Vrijednost rada ovih ljudi se većinom nedovoljno cijeni i podcjenjuje, ali tek prolaskom nekoliko godina će se vidjeti koliko vrijedi materijal koji je slikan i snimljen. Većina materijala je na CD-ima i DVD-ima proslijeđena

članovima grupa koje su nastupale, tako da su si svaki su htjeli mogli materijale i umnožiti.

Ana Katulić, urednica Godišnjaka je uz pomoć grafičkog urednika Mileta Tošića i nekoliko pridruženih članova uspjela urediti Godišnjak br. 40 kojeg smo u «full coloru» tiskali u nakladi od 250 primjeraka. Zahvaljujemo se ovom prilikom gosp. Marijanu Mateiću i tiskari TIPOMAT iz Starog Čića što su nam dijelom sponzorirali tiskanje Godišnjaka. Tijekom godine sakupljaju se materijali za novi Godišnjak koji bi do održavanja godišnje sjednice Skupštine trebao ugledati svijetlo dana. Izdavanje lista godišnjak je specifičnost Ogranka, a omogućava budućim generacijama uvid u aktivnosti društva i cijelog mesta u prošlim vremenima.

Arhiva se uredno prikuplja i sprema, ali je već toliko imao da će se trebati potruditi i kvalitetno je sortirati. Uređenjem naše prostorije smo i za to napravili dobre preduvjete. Naša internet stranica koju vrlo vrijedno uređuje i ažurira naš administrator Emil Bobesić je obogaćena tekstovima na engleskom jeziku (dio tekstova), a osvježava se svakodnevno.

Napravljena je i kućica s najavom aktivnosti OSS-a Buševac u kratkoročnom razdoblju (1 – 3 mjeseca), te pregled video materijala linkom na «YOUTUBE». Vrlo vrijednu pomoć pri internetskoj promociji nam pruža i gosp. Zlatko Kovačević koji obožava kajkavštinu i sve naše tekstove prebacuje na gorički portal.

U protekloj godini nastupali smo na svim manifestacijama u organizaciji ZKUU Velike Gorice i ZKUU Zagrebačke županije, te Hrvatskog sabora kulture. Počevši sa smotrama gradskim i županijskim, preko humanitarnih koncerata «Lijek za Ivana», «Proljetnog sajma», «Dana folklora», «Gastro Turopolja» i na kraju Adventskog vlaka u srcu Zagreba. Surađivali smo sa svim članicama ZKUU Velike Gorice na razne načine i s mnogim društvima diljem Hrvatske. Posebnu pažnju posvećujemo našim manjinama u dijaspori sa kojima suradnja traje četrdesetak godina.

Odlična suradnja je ostvarena i s udrugama u Buševcu, te sa MO Buševac.

U ovom izvješću nisu nabrojani niti opisani svi nastupi jer bi nam onda trebalo još toliko vremena, sve one koje interesira naš rad mogu ih pročitati u kronologiji aktivnosti ili u pojedinačnim izvješćima u novom „Godišnjaku“.

Koristim ovu priliku da pozovem sve zainteresirane da nam se pridruže u našem bavljenju kulturom, u bilo kojoj sekciji, jer nema većeg zadovoljstva od onog kada radite nešto za svoju dušu a ujedno je to i opće društveno korisno.

Svima onima koji već jesu aktivni u društvu ili nas podržavaju na druge načine se od srca zahvaljujem i poručujem da ćemo nastaviti i dalje raditi čuvajući i njegujući kulturu i baštinu našeg naroda i pronositi ime Ogranka „Seljačke slove“ Buševac diljem svijeta.

I zato družite se sa nama jer osnovna karakteristika ljudskog roda je ta da su ljudi društvena bića, a hvala bogu u OSS Buševac toga još uvijek ima dovoljno.

Buševac, 28.01.2008.

Za Upravni odbor
Predsjednik OSS Buševac
Nenad Rožić

AKTIVNI U PLESNOJ A GRUPI (2007.)

CURE

Bobesić Jelena 1979
 Dačović Marina 1986
 Haluga Darija 1981
 Ilenić Barbara 1988
 Jurić Mariana 1985
 Klarić Martina 1985
 Kovačević Maja 1989
 Milatović Petra 1987
 Nestorović Margareta 1985
 Pribanić Sanja 1977
 Robić Monika 1987
 Rožić Petra 1988
 Rožić Romana 1986
 Sever Jelena 1988
 Vnučec Brankica 1981
 Žugaj Ivana 1988
 Bobesić Josipa 1992 (A+B)
 Dragila Lucija 1990 (A+B)
 Horvat Ivana 1991 (A+B)
 Marija Katulić 1990 (A+B)
 Kos Vanda 1990 (A+B)
 Kovačević Mateja 1992 (A+B)
 Petrac Vanesa 1991 (A+B)
 Rožić Ivana 1992 (A+B)
 Rožić Ivana 1991 (A+B)
 Đuretić Marijana** 1976
 Radilović Jasna** 1988
 Rožić Tea** 1982
 Schelling Danijela* 1978
 Hrgar Martina* 1985

* - aktivni od rujna 2007.
** - aktivni do travnja 2007.

DEČKI

Borković Željko 1983

Crnkoci Igor 1981
 Crnkoci Matija 1984
 Detelić Matija 1976
 Fabijančić Marijan 1983
 Horvačić Danijel 1974
 Horvačić Igor 1977
 Katulić Branislav 1977
 Katulić Tomislav 1978
 Kukolić Marko* 1986
 Sever Mario 1985
 Đurašin Marko 1990 (A+B)
 Robić Ivan 1991 (A+B)
 Đurašin Valentino 1990 (A+B)
 Sever Mihael 1990 (A+B)

AKTIVNI U VOKALNOJ GRUPI (2007.)

CURE

Bedek Mirjana (BK) 1964
 Bobesić Jelena
 Bobesić Sanja (BK) 1970
 Dačović Marina
 Dragila Marina (BK) 1966
 Đuretić Marijana**
 Haluga Darija**
 Ilenić Barbara
 Jurić Mariana
 Janjić Karmela (BK) 1971
 Klarić Martina
 Kovačević Maja
 Kovačević Mirjana (BK) 1967
 Lučić Snježana (BK) 1962
 Markov Maja 1985
 Milatović Petra
 Nestorović Margareta
 Pribanić Sanja
 Pribanić Vera (BK) 1955
 Radilović Jasna**
 Robić Marija (Maca) (BK)

Robić Monika
 Rožić Petra
 Rožić Romana
 Rožić Tea **(BK)
 Sever Jelena
 Vnučec Brankica
 Žugaj Ivana
 Bobesić Josipa (A+B)
 Dragila Lucija (A+B)
 Horvat Ivana (A+B)
 Kos Vanda (A+B)
 Kovačević Mateja (A+B)
 Petrac Vanesa (A+B)
 Rožić Ivana (A+B)
 Rožić Ivana (A+B)*
 Schelling Danijela*.
 Hrgar Martina.
 Muraja Gordana, (aktivna od pros-
 inca 2007.) 1960

BK- dolazak na vokalne probe za Božićni koncert (BK)

DEČKI

Bedek Dubravko (BK) 1964
 Borković Željko
 Crnkoci Igor
 Crnkoci Matija
 Detelić Matija
 Fabijančić Marijan
 Horvačić Danijel
 Horvačić Igor
 Katulić Branislav
 Katulić Tomislav
 Kukolić Marko *
 Lučić Željko (BK) 1959
 Robić Darko (BK) 1956
 Sever Mario
 Đurašin Marko
 Robić Ivan

TAMBURAŠI

Jurić Mario 1982
 Katulić Vedran 1984
 Kovačević Miroslav 1962
 Lučić Saša 1983
 Lučić Siniša 1982
 Robić Marko 1983
 Rožić Damir 1983
 Tošić Bojan 1982

*Tamburaši iz B prošli u A grupu

Babić Boris 1988
 Božić Tomislav 1989
 Čunčić Mario 1991
 Đurašin Mario 1989
 Kovačević Matko 1990
 +Katulić Dubravko (BK) 1966

PLESNA B GRUPA

ČLANOVI B- GRUPE OSS BUŠEVEC

DJEVOJČICE

*Antonija Vnučec, 1994
Laura Starešina, 1993
Paula Starešina, 1996
Vlatka Sever, 1994
Manuela Detelić, 1995
Ana Zagorec, 1995
Petrica Detelić, 1995
Mihaela Janjić, 1995
Ivana Kovačević, 1993
Lorena Petrac, 1994*

DJEČACI

*Nikola Rožić, 1993
Lovro Dragila, 1993
Mario Lučić, 1993
Ivan Sever, 1995
Mihailo Janjić, 1993
Matija Robić, 1994
Dario Kovačić, 1993*

Grupa mlađih i veselih dječaka i djevojčica od 13 do 18 godina su članovi naše B grupe. Ona broji 19 djevojčica i 9 dječaka. Tijekom protekli 2007. godine održali su 72 probe, koje su se održavale utorkom i četvrtkom. Plesne probe održavale su se s voditeljem Mojmirom Golemac, te zamjenskom voditeljicom Sanjom Bobesić, a vokalne probe s voditeljem Draženom Kurilovčanom. Sve aktivnosti i nastupi, kojih je bilo mnogo, korektno su održani. Početkom veljače održana je Dječja smotra u Velikoj Gorici, s ljepšim danima travnja u domu kulture u Buševcu održale su se 5. Dječje igre. Došao je i mjesec svibanj, a s njim i Proljetni sajam te Dani folklora u Velikoj Gorici. Lipanj nas je počastio odlaskom na ljetnu pozornicu u Ščitarjevo, a sredinom srpnja, uz obavezu i malo uživanja, bili smo u okolini Šibinika na danima Svetog Jakova u Mrlovićima. U rujnu smo odradili turneu 22. Međunarodnog festivala dječjeg folklora «Istibansko zdravozivo» u Makedoniji koja je trajala od 13.9 do 20.9. 2007. godine. Sredinom jeseni, odlukom Upravnog odbora, naša B- grupa nastavlja tradiciju da stariji članovi grupe prelaze u A-sastav. Tako grupa nastavlja s radom s 10 djevojčica i 7 dječaka od 12,13 i 14 godina. S pjesmom i plesom Turopolja, Draganića, Zagorja i Međimurja završili smo godinu. Aktivnost i angažman cijelokupne grupe uvelike je pridonjela obilnim događajima u društvu.

PLESNA C GRUPA

Kažu da na mladima svijet ostaje tako su i naši mali folkloraši sve aktivniji, brzo uče nove korake, pjevaju nove pjesme i vesele se svakom novom nastupu. U C grupi trenutno je 28 mališana. Naime, u studenom prošle godine došlo je do nekih promjena tako da smo sve one koji su bili 6. razred premjestili u stariju, B grupu, dok su u C grupi ostali dječaci i djevojčice od 3.-5. razreda. U godini koja je iza nas pamtit ćemo nastup u Kutini, gdje smo gostovali zahvaljujući trećem mjestu kojeg smo osvojili godinu ranije. Naime, 2007. godina u Kutini bila je rezervirana samo za najbolje klince, pa smo se i mi predstavili «Lepom Marom». Moramo izdvojiti i nastup u Voloderu gdje smo oduševili publiku popularnim «Prasičkanjem»

Mariana Jurić, voditeljica C grupe

**ČLANOVI C- GRUPE
OSS BUŠEVEC**

1. BARTOLIN IVAN, 1998
2. BAŠIĆ MARIJA, 1998
3. ČRNKO DORA, 1996
4. ČRNKO MAGDALENA, 1996
5. ČUNČIĆ PETAR, 1997
6. DETELIĆ STJEPAN, 1996
7. ĐULABIĆ MONIKA
8. ĐURAŠIN KARLO, 1999

9. GODINIĆ TEREZIJA 1999
10. JANJIĆ KRISTINA, 1998
11. JUKIĆ-SUNARIĆ IVAN, 1997
12. KATULIĆ MATEJ, 1997
13. KOS JOSIP, 1996
14. KOVAČIĆ PETRA, 1996
15. KOVAČIĆ PETRA, 1997
16. LUČIĆ MARIJA, 1997
17. LUKIĆ NIKOLINA, 1996
18. MEDVED LUKA, 1996

19. ROBIĆ ANTONELA, 1998
20. ROBIĆ MATEJ, 1999
21. ROBIĆ STJEPAN, 1997
22. ROŽIĆ LEA, 1998
23. ROŽIĆ LUKA, 1997
24. SOVINA STJEPAN, 1999
25. ŠOLAJA ANDREJA, 1997
26. VUČILOVSKI IVONA, 1998
27. VUČILOVSKI BARBARA, 1997
28. ZAGOREC IVAN, 1997

PLESNA D GRUPA

Najmlađa grupa ogrankovih pjevača i plesača je D grupa. Ona broji četrnaest klinaca i klinceza nižih razreda osnovne škole, a koji su na folklor prvi puta krenuli 13.studenog 2007. Na probama još uvijek učimo osnove; što je to krug ili polukrug, koja je lijeva, a koja desna nogu, ali plesali smo i «Staro sito», «Lepu Maru», «lgraj kolo» kao i brojne igre biranja. Za sad smo još na početku, no s vremenom postajemo sve bolji.

Mariana Jurić, voditeljica D grupe

**ČLANOVI D- GRUPE
OSS BUŠEVEC**

1. ANTOLOVIĆ PETRA, 2000
2. BAN FILIP, 2000
3. DETELIĆ DOROTEJA, 2000
4. DURGEL MARKO, 2000
5. DURGEL MIHAEL, 2001
6. KATULIĆ MARKO, 2000

7. KIRIN DANIJEL, 2000
8. KOVAČEVIĆ IVAN, 2000
9. LUKIĆ SUNARIĆ FRANO 1999
10. ROŽIĆ LUCIJA, 2000
11. ROŽIĆ PETRA, 2000
12. ROŽIĆ TOMISLAV 2000
13. TRUBETAŠ LUCIJA 2000
14. VINTER PETAR 2000

PLESNA I TAMBURAŠKA IZVORNA GRUPA

Črnko Juraj, 1951.
Palčić Ivo, 1957.
Kovačević Miro, 1962.
Rak Stjepan, 1951.
Bedeck Blaž, 1936.
Berković Davorin, 1969.
Detelić Franjo, 1934.
Kos Franjo, 1937.
Rožić Ivan, 1945.
Rožić Marijan, 1950.

Grđan Nikola, 1937.
Berković Branko, 1945.
Robić Stjepan, 1938.
Lučić Željko, 1959.
Detelić Mira, 1955.
Horvačić Biserka, 1955.
Horvačić Marica, 1955.
Kovačević Mirjana, 1967.
Robić Marija, 1961.
Črnko Štefica, 1954.

Bedeck Mirjana, 1964.
Dragila Marina, 1966.
Janjić Karmela, 1971.
Katulić Dunja, 1961.
Pribanić Vera, 1955.
Lučić Snježana, 1962.
Ples Sanja, 1965.
Veg Katica, 1953.

TAMBURAŠKA A, B, C GRUPA

Popis tamburaša A grupe –

Mario Jurić 1982
Vedran Katulić 1984
Dubravko Katulić (Božićni koncert) 1966
Miro Kovačević 1962
Saša Lučić 1983
Siniša Lučić 1982
Marko Robić 1983
Damir Rožić 1983
Bojan Tošić 1982

Popis tamburaša B grupe –

Boris Babić 1988
Josip Bobesić 1991
Tomislav Božić 1989
Mario Čunčić 1991
Mario Đurašin 1989
Matko Kovačević 1990

Popis tamburaša C grupe –

Leon Brajković 1996
Danjal Detelić 1993
Mislav Kovačević 1995
Antonio Milković 1995
Nikola Rožić 1993
Stjepan Vlahovac 1995
Filip Vukasović 1996
Josip Sovina 1995
Matej Bruić (od studenog 2007)

PREDSTAVA «PRIČA O JOBU»

*Zlatko Vučec
Zlatko Bobesić
Franjo Detelić
Branko Berković
Stjepan Rožić
Marica Grđan
Dragica Kos
Josip Sovina
Matija Detelić
Nenad Lukić
Mile Tošić
Branislav Katulić
Marko Robić, svirač
Bojan Tošić, svirač
Darko Založnik, inspicijent
Ivica Rožić, tehnika
Mario Detelić, tehnika
Romana Rožić, redateljica*

PREDSTAVA «BREZA»

*Čačić Marija, 1992.
Bobesić Zlatko, 1966.
Lukić Nenad, 1966.
Kovačević Barica, 1953.
Berković Branko, 1945.
Vnučec Marina, 1985.
Majcenić Lidija, 1959.
Grđan Marica, 1942.
Pribanić Vera, 1955.
Vnučec Zlatko, 1960.*

*Detelić Matija, 1976.
Detelić Franjo, 1934.
Kos Franjo, 1937.
Brebrić Damir, 1961.
Robić Ivan, 1991.
Tamburaš Juraj Črnko, 1951.
Janjić Karmela, 1971.
Rožić Ivica-tehnika
Detelić Mario-tehnika
Rožić Romana-režiser*

ETNO I TKALAČKA GRUPA

Etno grupa:
*Bedeck Mirjana
Pribanić Vera
Janjić Karmela
Detelić Ljiljana*

Tkalačka grupa:

*Detelić Ljiljana
Bedeck Mirjana
Pribanić Vera*

UPRAVNI ODBOR

NENAD ROŽIĆ - Predsjednik, etno-selo
DUBRAVKO KATULIĆ - Tajnik, foto-sekcija
LJILJANA DETELIĆ - Etno grupa
MARIJAN DETELIĆ - Blagajnik, ekonom, arhiva
DUBRAVKO BEDEK - Tehničke operacije, ekonom
EMIL BOBESIĆ - Internet, DVD i video tehnologija, dizajn
ZLATKO BOBESIĆ - Dramska grupa - pučko kazalište
ŽELJKA ČRNKO - Mlađe plesne grupe (B, C i D)
DANIJEL HORVAČIĆ - Plesna "A" grupa
LJILJANA KATULIĆ - Zapisničar, etno grupa
SAŠA LUČIĆ - Tamburaška "B" grupa
MARINKO KATULIĆ - Manifestacije
MARIJA ROBIĆ - Vokalna grupa, izrada narodnih nošnji
MIROSLAV KOVAČEVIĆ - Tamburaška "A" grupa
ŽELJKO BORKOVIĆ - Plesna „A“ grupa
BRANKA ZAGORAC - Dramska grupa - Pučko kazalište
ANA KATULIĆ - Urednica Godišnjaka, marketing

NADZORNJI ODBOR

FRANJO KOS - Predsjednik Nadzornog odbora
BLAŽ BEDEK - Izvorna tamburaška sekcija
FRANJO DETELIĆ - Izvorna plesna grupa

BLAGAJNIČKO POSLOVANJE ZA 2007. GODINU

PRIHODI:		
1.	Prijenos salda iz 2006 godine	16.906,96
2.	Zajednica KUU-a V.Gorica - redovna djelatnost	128.000,00
3.	Zajednica KUU-a V.Gorica - Festival tradicijskih glazbala	20.000,00
4.	Poglavarstvo grada V.Gorica - programska djelatnost	32.000,00
5.	Turistička zajednica grada V. Gorica	11.000,00
6.	Proračun RH - programska djelatnost	61.000,00
7.	Zagrebačka županija - programska djelatnost	41.000,00
8.	Zajednica KUU-a Zagrebačke županije	8.170,00
9.	Turistička zajednica grada Zagreba	3.000,00
10.	MB FRIGO grupa d.o.o. Zagreb	5.000,00
11.	Kamata na položena sredstva	116,68
12.	Prihodi od prodanih ulaznica i nastupa na manifestacijama	10.530,00
13.	Članarina od članova Društva, te mjesечna naknada sekcija	26.200,00
14.	Proslava Ivanja - prodaja pića i hrane	10.670,00
15.	Participacija dijela troškova putovanja članova društva u Italiju i Makedoniju	12.200,00
16.	Prodaja godišnjaka br. 40	3.600,00
UKUPNO PRIHODI		389.393,64

RASHODI:		
1.	Uređenje službenih prostorija - postava parketa i nabava vitrine	14.158,16
2.	Otkup narodnih nošnji Sonta. II. i III. rata	6.010,00
3.	Tamburaški festival Šmartno - Slovenija	1.800,00

4.	Troškovi održane godišnje skupštine	6.304,04
5.	Županijska smotra Dramskog amaterizma - Sv. I. Zelina	2.440,00
6.	Dječje igre - Buševec 2007	8.170,09
7.	Proslava Ivanja	36.066,74
8.	Škola folklora i glazbala - Pučišća i Zagreb (Goran Knežević)	4.092,00
9.	Ugošćavanje skupina iz Poljske i Ukrajine	2.012,17
10.	Otvorenje etnoradionice	8.384,97
11.	Gostovanje u Italiji - Međunarodni festival folklora	20.451,68
12.	Proslava 30. godišnjice suradnje sa Hrvatima iz Mađarske iz Koljnjofoa	8.627,38
13.	Gostovanje u Šibeniku	6.527,00
14.	Otkup i rastavljanje čardaka	8.500,00
15.	Božićno gostovanje Slovačka-Mađarska-Austrija	6.500,00
16.	Odlazak na Državnu smotru folklora u Čakovec	3.050,00
17.	Odlazak na Dječji festival u Kutinu	2.196,00
18.	2. Međunarodni festival tradicijskih glazbala - Buševec 2007	55.468,96
19.	Međunarodni festival folklora - Makedonija	22.480,96
20.	KAJ-BUŠ - Dramski festival kajkavskog govornog područja	8.033,70
21.	Nabava usisavača i pumpe za pretakanje nafte	862,10
22.	Materijal za izradu narodnih nošnji i izrada narodnih nošnji	5.254,51
23.	Priprema Godišnjaka br. 40	942,22
24.	Posudba narodnih nošnji	2.580,00
25.	Popravak instrumenata i žice za instrumente	8.741,10
26.	Nabava bajsa. metronoma. stalaka za note	15.397,60
27.	Otkup ljerice	1.800,00
28.	Izrada pet para čizama	4.000,00
29.	Doček Sv. Nikole	2.000,00
30.	Ostali prijevozni troškovi na nastupe	8.795,65
31.	Troškovi sekcija na nastupima	2.607,45
32.	Prigodni pokloni na gostovanjima i manifestacijama	3.799,80
33.	Troškovi stručnih voditelja	73.224,00
34.	Uredski materijal	1.505,02
35.	Izrada fotografija i video zapisa	768,93
36.	Poštanske. telefonske i Internet usluge	6.221,53
37.	Troškovi Božićnog koncerta	6.968,99
38.	Naknada ZABE za vođenje računa	949,62
39.	Pretplate. vijenci. cvijeće	1.475,00
40.	Uređenje Križnog drveta i ljetne pozornice - postava žljebova	3.500,00
UKUPNO RASHODI:		382.667,37

REKAPITULACIJA:**UKUPNO PRIHODI: 389.393,64****UKUPNO RASHODI: 382.667,37****SALDO NA DAN 31.12.2007: 6.726,27****U GOTOVINI: 821,75****NA ŽIRO RAČUNU: 5.904,52****Blagajnik: Marjan Detelić**

KRONOLOGIJA AKTIVNOSTI OSS-A BUŠEVEC U 2007. GODINI

03.02.2007.SU Smotra izvornog i koreografiranog folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, Izvorna plesna i tamburaška „A“ plesna i tamburaška grupa

04.02.2007.NE Smotra dječjeg folklora Grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, Plesna i tamburaška „B“ grupa

10.02.2007.SU Proslava Slovenskog kulturnog praznika-„Pesme od tu i tam“, Šmartno pri Litiji-Slovenija, Tamburaška „A“ grupa

10.03.2007.SU Sjednica Skupštine OSS Buševec, Vatrogasni dom Buševec, Svi

25.03.2007.NE „Priča o Jobu“, Dom kulture Draganić, Pučko kazalište

29.03.2007.ČE „Priča o Jobu“, Dom kulture Buševec, Pučko kazalište

31.03.2007.SU Smotra kazališnih amatera zagrebačke županije, POU Sveti Ivan Zelina, Pučko kazalište-„Priča o Jobu“

04.04.2007.SR Smotra kazališnih amatera zagrebačke županije (uži izbor za državn selekciju), POU Sveti Ivan Zelina, Pučko kazalište „Priča o Jobu“

22.04.2007.NE Jurjevo u Lukavcu, Stari grad Lukevec, „C“ plesna grupa (Prasičkanje)

28.04.2007.SU Međunarodni šahovski turnir juniorki-Buševec 2007, Prostorije SD „Polet“, Tamburaška „A“ grupa

29.04.2007.NE 5. „Dječje igre“, Dom kulture Buševec, KUD "Ilova"-Ilova, KUD "Lavoslav Vukelić"- Sveti Križ Začretje, KD "Vez"-Rešćice, KUD "Sveta Nedjelja"-Sveta Nedjelja, FA "Šiljakovina"- Šiljakovina, KUD "Matija Gubec"-Sotin, KUD FS "Javorje"-Šmartno pri Litji-Slovenija, „B“ plesna i tamburaška(Draganić) i „C“ plesna (Turopolje) grupa

05.05.2007.SU Proljetni sajam i Dani folklora u Velikoj Gorici, Prostor iza POU Velika Gorica, „C“ plesna (Lepa mara) i „B“ plesna i tamburaška (Draganić) grupa

06.05.2007.NE Proljetni sajam i Dani folklora u Velikoj Gorici, Prostor iza POU Velika Gorica, Plesna

i tamburaška „A“ grupa (Lindžo i Splitski plesovi)

20.05.2007.NE Humanitarni koncert-Lijek za Ivana, Dvorana srednjih škola Velika Gorica, Plesna „A“ grupa (Lindžo)

03.06.2007.NE Floraart, Bundek-Zagreb, Vokalna i tamburaška „A“ grupa (60 minuta)

16.06.2007.SU 80. godina DVD-a Rakitovec, Vatrogasni dom Rakitovec, Plesna i tamburaška „A“ grupa (30 minuta)

23.06.2007.SU Ivanje u Ščitarjevu, Ljetna pozornica Ščitarjevo, Plesna i tamburaška „B“ grupa (Turopolje)

24.06.2007.NE „Ivanje u Buševcu“, Ljetna pozornica, Velika svadba iz Generalskog Stola -KUD „Izvor“ i HPD „Slavulj“-Petrinja

03.07.2007.UT Gostovanje grupa Aysedaria-Odesa-Ukrajina i Warszavianka-Varšava-Polska u Buševcu, ljetna pozornica

21.07.2007.SU Izlet u Šibenik, Plesna A i B grupa , tamburaška B grupa, Dani Svetog Jakova 2007-Mirlovići, Plesna A i B grupa , tamburaška B grupa (Turopolje)

01.08.2007.SR 14. Međunarodni festival folklora, Matelica-Italija, Plesna i tamburaška „A“ grupa (20 min)-otvaranje festivala

02.08.2007.ČE 7. Međunarodni festival folklora, Ortezzano-Italija, plesna i tamburaška „A“ grupa (40 min)-gostovanje

03.08.2007.PE 14. Međunarodni festival folklora, Matelica-Italija, Plesna i tamburaška „A“ grupa (60 min)

05.08.2007.NE 14. Međunarodni festival folklora, Matelica-Italija, plesna i tamburaška „A“ grupa (20 min)-zatvaranje

06.08.2007.PO 14. Međunarodni festival folklora, Matelica-Italija, plesna i tamburaška „A“ grupa (20 min)-gostovanje

01.09..2007. do 02.09.2007.NE 30.godina suradnje sa Hrvatima iz Koljnjofo-Mađarska, dom kulture Buševec, svi

14.09.2007.PE do 20.09.2007.ČE

22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Istibanja Makedonija, Plesna i tamburaška „B” grupa

15.09.2007.SU 22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Istibanja-otvaranje festivala, Plesna i tamburaška „B” grupa (Zagorje)

16.09.2007.NE 22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Joakimovo-snimanje za Makedonsku televiziju, Plesna i tamburaška „B” grupa (Zagorje)

16.09.2007.NE 22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Radoviš-gostovanje, Plesna i tamburaška „B” grupa (Zagorje)

18.09.2007.UT 22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Kočani-gostovanje, Plesna i tamburaška „B” grupa (Draganić)

19.09.2007.NE 22.Međunarodni festival dječjeg folklora „Istibansko zdravoživo”, Vinica-zatvaranje festivala, Plesna i tamburaška „B” grupa (Draganić)

14.09.2007.PE Voloderske jeseni, Voloder, Plesna i tamburaška „C” grupa (Prasičkanje i Intermezzo)

16.09.2007.SU Voloderske jeseni, Voloder, Izvorna plesna „A” plesna i tamburaška grupa (Turopoljski mladečki)

21.09.2007.PE 10. Molvarske susreti, Molve, Izvorna plesna „A” plesna i tamburaška grupa (Turopoljski mladečki)

30.09.2007.NE Smotra koreograiranog folklora zagrebačke županije, POU Velika Gorica, Plesna i tamburaška „A” grupa (Draganić)

05.10.2007.PE do 07.10.2007.NE 2.

Međunarodni festival tradicijskih glazbala Buševec 2007, Dom kulture Buševec, „Senoilai” Klaipeda-Litva, FA „Kitka” Istibanja-Makedonija, Cirkus vjetra-Dubravko Lapaine, Hrvatski gajdaški orkestar, KUD „Kraljica Katarina” Donji Lapac, KUU „Veseli međimurci” Čakovec, „Arkul” Roč i OSS Buševec

12.10.2007.PE Međunarodna smotra dječjeg folklora, Kutina, Plesna i tamburaška „C” grupa (Lepa Mara)

13.10.2007.SU 14.Smotra Hrvatskih folklornih ansambala, Čakovec, Plesna i tamburaška „A” grupa, (Šokačka kola Sonte i Turopoljski mladečki)

21.10.2007.NE 4.Gastro Turopolja, Velika Gorica, Plesna i tamburaška „A” grupa (Ajde cure u kolo-Draganić)

13.11.2007.UT Predizborni skup SDP-a, Zagreb, Tamburaška „A” grupa

17.11.2007.SU 4., „KAJ-BUŠ”-susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja, Dom kulture Buševec, Garešničko amatersko kazalište-„Marko slobodnjak”, Udruga za kulturni amateurizam Sv. Križ Začretje-, Izbori, KUD „Zvon” Mala Subotica-„Na mlekare pre Mare” i Dramska skupina Virje-„Vesele žene Virovske”

01.12.2007.SU Proslava 10.godišnjica zbora Franjo pl. Lučić iz Velike Gorice, POU Velika Gorica, Vokalna i tamburaška „A” grupa (tri pjesme)

06.12.2007.ČE Sv.Nikola, Dom kulture Buševec,Gradsko kazalište Sisak-„Začarani vrt”

07.12.2007.PE Božićni koncert, Dan umirovljenika u Koljnofu-Mađarska, Vokalna i tamburaška „A” grupa

07.12.2007.PE Božićni koncert, Crkva Sv. Duha-Šopron-Mađarska, Vokalna i tamburaška „A” grupa

08.12.2007.SU Božićni koncert, Jezuitska crkva Bratislava-Slovačka, Vokalna i tamburaška „A” grupa

09.12.2007.NE Božićni koncert, Crkva „Am hof“ Beč-Austrija, Plesna i tamburaška „A” grupa

15.12.2007.SU Križ (kraj Ivanićgrada),Dom kulture, Tamburaška „A” grupa (Intermezzo)

16.12.2007.NE Adventski vlak u srcu Zagreba, Trg Bana Jelačića-Zagreb, Vokalna i tamburaška „A” grupa (tri pjesme)

19.12.2007.SR Božićni koncert u Lukavcu, Crkva u Lukavcu,Vokalna i tamburaška „A” grupa (tri pjesme)

29.12.2007.SU Božićni koncert, Crkva Sv. Ivana Krstitelja Buševec, Vokalna i tamburaška „A” grupa (60 min), Gosti KUD „Stari grad“ Lukavec

PRIJEDLOG PROGRAMA RADA

OGRANKA „SELJAČKE SLOGE“ BUŠEVEC ZA 2008. GODINU

1. Organizirati 6. „Dječje igre“ – međužupanijske folklorne susrete dječjih skupina

2. Organizirati kulturni program na manifestaciji „Ivanje u Buševcu“ – naglasak na očuvanje običaja kroz godinu osobito starinskih svadbi

3. Organizirati 6. Međunarodni festival – tamburaških glazbala Buševec 2008.

4. Organizirati 5. „KAJ BUŠ“ – susrete pučkih kazališta kajkavskog govornog područja

5. Plesna i tamburaška A grupa:

- održati kvalitetu i karakter izvođenog programa
- uključiti nove članove u rad grupe
- uvježbati najmanje jednu novu koreografiju (a prema vremenskim mogućnostima i više), tamburaši napraviti dodatno barem dva intermezza
- oformiti i aktivirati veliki tamburaški orkestar
- nastupiti na najmanje jednom inozemnom festivalu u organizaciji CIOFF-a

6. Plesna i tamburaška B grupa:

- raditi na kvaliteti izvođenog programa
- uvježbati najmanje dvije nove koreografije (tamburaši dodatno intermezza)
- postepeno uključivati starije i kvalitetnije članove B grupe u A grupu (plesači i tamburaši)
- nastupiti na jednom inozemnom festivalu u organizaciji CIOFF-a

7. Plesna C grupa:

- vježbati osnovne korake i koreografija prilagođene dječjim skupinama
- uvježbati tamburaše da samostalno mogu izvesti koreografije koje plešu C i B plesne grupe

8. Plesna D grupa (pomladak):

- vježbati osnovne korake i dječje igre primjerene njihovom uzrastu i uključiti nove zainteresirane članove u grupu

9. Izvorna plesna i tamburaška grupa:

zadržati na repertoaru domaće Turopoljske običaje pronaći nove materijale i pripremiti za izvođenje još starih običaja našega kraja
omasoviti grupu sa članovima koji su prije plesali u društву i sa svim ostalim zainteresiranim
nastupiti na smotrama izvornog folklora

10. Vokalna grupa

- uvježbati i izvesti Božićni koncert
- uvježbavati pjesme koje se koriste u koreografijama
- snimiti i objaviti nosač zvuka sa Božićnim pjesmama
- za potrebe grupe kupiti klavijature

11. Pučko kazalište

- premijerno prikazati novu predstavu „Breza“
- pokušati ekipirati tehničku ekipu (omasoviti)
- početi sa uvježbavanjem nove predstave

12. Mlađa dramska grupa

- pokušati pronaći voditelja – režisera koji bi radio sa ovim uzrastom (10-18 g.) i uvježbali barem jednu predstavu

13. Dramski pomladak

- uvježbati najmanje jednu novu predstavu – igrokaz na domaćoj kajkavštini

14. Etno-grupa

- obilježiti sve narodne nošnje u našem vlasništvu (preostali dio)
- organizirati tečaj našvavanja i tkanja za naše zainteresirane članice
- pregledati i urediti sve nošnje u vlasništvu OSS Buševec i prema potrebi izraditi pojedine nošnje zbog nadopunjavanja pojedinih kompleta
- izraditi najmanje 1 našvavanu i 1 prebiranu žensku turopoljsku narodnu nošnju, a prema finansijskim mogućnostima i više
- srediti papire za preseljenje čardaka, napraviti temelje i složiti čardak na novoj lokaciji
- sakupljati stare predmete koji će biti složeni u čardaku
- pokušati otkupiti jednu drvenu kuću (ovisno o financijama)

15. Sve grupe

- nastupati na svim smotrama i manifestacijama u organizaciji ZKUU Velike Gorice, ZKUU Zagrebačke županije i HSK

16. Uredništvo lista Godišnjak

- izdati Godišnjak br. 41 i pripremiti materijale za novi godišnjak

17. Objaviti Monografiju OSS Buševec o proteklih 85 godina

18. Foto – video grupa

- slikati i snimati sva događanja kod nas i gostovanja te arhivirati prikupljene materijale

19. Arhiva

- spremati i arhivirati sve dokumente vezane uz društvo, mjesto i cijelo Turopolje, te sortirati postojeću dokumentaciju

20. Urediti WC-e na katu u Domu kulture , preličiti dvoranu i urediti hodnik do ulaza u dvoranu

21. Riješiti grijanje u prostorijama OSS Buševec

22. Uređivati i dopunjavati materijalima na engleskom našu Internet stranicu www.oss-busevec.hr

23. Zajedno sa Društvom žena Buševec organizirati humanitarnu akciju pod nazivom „Dočekajmo Svetoga Nikolu zajedno“

Upravni odbor
OSS Buševec

VELJAČA 2007

OGRANAK NA GRADSKOJ SMOTRI FOLKLORA, VELIKA GORICA, 3.VELJAČE 2007.GODINE.

ONO ŠTO RADIMO, RADIMO SA SRCEM

Izvorna grupa, kao i „mališani“ nastupili su sa Turopoljem, dok je A-grupa izvela Draganić.

No, to su činjenice koje ne govore ono što bi trebale govoriti. Što je zapravo bitno?

Želite li vi čitati tko je prvi, drugi ili treći? Ili tko je bolji od koga i zašto i po kojim kriterijima? Ne.

Ja neću pisati tko je bolji od koga i zašto! Ja ću napisati ono što je bitno. Što je bitno? Bitno je reći da je Ogranak na ovom nastupu pokazao da ima svoju prošlost, sadašnjost i budućnost; jednom riječju - OSS iz Buševac ima tradiciju. Očuvanju te tradicije ne treba samo zahvaliti stručnom voditeljstvu – Mojmiru Golemcu, Stevi Boriću i Draženu Kurilovčanu – već ljudima iz sela Buševec koji svojim zalaganjem i dušom koju unose u to što vole daju primjer ostalima. Upravo ti ljudi svaki puta na smotri pokažu „ono nešto“ jer to vole raditi. Čarolija nije u savršenom uvježbavanju, pukom ponavljanju, umjetnosti (jer sama riječ umjetnost kad se izdvoji od ljudskog faktora jest – UMJETNOst) već u činjenici da samo sebedarjem, unošenjem dijela sebe u ono što volimo dajemo izvedbi jednu novu dimenziju – život.

Što je folklor ako nije prikaz života koji teče? Jesmo li znali da nošnje, kao i ljudi koji ih nose obilježavaju život? Cvjetovi, ukrasi i rese imaju svoju poruku, baš kao i lica onih koji nose te prekrasne nošnje. Taj smiješak, koji je uvijek na licima Ogrankara prikazuje samo jedno – nismo najbolji na svijetu. Ali volimo to raditi što radimo i to činimo s dušom i srcem.

Kratka kritika je upućena naravno samo za dobrobit ostalih. Izvrsnost je

pojam kojim se opisuje izvedba kakvu je Ogranak prikazao na ovogodišnjoj smotri, kao i na prošloj sa izvedbom Sonte iz Bačke. To nije savršenstvo koreografije ili pjesme- to je život. To je naravno moje mišljenje. Ne omalovažavam trud ostalih društava, jer je on vidljiv i cijenim ga više od svega. Na nekim društvima vidi se volja i vidi se napredak i sa vremenom će to doseći onu dimenziju koju svi žele. Ono što omalovažavam jest stavljanje izvrsnosti u prosječan pojam. I na kraju, žao mi je reći što je jedno ugledno društvo dopustilo samom sebi pripisivanje hvalospjeva kada im izvedba više nije što je nekad bila.

Pohvalio bih sve sudionike ovogodišnje smotre, pogotovo one koji su izašli na pozornicu i dali sve od sebe. Vjerujte mi, bogatiji ste ljudi, jednako kao što su bogatiji i oni koji su vas te divne noći došli gledati i slušati.

Siniša Lučić

DNEVNIK JEDNOG BEĆARA (OD NJIH 7)

TAMBURAŠKI SUSRET U ŠMARPNOM PRI LITIJI

„Isuse kako je vruće“ pomislih. Tada sam skužio da sam točno iznad podnog radijatora koji je „pičio“ svoj topli zrak u menten. „Ručnik i pištolj, molim. S dva metka. U slučaju da se promašim!“

10.2.'07. Godina Psa. Nažalost tako je i dan počeo. Pasje.

U 9 ujutro zvoni telefon, a predragi predsjednik Ogranka mi javi da treba nešto napraviti na kompjuteru.

-Siniša, jesи živ?-

Suzdržao sam se od sarkastične izjave -Ne, nisam- te sam odgovorio: -Da, reci!-

-Ma trebalo bi napisati popis tambura koje idu preko granice, valjda jučer niste predugo svirali- smije se.

-Ok, budem!- probudi me u 9 ujutro, i još očekuje da znam brojati tambure koje ne vidim.

Palim pilu (kompjuter) i brže bolje počnem pisati popis tambura koje idu na put. Buraza sam spazio krajicom oka dok sam pisao „A- bas, E- bugarija i E- brač po jedan komad, tri A brača, Mircov prim i to je to“ na kraju sam shvatio da mi je za to trebalo čitavih 15 minuta. I kad sam video isprintan papir: „Siniša, mulac jedan, ide i primaš svirat, a Ti si primaš!“ Pali pilu opet. Popravivši greške koje se trebalo popraviti, mogao sam se u miru početi spremati.

Ranoranioci

Mir je trajao dok nisam video sat na zidu. POLA DESET?!?!?

-Siniša, pola deset ti je!- viče otac s prizemlja.

-Siniša, jel znaš da ti je pola deset?- brine se majka.

-Pola deset? Ne, nisam znao- sarkazam...moram se odviktuti od tog.

Brzo sad...organizacija, brat će...brat? Di mi je brat?

-Siniša uzeo sam ti tambure, ja idem- reče i zalupi vratima.

-Siniša, moraš uzeti mentene, čizme i torbu sa klopom!- nadopunjue majka nakon tog.

„Fala buraz! Pištolj, molim, ali samo s dva metka...u slučaju da se promašim!“ pomislio sam u tom trenu. Duboko udahnuvši, smirio sam svoje živce...koga ja zavaravam!!!! Tuširao sam se kao da sam u logoru, fulaš desni, pogodiš lijevi pazuh, nema veze...idemoooooo! Nekako sam se uspio spremiti na brzinu, pasoš u jedan đep, fotić u drugi đep, maramice u treći đep, labelo u četvrti đep zajedno sa novčanikom ihodam ko' šerif na Divljem zapadu. Jakna! Raspodijelivši stvari po jakni napokon sam izgledao i više nego normalno i na trenutak sam osjetio sreću.

-Siniša?- majka viče.

-Molim majko- odgovaram.

-15 do 10 ti je!-

-PETNAJST DO DESET????-

-Što si bjesan?!?- odgovara.

„Brat...mrtav....od sutra sam jedinac..nitko neće znati... HAHAHAHAHAHA!“ pomislih.

-Tu su ti torbe- rekne otac dok sam silazio niz stepenište.
„Za ovo mi treba bager“ pomislih.

Otac je ponudio da me odveze. Spaaas! Došavši na lice

mjesta sa svim što mi je trebalo, stavio sam sve stvari u minibus koji mi se činio i više nego dugačak. Nije bitno! Izašao sam van sretan što je gotovo. Gledavši oca u autu, htio sam nazvati Bojana. Ostalo je na htijenju....mobitel mi je ostao doma....Oče, vozi nazad. Nakon još jednog kruga vratio sam se sa svim stvarima koje sam trebao imati sa sobom.

„Idem vidjeti di je ekipa!“ rekoh sam sebi i krenem put Banderija. Bus ionako još nije bio pun. Kad tamo moj brat se gosti kavom i uživa u dobrom društvu...

„Za kaj sam ja oprao samo pola tijela, natrčao se po kući kao da su počele pripreme od NK Turopoljca...a on na kavi. Pištolj...tri metka...jedan za njega..dva za mene...u slučaju da se promašim...“

Koje tambure??!

Svi smo krenuli prema busu. Napokon. Bio sam mirniji kad sam znao da sam sve riješio. Tada moj brat priredi još jedno od svojih iznenađenja.

-Sve spakirano?- pita.

-Je, je, riješeno- odgovaram mirno.

-Tambure?- popušta mi prag tolerancije na ovo.

-Koje tambure?- ipak pitam, možda se radi o basu.

-Paa... primovi- ne radi se o basu...zaboravite pištolj, dajte mi top....

-Nisi ih spakirao?- pitam prije nego skočim na njega.

-Ajoj, da, ja sam ih uzeo- sjetio se... i sreća njegova. Uzima napokon primove iz prtljažnika svog auta gdje su bili cijelo vrijeme. Da nismo započeli razgovor, ja bi svirao na jednom velikom ništa – naravno srijemski štim.

Krenuli smo. I brzo smo došli do Šmartnog. Za par sati. Iskreno nisam brojao. Na granici nismo dugo čekali niti je bilo ikakvih problema. Cijelo vrijeme u busu je bilo i više nego zanimljivo, naravno za to su se pobrinuli oni iz zadnjeg dijela pseudominibusa. Stigavši u Šmartno, prvo što mi je upalo u oči bila je velebna (jel' se tako piše) katedrala. U selu. Katedrala. Zaista i više nego zanimljivo. Domaćini su nas skupili i odveli na maleni domjenak koji nas je okrije- pio prije razgledavanja okolnih zanimljivosti.

Katedrala je toliko velika da je izvan Šmartnog možete slijediti kako bi došli do tog sela. Unutrašnjost katedrale je teško opisati riječima, kao i svaku građevinu koja ima imalo sakralnog u sebi. Premda svaka crkva i takva građevina je tipično sagrađena, opet je svaka ispričana na svoj osebujan način. Ova, naravno, neogotičkim stilom. Or- gulje na katu broje preko tisuću cijevi. Još jedan od razloga zašto se to ne može opisati riječima, već samo čuti i vidjeti. I zato mi je žao što više ljudi nije išlo, a bilo je mjesta u tom našem minibusu.

Nakon katedrale, otišli smo u dvorac Bogenšperk. Zdanje građeno na samom kamenu pljeni pozornost raznolikošću svojih prostorija koje su pokazivale najrazličitije ljudske navike. Ono što je mene zaintigiralo jest činjenica da je u istom dvorcu bila mala kapelica za vjenčanja i prostorija koja je pokazivala vradžbine i praznovjerja tog kraja. Ljudi nikako ne mogu pobjeći od svoje obje strane – i to je istina. Iduća zanimljivost su bak- rorezi kojima se vjerno prikazivala okolica i sela, a za koje

je trebalo strpljenja, volje i želje da se napravi jer i mala greška bi „zapackala“ divnu sliku.

Slijedio je ručak i tonska proba, te kratke psihičke pripreme za nastup. Po prvi puta smo naime nastupali u menteni- ma, što će se kasnije pokazati kao loša ideja.

Hvala predsjedniku!

Osim nas, pozvani su još samo jedni gosti – vokalni oktet od čak deset članova. Sentimentalnost na djelu – „ni mi tamburaši ne znamo brojati, sedam nas je, a Oktava je ime“ pomislih sav sretan.

Svaki glazbeni broj je oduševio punu dvoranu. A naš nas- tup? Sad će....

Prvo smo došli na pozornicu i skužili koliko je vruće. Na licima je pisalo svakome: „Vrućeeeeeeeeeee“ zname zašto? Jer smo htjeli mentene kak'bi se šikali. A ruke kao da smo oprali, mokre, ne možeš svirati. Srećom prvi set Turopolje. To možemo i nažmirečki odsvirati. Nakon seta i pljeska eto ti našeg predsjednika da nas predstavi.

-Pa ovi dečki sviraju zajedno već 15 godina...- i na to plje- sak.

-Hvala- kuži nam se na licima.

-...i imaju dva puta tjedno po 2-3 sata probe samostalne....- kaj imamo? Bili su pogledi koji su uslijedili među nama. A čovjek s kamerom sve snima.

Drugi set sam lovio prste po žicama i prečnicama koliko mi je bilo vruće. No odsviralo se. Srećom slijedili su drugi gosti pa smo mogli malo odmoriti. Stali smo sa strane.

„Isuse kako je vruće“ pomislih. Tada sam skužio da sam točno iznad podnog radijatora koji je „pičio“ svoj topni zrak u menten. „Ručnik i pištolj, molim. S dva metka. U slučaju da se promašim!“ No, vrućinu sam mogao bez problema prevladati kada sam video kako se svira i naravno, kad sam se pomaknuo par metara u stranu gdje je lagani povjetarc iz hodnika hlađio moje uzavrelo čelo. Posljednji set kad smo odsvirali dobili smo ovacije za koje mislim da nismo zaslužili- počele su priče o profesionalizmu i ne znam kakvoj savršenoj izvedbi, no meni ostaje uvijek dojam da možemo i više. Nema veze! Publika je zadovoljna prefor- mansom, i to je najbitnije. Idući put, nadam se, biti ćemo još bolji.

Fešta. AJMOOOOOOOOOOOOOOOOO! Jedva se dočekalo, to se vidjelo na licima nekih ljudi. Brzo smo napravili štimung tako da je i voditeljica orkestra iz Šmartnog zasvirala sa našim tamburašima, a ja sam si malo „otpauziral“ nakon dobro odsvirane glazbe. No, tada sam i ja počeo svirati ono kaj ne znam, i bilo je zaista teško. Mislim da mi se htjela osvetiti kad me pozvala da sviram s njima.

Idemo ili ostajemo?

Odlazak. Vino. Da, vino...i to kakvo vino. Jaaako dobro vino. Nije me boljela glava, majko, i vjeruj mi, oni ružičasti slonovi nam nisu htjeli ništa.

-Kaj idemo?- veli Bojan.

-Kaj idemo?- veli Damir.

- Kaj idemo?- velim ja.
- E ajmo ostat- veli Bojan.
- E ajmo ostat- veli Damir.
- E ajmo ostat- velim ja.

Marinko nas gleda. Pretz nas gleda. Mirec nas gleda, te se pridružuje ideji ostajanja. Na kraju smo otišli. Htjeli smo osati, ili to nitko nije skužil iz priloženog gore dijela. U busu se pjevalo i jelo, na nevolju onih koji su htjeli spavati.

-Beeeenzijaneer! Staniiiiii, nemamo vode.- istrčali smo po namirnice koje su nam trebale do kraja puta. Pjevalo se opet do granice i nešto poslije granice.

Bio sam toliko umoran od cijelodnevnog divnog izleta da sam na kraju sklopio oči. Prošla je sekunda kaj sam gledao polja nakon granice, a buraz mi dože:

- Ej, alo, u Buševcu smo- veli on.
- Ma kakav....gle naša kuća, kad smo preselili..??- uvjeravam ga.
- Ne, došli smo, fakat- racionalno mi odvrati.
- Ma jok, sad sam oči zatvoril- uvjeravam se.
- Siniša...- on će.
- Drago mi je Siniša- nikad nisam upoznao osobu koja se zove ko ja.

Doma sam se srušio u krevet. 'Oću u Sloveniju opet!

Siniša Lučić

OGRANAK BEZ KONKURENCIJE "POBRAO" ŽUPANIJSKU I GRADSKU GODIŠNJU NAGRADU

U 2006. godini Ogranak je dobio plaketu Zagrebačke županije za doprinos ugledu i promociji Županije u zemlji i svijetu, te nagradu Grada Velike Gorice «Zlatnu turopolisku podautanicu»

Godišnja skupština Ogranka "Seljačke slove" Buševec održana je u prisutnosti mnoštvo članova, 30-ak prijateljskih KUD-ova i udruga s područja Buševca i grada Velike Gorice. Nenad Rožić, predsjednik OSS-a podnio je u ime Upravnog odbora izvješće za prošlu godinu. Godinu 2006. obilježili su brojni nastupi diljem Hrvatske, a posebice impresivan nastup bio je povodom obilježavanja 85.godina Ogranka. Rijetki su oni koji nisu pustili suzu odgledavši kompletan program u kojem je sudjelovalo oko 220 članova OSS Buševec koji su nas svojom pjesmom, plesom, svirkom, glumom, recitalom i impresivnim filmom vodili kroz povijest Društva i cijelog sela.

U Buševcu se održalo i organiziralo mnoštvo nastupa poput: 4. «Dječjih igra» tj. Međužupanijskog susreta dječjih folklornih skupina; 3. Međunarodnog tamburaškog festivala na kojem su nastupile tamburaške skupine iz Vojvodine, Slovenije, Mađarske, Slovačke, Crne Gore, Austrije i Hrvatske; 3. Susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja, popularni «KAJ-BUŠ» na kojem su sa svojim izvrsnim predstavama nastupili dramski amateri iz cijele Hrvatske; «Doček Sv. Nikole», akciju humanitarno-edukativnog karaktera gdje djeca umjesto ulaznica daruju nešto od sebe (igračke, odjeću i dr.), a za uzvrat dobiju na poklon predstavu i poklone od Sv. Nikole; Božićni koncert, koji svake godine iznova razgali dušu svim posjetiteljima. Tijekom godine kroz pozornice u Buševcu je prošlo 25 KUD-ova ili grupa, od toga broja 16 ih je iz Hrvatske i to iz sedam različitih županija, a devet grupa je iz

inozemstva i to iz 8 europskih zemalja. Gostovali su u Mađarskoj – Koljnof, Rumunjskoj – Klokočić i Slovačkoj – Devinsko Novo Selo, gdje su nastavili 30. godišnju suradnju s Hrvatima koji tamo obitavaju već više stoljeća. Ova i ovakva kulturna suradnja s našim manjinama van domovine je vrlo bitna za očuvanje jezika, kulture, pjesme i plesa naših ljudi koji tamo žive. Kompletan Ogrankova ekipa je tijekom godine odradila preko 50 nastupa ili organizacija raznih manifestacija u zemlji i inozemstvu, a kada bi računali sve probe, radne akcije i nastupe vidjeli bi da je u rad društva utrošeno na tisuće radnih sati slobodnog vremena svih članova OSS Buševac.

Nagrađeni trud i znanje

Pučko kazalište je 2006.g. imalo na repertoaru dvije predstave «Diogeneša» kojeg su izveli 5 puta i novu predstavu «Priča o Jobu». Najznačajniji nastup s ovom predstavom je bio na 6. Festivalu pučkih teatara Omišalj – Čavle. Odradili su i za potrebe POU Velika Gorica uprizorenje susreta Šenoe i Ljubice u Velikoj Gorici. Osim Pučkog kazališta prošle godine je bio aktivno i dramski pomladak koji je uvježbao novu predstavu «Sladoledar». Najvažnije od svega je da ta djeca glume na domaćoj kajkavštini i da gledajući njih ne moramo strahovati za budućnost dramskih amatera u Buševcu. U 2006. godini Ogranak je dobio plaketu Zagrebačke županije za doprinos ugledu i promociji Županije u zemlji i svijetu, te još jednu vrijednu nagradu, tzv. «Zlatnu podgutnicu», nagradu Grada Velike Gorice za doprinos ugledu i promociji grada u zemlji i svijetu. Obilježavajući 85.-tu obljetnicu izdali su i promovirali nosač zvuka pod nazivom «Oj Buševac», koji je sniman i obrađivan tijekom 2005.g., a svjetlo dana je ugledao na 85.-tu obljetnicu. Etno sekcija je počela tkati na tkalačkim stanim, a Ogranak je uz pomoć Grada Velike Gorice otkupio i jedini preostali drveni čardak u Buševcu (od obitelji Božurić) koji će im biti osnova za buduću etno-zadrugu koju planiraju izgraditi u idućih par godina. Budući da Ogranak broji preko 400 aktivnih članova, vjerujem da će u svim sekcijama za sve njih biti dovoljno posla, a sve s ciljem očuvanja narodne baštine koja polagano, ali sigurno izumire u mnogom krajevima Lijepe naše.

Jasmina Bobesić

41.GODIŠNJA OGRENKA ŠELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

PRIČA O JOBU U BUŠEVCU

SMOTRA KAZALIŠNIH AMATERA

PRIČA O JOBU U ZELINI

Naši su glumci svoj posao obavili besprijelekorno te zaslženo prošli u uži izbor za predstavnika Zagrebačke županije na državnom natjecanju amatera

Pučko kazalište „Ogranka seljačke sloge“, 31.03.2007. gospodovalo je na 10. Smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije u Sv. Ivanu Zelini. Polazak u ranim popodnevnim satima organiziran je za sve sudionike i ljubitelje kazališta kojima je pružena mogućnost podržati naše glumce na smotri. Ogrankari su se predstavili „Pričom o Jobu“, koja prikazuje život čovjeka u čijoj svijesti dolazi do sukoba između dobra i zla. Ulogu Joba preuzeo je Zlatko Vnučec, njegovu ženu tumači Dragica Kos, Marija Grđan i Stjepan Rožić u ulozi anđela, odnosno vraga, Josip Sovina kao Bog, a Zlatko Bobesić, Franjo Detelić, Branko Berković, Nenad Lukić, Branislav Katulić i Matija Detelić nose uloge Jobovih prijatelja i glasnika. U predstavi sudjeluju i najmlađi članovi Ogranka u ulogama Jobove djece, a na pozornici su također prisutni glazbenici Marko Robić i Bojan Tošić na gajdama i bubenjevima. Režiserska uloga pripala je Romani Rožić, koja je ujedno obradila tekst istoimene Biblijске priče, a prijevod na kajkavski je odradio Zlatko Bobesić. Naravno uz glumce ide i dio ekipe koji se većinom ne vidi na pozornici, ali bez njih se predstava uopće ne bi mogla ni izvesti, a to je naša vrijedna tehnika

koja je napravila i pripremila cijelu scenografiju u sastavu Ivica Rožić i Mario Detelić. Osim Buševčana na smotri su sudjelovale dramske grupe iz Jastrebarskog, Zeline, Kupljenova, Bedenice i Križa. Iako pred malobrojnom ali vidljivo oduševljenom publikom, svoj zadatak naši su glumci obavili besprijelekorno te samim time zaslženo prošli u uži izbor za predstavnika Zagrebačke županije na državnom natjecanju kazališnih amatera. Ovu 2007 godinu je dramska skupina provela radno, te su pod vodstvom redateljice Romane Rožić marljivo pripremali „Brezu“, prema istoimenoj priповjetki Slavka Kolara.

41 GODIŠNJA OGIBANKA SEJ JAČKE SLOGE BIŠEVEC

TRAVANJ 2007

JURJEVO U LUKAVCU

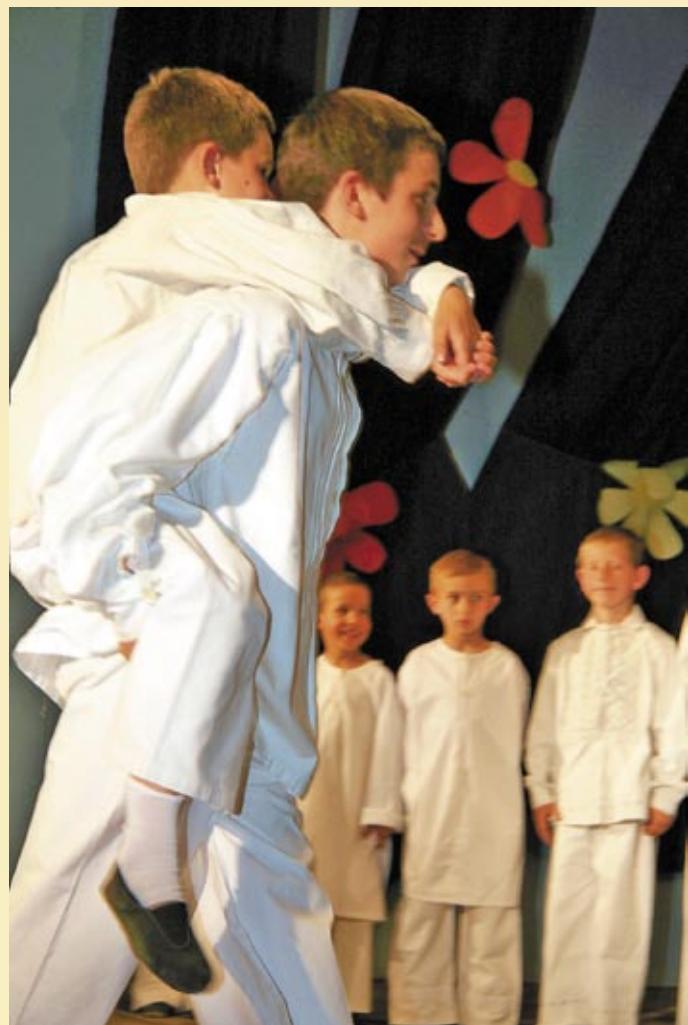
DJEĆJE IGRE 2007.

KAD SE MALE RUKE SLOŽE...

**Teško je reći da li su na pozornici bile ljepe
nošnje, koreografija ili osmjesi na licima djece
koji su sa nama htjeli podijeliti svu radost
onog što su naučili**

5.Međužupanijski susreti dječjih folklornih skupina pod nazivom "Dječje igre", 29. travnja 2007. održani su u Buševcu. Kroz program su nas vodili naši mladi voditelji, Michael Sever i Ivana Rožić. Mladost, radost i veselje

razgalili su duše mještana sela Buševca i bliže okolice koji su se okupili u dvorani društvenog doma. Na dječjim igrama sudjelovali su: KUD "Ilova" iz Ilove, KUD "Lavoslav Vukelić" iz Svetog Križa Začretje, Kulturno društvo "Vez" iz Rešćice, KUD "Sveta Nedjelja" iz Svetе Nedjelje, FA "Šiljakovina" iz Šiljakovine, KUD "Matija Gubec" iz Sotina, KUD FS "Javorje" iz Šmartnog pri Litiji - Slovenija, kao i domaćini Ogranak „Seljačke slike“ iz Buševca. Dječje igre započele su svirkom naših

najmlađih tamburaša koji su počeli s učenjem sviranja tambure prije šest mjeseci, a mlađa plesna grupa otplesala je ples "Lepu Maru" uz pratnju tamburaške B-grupe. Stariji pomladak plesne grupe i naši tamburaši izveli su točku "Igraj kolo" iz Draganića. Nakon izvođenja programa naših ogranka uslijedile su plesne i tamburaške točke ostalih društava, sve jedna koreografija lješa i zanimljivija od druge. Teško je reći da li su na pozornici bile ljepše nošnje, koreografija, masovnost ili osmjesi na licima djece koji su s nama htjeli podijeliti svu radost i veselje svega onog što su naučili. Kroz program su obrađeni običaji, igre, pjesme i plesovi koje su nekad izvodile naše bake i djedovi. Prije završne riječi i zah-

vale svim sudionicima programa, svim gostima koji su uveličali svečanost, od strane našeg predsjednika, Nenada Rožića podijeljeni su pokloni i zahvalnice kao uspomena na lijepo druženje. Druženje uz naše tamburaše iz A grupe nastavljeno je u Vatrogasnem domu gdje se plesalo i vriskalo, izmjenjivali zaljubljeni pogledi a i razmjenjivale adrese, telefoni, te e-mailovi.

Što drugo reći osim vidimo se opet! Tko zna gdje, tko zna kad, ali na dječjim igrama sigurno opet sljedeće godine.

Ljiljana Katulić

SVIBANJ 2007

5. PROLJETNI SAJAM I DANI ZAJEDNICE KUD-OVA VELIKE GORICE 05. I 06. SVIBNJA 2007.

PJESMOM POZDRAVILI PROLJEĆE

Nastupili su mali tamburaši ("C" grupa), koji su počeli svirati tek prije 6. mjeseci, prikazali smo "Lepu Maru", zatim pjesme i plesove Draganića pod nazivom "Igraj kolo", Lindo i Splitske plesove

U organizaciji Turističke zajednice Velike Gorice i Udruga obrtnika Velike Gorice, a pod pokroviteljstvom poglavarstva GVG-a organiziran je 5. proljetni sajam. Na prostoru oko Pučkog otvorenog učilišta okupilo se više od 50 izlagača iz Velike Gorice, ali i iz drugih krajeva naše. Bogatiji nego dosadašnji, sa puno više izlagača i popratnih sadržaja sajam je ponudio za svakoga ponešto. Prepoznatljive drvene kućice – štandovi sa turopoljskim «brendom» - etno suvenirima i rukotvorinama, polako ali sigurno postaju zaštitni znak Velike Gorice i Turopolja. Sve je to bilo popraćeno bogatom gastro ponudom i medijski popraćeno putem Sajamskog radija RVG-a.

1200 goričkih folkloraša

U sklopu sajma, a u cilju što bolje promocije grada održani su i Dani zajednice KUD-ova V. Gorice. Na prekrasnoj natkrivenoj velikoj pozornici sa dobrom ozvučenjem u dva dana izredalo se preko 1200 izvođača. Bila je to prilika da članovi Zajednice pokažu širem gledateljstvu svoje umijeće u pjesmi i plesu. Osim folkloraša u programu su nastupile i mažoretkinje, također članice Zajednice. Pojedina društva su iskoristila mogućnost da ugoste svoje prijateljske KUD-ove, te je program bio bogatiji za nekoliko KUD-ova izvan V. Gorice (I.G.Kovačić iz Siska, «Sava Crnac» - Sisak, «Vrhovac» - Vrhovac kraj Ozlja). Prvog dana sajma 05.06. od 11,00 sati priliku da nastupe na otvorenoj pozornici su dobili pomladci KUD-ova. Ogranak «Seljačke slike» Buševac je nastupio sa svojim «C» i «B» tamburašima i plesačima. Niti lagana kišica koja je pokvarila samo otvorenje sajma nije sprječila male folkloraše da nastupe. Nakon otvaranja sajma koje je bilo predviđeno za 12,00

sati, nastupili su najprije naši mali tamburaši («C» grupa), koji su počeli svirati tek prije 6. mjeseci, ali se na pozornici već ponašaju kao da sviraju godinama, zatim je «C» plesna grupa uz pratnju «B» tamburaša izvela «Lepu Maru». Naša «B» ekipa, koja je nastupila nakon mališana, ovaj puta je izvela pjesme i plesove Draganića pod nazivom «Igraj kolo». Uz ovaj odličan program jedina je steta što je kiša rastjerala dio publike.

Pun pogodak!

Drugog dana trud organizatora ipak je bio nagrađen lijepim sunčanim danom, tako da su udarne postave KUD-ova imale bolje uvjete za nastup. Uz dobronamjerne sugestije članova zajednice ozvučenje je složeno prema našim zahtjevima (viseći širokopojasni mikrofoni, tamburaši na lijevoj strani pozornice itd.), tako da su se i pjesma i svirka dobro čule. Naša udarna «A» ekipa ovaj puta je izvela Linđo i Splitske plesove, tako da smo svojim plesom i svirkom donijeli uz izlagače s Korčule i dašak mediterana u Veliku Goricu, a ujedno našim sugrađanima, porijeklom iz Dalmacije pružili priliku da ne budu zakinuti. Nastup je održan profesionalno, kako to i dolikuje udarnoj ekipi OSS Buševec. Organizatori su se potrudili da nitko od izvođača ne bude gladan niti žadan i za sve učesnike su osigurali jedan toplo obrok i piće (svaka čast).

I na kraju ove cijele prekrasne priče možemo izvesti samo jedan jedini zaključak: Samo zajedničkim radom, trudom i organizacijom možemo postići da Velika Gorica bude prepoznatljiva u zemlji i svijetu po svom turističkom proizvodu koji je baziran na etni i tradiciji. Ja osobno mislim da smo na dobrom putu da to postignemo, a trudit ćemo se da svi zajedno to i dokažemo.

Lijep pozdrav i do skorog viđenja na nekom novom zajedničkom projektu od interesa za sve nas.

Predsjednik
OSS Buševec
Nenad Rožić

LIPANJ 2007

IVAJNE V BUŠEVČU

TANEC, FEŠTA I VESELJE DO JUTRA

Otprišmo i etno-radionu a od gostiju na našoj su letnoj pozornici nastupili i gosti z Generalskog stola

Leta gospodnjega dveilade i sedmoga na samo Ivajne (24.06.) na Svetu Nedelu preslavili smo zaštitnika našega lepoga sela Buševca – Svetoga Ivana Krstitelja. Kak bi naš velečasni, gosp. Đuro Sabolek povedal “ne bilo kakvoga sveca, već jenoga od najvekše svecov” i zato smo ga mi preslavili kak se šika. Cela “spelancija” je počela već v Sobotu ob devete vure, kad su lovci z LD “Kuna” počeli pu-

cati po golubem, ali najte se bojati, nesu oni tukli prave golube (sused Skela sam ti mirno spi), već one od gline napravljene. Z lovci smo se lepo podružili u njihovem novem domu, a oni kej su bili malo strpliviji, dočekali su i lovačkoga gulaša, teri je malo kesnil zato ke je prvi kotel “prepišal”. Oni teri su šteli pucati, i ak nigdar puške v ruke nesu imali i to su mogli.

Nogoloptački turner

Nakon finega gulaša ob 4 vure počel je na igrališču SD “Polet” malonogoloptački turner. Sedem ekipi

"sklepane" od sekud (bilo je tu DVD-ovcov, Simpsonov, Ogrankašov, "Tam Gore" – ekipe, Poletašev i se druge) odbežalo je par tekmi (dva put po 10 minuti). I vidi vraga na kraju je negdo moral i pobediti, ovaj put su to bili Poletaši, a kak i nebi kad su zajnijih igrali maltene sami prvočimci. Mejne je bitno do je pobedil, a više da su se si malo zbežali (i oni teri igraju samo jenput na leto) i podružili, a kibici nasmejali (to ti je najbolja terapija). Navečer posle finala družili smo se na popularne "Pivnjade" uz ribice (i ak nesmo Dalmatinci) i pivice, uz naše domaće dečke grupu Oktava (očemoreći Ogrankove tamburaše) i z deklicami tere zoveju "Garavuše". Dekle, po tamburami praše kej te nema, a bogme lepo i popevaju, kak su se fajn mlade, lepa im se budućnost kaže. Sveta je bilo dosta, čak je još i stolov trebalo, ribice slane tak da je pivica lepo išla i kej ćeš više.

Se bi to bilo u redu da se Nedelju ne trebalo stati prije sedme vure i posložiti se ono kej nismo mogli v Petek kad su bile "velike radne akcije". Fest se ludi tu nadelalo, al najviše 20-tak "bedakov" teri sako leto delaju (z Ogranka i Vatrogascov), bez te i takove bedakov VI denes na ove stranice nebi imali ke čitati (a morti je nebi ni bilo), a naše selo bi bilo kakti i većina druge, teri su svoj identitet zgubili. Ne treba tem ludima spomenike digati, niti im fala reći, već samo na lvajne treba dojti, goste dopelati, a morti teri put (ak slučajno vremena imate) i malo pomoći (samo malo, netreba puno). Ja bum onima teri su delali ipak FALA rekeli (iak to ne očekuju),

nekak se lepše šika.

Nakon ke smo se poriktali i sponzorove "Prima" sunčobrane podigali, već su ludi k meši počeli dohajati. Meša je počela ob 11-te vure, a mešu je služil velečasni z Knina, terega su z pesmum pratili pevači i pevačice crkve Sv. Antuna Padovanskog (Knin). Velečasni su se lepo rasprivedali, pa je mešica do pol jene trajala i to je lepo, pa svetek je ludi Božji. Posle meše smo naše drage goste z kraljevskoga grada Knina počastili z ručkom (turopoljska kotlovina i kobasi) v DVD-u. Nakon ručka i družejna gosti su nadamo se zadovolni i siti put Knina krenuli.

Otvorena etno-radiona

Naše letešne lvajne smo nastavili ob 4 vure kad smo otprli nanovo zrihtane prostorije OSS Buševac i konačno jenput složili etno – radionu z dva tkalačka stana. Ideja teru smo krenuli realizirati još 2003 leta, polefko al sigurno ide dale, naše "dekllice" – Vera Pribanić, Mirjana Bedek i Ljiljana Detelić – voditelica etno grupe, tere su seminara za tkajne završile, vredile su etno radionu kak bombonček, a jako im je puno pomogel i naš Vladek Čehulićev (teri i ima etno – radionu Čehulić v Šilakovine). Fala i nemu na tem (Bog mu platil). Moja malenkost (predsednik OSS), Radivoje Jovićić – akademski kipar, Vlado Čehulić i Lila Bajnska, su povedali par reči o etno – radione, o tkalačkem stanu i o samom tkajnu. Si teri su to "čudo" šteli videti mogli su razgledati i pitati celu

Ivanu Krstitelju u spomen

Povodom blagdana Sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika Buševca u mjesnoj crkvi Sv. Ivana Krstitelja okupilo se mnoštvo vjernika Buševca i okolnih mjesta da dostojanstveno i u zajedničkoj molitvi popraćenoj crkvenim pjesmama uz pomoć zbora župe sv.Ante Padovanskog iz Knina i Hrvatskog pjevačkog društva „Slavulj“ iz Petrinje proslavi svoj blagdan. Crkva je odisala radošcu i duhom zajedništva.

popodnevku, e da skoro sem zabil i naši tamburaši su odigrali par domaće pesmi (Buševske).

Največja vrednost sega ovoga posla je ta kej se bu negdo od mlajše imal de, na čem i od koga navčiti platno tkati i robače šivati. Naše nošne i starina su naše blago, a saki pameten čovek svoje blago čuva i još ga više oplemenjuje. E, zato smo mi etno – radionu otpri. Nakon ke smo otpri etno – radionu, prešli smo v školu de su nas već nestrplivo čekale gospoje iz udruge SPARK (Udruga umetnika z Velike Gorice) na čelu z njihovum precednicum Đurđom Parač. Lepu su nam izložbicu slik složile (se od nijove članov i gostov), malo smo odsvirali i odpopevali, rekli teru pametnu, a SPARK-ovke su nam povedale do je ke i zake crtal. Do je štel izložbu je mogel obiti, a ak im se ke svidelo i teru sliku kupiti. Vane kraj pozornice na nekuliko štandov je i „semen“ složen de su se mogli videti i kupiti razni suveniri i rukotvorine ali se u etno-narodnom štihu, na taj način i mi pomažemo stvaranju etno brenda Velike Gorice.

Popoldajnu mešu je naš Đuro služil, a primeše su popevali gosti z HPD "Slavulj" (ne Slavuj kak si pišu) Petrinja, prekrasno četveroglasno popevanje dalo je dodatnu težinu propovedi.

Crko razglas, al as je u rukavu!

Al ne bilo moći na miru ovu mešu odslušati, jer vrag nigdar ne spije. Mobitel zvrnda v žepu, zove ekipa tera

ozvučejne dela – "crko maršal" tj. razglas. Kak crkel, mislim si ja, a tulike peneze smo zajnega platili, idem videti a ono stvarno – mikseta riknula (nekakove zemle i nule su se zmešale), al imamo mi asa v rukavu, dali smo im našu novu miksetu, valda bu dobra - i bi dobra. E sad znate zakej smo kesnili jeno pol vure – još se jenput ispričavamo. Uz dober razglas (ne odličen kakav je trebal biti) najprije su HPD-ovci (ne to nijakova stranka, to vam je Hrvatsko pevačko društvo) z "Slavulj"-a Petrinja otpopevali (malo muži sami, malo z ženami) par narodne pesmi ze se krajev Lepe naše - krasno, krasno nema kej, nemaju oni zabadava 120 let.

A ondak svadba, i to ne bilo kakova već velika svadba z Generalskoga stola, teru su izveli članovi KUD-a "Izvor". Svadba lepa i vesela, kakova bi drugčije mogla i biti – prava domaća izvorna. Posle svadbe neki veliju, naša je lepša, naša je ovo, naša je ono. Je, zato ke je naša, ova je nijova i njim je sekak lepša i draža, a med ostalem bila je i na državnom festivalu kazališne amaterov lani v Kastvu de je dobila nagradu za očuvanje baštine (sigurno ondak vredi samo bi ju trebalo namiru pogledeti). Kad ti negdo pod vuvo brunda i spomina se kak da se sto let ni videl, a ne gledi ke se na pozornice dešava, onda ni nemre baš preveć komenterati. Zato fala našem gostem ke su se svojski trudili prenesti nam del svoje kulture i zres uveličali naše Ivajne. Goste smo lepo počastili z jelom i pilom (kotlovina, bažul), jedino ke smo zabilo da bi si i oni nakon nastupa morti negde seli

Krijes otjerao sva zla

Svečanost je zaokružena paljenjem ivanjskog krijesa, koji je, prema drevnim vjerovanjima, odagnao sva zla u protekloj godini, a prizvao i ostavio samo dobro. Društvo žena Buševec i ove godine organiziralo je akciju uređenja okućnica u Buševcu i Novom Selu pod nazivom "Kliko volim svoje selo". Za najljepši balkon proglašen je balkon obitelji Bobesić Vesne i Juraja, te obitelji Maje i Ivana Rožić, za najljepšu okućnicu obitelj Ivana i Marice dr. Kocjan-Robić, te obitelj Marije i Josipa Robić. U kategoriji za najljepše očuvanu staru gradnju nagrade su dobili obitelj Marice i Dane Antunović iz Novog Sela te Ana Periša iz Buševeca.

J.Bobesić

i na miru pojeli. Naša isprika do zemle, to se više nebu strefilo, nadam se da su se snašli kak i mi kad se v takove kaše najdemo (ipak je na koncu najbitnejše da imaš kej pojesti i popiti, a za ostalo se snajdeš).

Fešta do jutra

Posle programa mala pauza dok su se tamburaši pririk-tali (e oni pak imaju svoju miksetu) i ondak fešta uz najbolši tamburaški sastav "Gumbelijum" (veliju da se tak zoveju Ivančice v Zagorju iliti nekteri cvetek). Stvarno su dečki "se pet", prašiju po semu kak se šika, ali se po domaći i se na tamburami (i zabavne i narodne i strajnske čak). Prinami v Buševcu samo takovi i igraju, a ne da nam pelaju nekakove cajke (kak pri nekima v okolice teri samo za penezi bežiju).

Čem se je smračilo (oko devete vure) i kresa smo si zažgali, dečeci (oni najbolši v četrtem razredu) su par put oko kresov odbežali i ondak saki jenoga zažgal. Kad su se kresi zažarili si smo se malo curik povlekli, ogen je se lajnsko zlo odnesel i dobro nam za ovo leto prinesel (bar se tak nadamo).

E, dragi moji, tak Vam je to bilo prinami za Ivajne, a sega toga bilo nebi da nam neke penez nesu dali oni z Grada Velike Gorice, Županije zagrebačke, te turističke zajednice Grada i Županije. Si su nam oni peneze dali ali na Ivajne došli nesu, to pak ne naša sramota nek nijova. Ak si misle da med narod nemoraju dojti (baš nigdo ne mogel – nemrem veruvati), onda im tak nek i bude –narod se pamti. Fala im na penezima, nek nas se i iduće leto sete. Da bi se ke bole zanas čulo, pobrinule su se ekipe z RVG-a, TVG-a, Reportera, VG News-a, RTL-a, Glasnika Turopolja, Radio Banovine, Hrvatskog Katoličkog radija, Hrvatskoj radiji i Radio Slemena.

V mamurno jutro posle Ivajna se pak one 20-tak "bedakov" z početka priče našlo i se skupa raspremilo (sako k sebe, nekej k lovcima, nekej Poletu, nekej Vatrogasni dom, a nekej i v Ogranak), stočili smo si pivice kej su v bačvice ostale, pojeli izvrsnega bažula, terega je ostalo da bi se svadba najela (grehota Božja). Za par vur koda nigdar ne ničega ni bilo. Bilo nam je lepo, nemremo reći, a ak je i većine od one iladu ludi bilo barem dobro, onda nesmo zabadava delali.

Lepo Vas pozdravlja Vaš precednik Nenad Rožić (Šepinov) i naite kej zameriti.

TKANJE - ŠTO SMO NAUČILI?

OTVORENA RADIONICA TKANJA

Uz podršku Upravnog odbora OSS-a nabavljeni su tkalački stanovi i sav pomoći pribor te smo doobile priliku da svoje predznanje pretvorimo u znanje

Po završetku seminara ručnog tkanja u etno radionici Čehulić na Ključić Brdu, koju su završile Mirjana Bedek, Vera Pribanić i ja, Ljiljana Detelić, rodila se ideja da nastavimo tkati i dalje. Uz podršku predsjednika i Upravnog odbora OSS-a da se nabave tkalački stanovi i sav pomoći pribor, osnutak, preja, doobile smo priliku mi tkalje da svoje predznanje pretvorimo u znanje. Tako je jedna od prostorija Ogranka počela dobivati izgled prave male etno radionice. Prvo su se složili stani, a zatim se krenulo u uvađanje osnutka u ničanice. Na stanu su dvije ničanice, prva je bliže vratilu, a druga ničanica je ona koja gleda prema tkalcu. Svaka ničanica ima napravljene kotlace kroz koju se provlače niti osnutka. U svakom kotlaku mora biti po jedna nit da bi kasnije te dvije niti zajedno mogli uvući u brda. Najvažnije kod uvođenja niti je da se ne preskoči ni jedna nit. Na širini od 80 cm uvađa se cca 1000 niti.

Danima smo radile taj vrlo zahtjevan i interesantan posao gdje stvarno treba strpljenja. Moram reći i pohvaliti Mirjanu i Veru da su stvarno imale strpljenja, volje i znanja u tom poslu, iako je to nama bio prvi samostalni početak. Nikako ne smijem izostaviti pomoći našeg voditelja etno radionice, Vladu Čehuliću, pod čijom je pomoći i budnim okom bio prekontroliran svaki kotlac i tkalačko brdo, pa tako i popravljava svaka nit koja bi bila

krivo uvedena, a nama je to bilo još jedno saznanje kako popraviti ono što podje u krivo. Tako je nakon tri dana na našem stanu počelo tkanje prekrasnog križaka. Od sada se na našim stanim bude tkalo obično domaće platno i križak. Naša radionica će imati polaznike tkanja koji će htjeti naučiti tkati i da ta baština ostaje uvijek na novim naraštajima, da to bogatstvo raskoši tkanja nikad ne izumre.

Sada ću se zahvaliti svima koji su pomogli otvoriti ovu radionu u materijalnom smislu, a i onim članovima Ogranka koji su pomogli urediti i organizirati etno radionu koja je meni osobno, a vjerujem i drugima zračila jednom toplinom, kao da je oduvijek tu bila.

Ljiljana Detelić

Kak smo ga složili....

1. Jedna letvica sim jedna tam.

2. Lila- Kaj bu tu lepo tkati

3. Lila i Vlado- još malo pa gotovo

4. Evo ga! Prvi tkalački stan je gotov!

5. Još samo da složimo niti na ničenicu

6. Hrabar i spretan etno-trojac

7. Spremno!

8. Vrijedan par ruku već je započeo tkanje

SRPANJ 2007

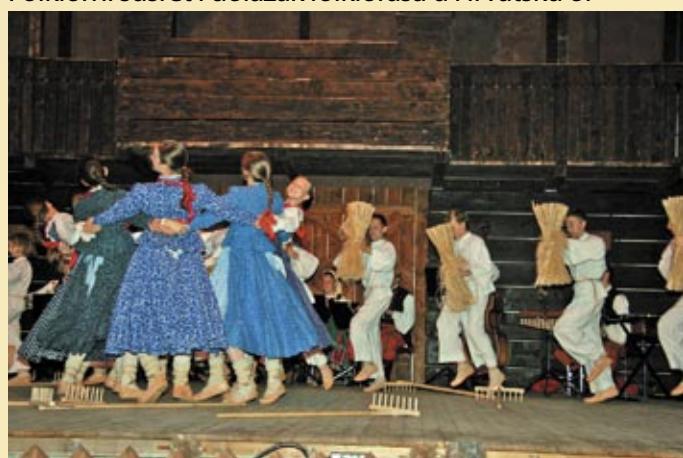
KONCERT MEĐUNARODNIH FOLKLORNIH SKUPINA

POLJACI I UKRAJINCI U BUŠEVU

**Svi 100-ak izvođača su pretežno djeca i
mladi do 15-ak godina života**

Ogranak "Seljačke sloge" Buševec 03.07.2007.godine ugostio je folklorna društva „Warszawianka“ iz Varšave (Poljska) i „Aysedora“ iz Odese (Ukrajina). Pred razdrganom publikom na ljetnoj pozornici Doma kulture u samo 90 minuta uspjeli su vjerodostojno prikazati narodne običaje država iz kojih dolaze. Tako su Ukrajinci u svojim životopisnim nošnjama vrlo dinamično otplesali i otpjevali ukrajinske narodne pjesme, a Poljaci su pak prikazali žetvene svečanosti svoga kraja. Svi izvođači su zahvaljujući odlično izvedenom programu i egzotičnim nošnjama nagrađeni pljeskom publike.

Folklorni susret i dolazak folklorša u Hrvatsku or-

Rekli su...

Nenad Rožić, predsjednik Ogranka: "Drago nam je što smo mještanima Buševca organizirali ovakav za nas egzotičan i ne tako često viđen folklorni program. Ovo je bila prilika da prvenstveno naša djeca i mladi upoznaju folklorne običaje Poljske i Ukrajine. Sklopila su se mnoga prijateljstva, lijepo smo se svi zajedno družili u ova tri dana i nadamo se da će se kulturna suradnja nastaviti na obostrano zadovoljstvo."

Monika Jasinska, stručna voditeljica Warszawianka: „Puno hvala našim domaćinima iz Buševca što su nam pružili toplo gostoprимstvo u svojim domovima. Zaista nam je bilo prekrasno u Buševcu. U Hrvatskoj smo gostovali prvi put i budući da krećemo na turneju po Hrvatskoj, nadamo se da će nas i drugdje lijepo ugostiti. Ova tri dana su jako brzo prošla i sudeći po pljesku publike, sigurna sam da su im se svidjeli naši narodni običaji.“

ganizirao je KUD „Preslica“ iz Blata organiziravši 4. Međunarodni susret dječjih folklornih skupina. Na žalost, zbog dalekog putovanja Ukrajinci su se odmah uputili kući. Poljaci su nakon tri dana provedena u Buševcu i nastupa u Šiljakovini 01.07.2007. povodom blagdana Sv. Petra i Pavla, nastavili folklornu turneju po Hrvatskoj.

Svih 100-ak izvođača su pretežno djeca i mlađi do 15-ak godina života. Iako je u početku bilo jezičnih barijera, putem mimike i puno smijeha komunikacija je uspješno ustavljena. Vjerujemo da ovo neće biti posljednji susret međunarodnih folklornih skupina u Buševcu.

Jasmina Bobesić

OGRAĐENI NA KUPANJU U PRIMOŠTENU I NA DANIMA SV. JAKOVA U MIRLOVIĆIMA

DRUŽENJE UZ MORE, SUNCE, PJESMU I PLES

Na plaži u Primoštenu smo bili već prije 10 sati, debela hladovina za cijelu ekipu (da nekoga slučajno ne bi sunce dotuklo), kupanje, druženje i zabava cijeli dan do predvečer

Iznenadni poziv gosp. Vinka Bulata početkom srpnja da gostujemo na «Danimi Sv. Jakova 2007.» u Mirlovićima pokraj Šibenika bila je prilika da si orga-

niziramo cjelodnevni izlet i druženje. Mješovita A i B plesna ekipa i tamburaška »B« grupa bili su slobodni toga 21.07. da slože koreografiju Turopolja koju će izvesti u Mirlović Zagori.

Moree i sunce

Polazak na put rano jutro u 4 sata (da izbjegnemo gužvu), ali nikome nije bilo teško, ipak se ide ravno na more. Na plaži u Primoštenu smo bili već prije 10 sati,

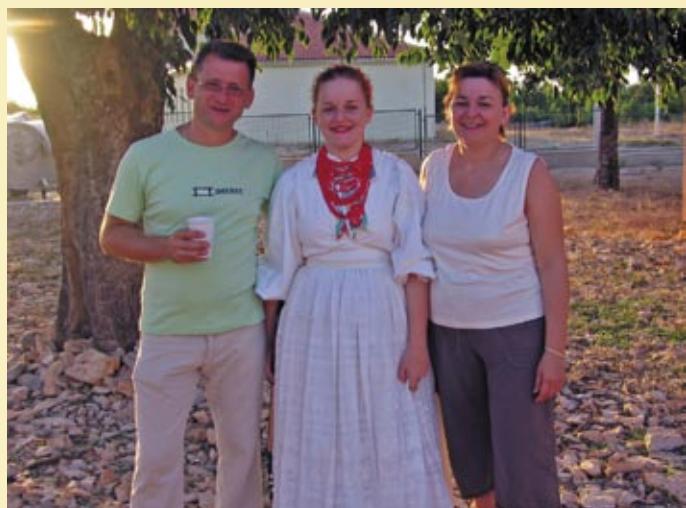

debela hladovina za cijelu ekipu (da nekoga slučajno ne bi sunce dotuklo), kupanje, druženje i zabava cijeli dan do predvečer. Oko pola šest popodne odlazak u Mirlović Zagoru, mjesto udaljeno 15-ak km od Šibenika prema unutrašnjosti (rekli bi neki Dalmatinska Zagora). Upoznavanje s domaćinima, smještaj u njihovim prostorijama, razgledavamo okolicu i primjećujemo veliku betonsku pozornicu s puno opreme (razglas) i ispred asfaltirano nogometno igralište i povrh toga još i veliki šator. Mislim si ja tko bude to sve napunil. Program u kojem su osim nas nastupile i grupe KUU «Zvona Zagore» - Mirlović, KUD «Kamešnica» - Otok kraj Sinja, KUD «7 Kaštela» - Kaštel Gomilica, KUD «Kraljica Katarina» - Donji Lapac, KUD «Posavina» Budaševo, KUD «A.G. Matoš» - Tovarnik i KUD «Izvor» Žabljak – Usora (BiH), je trebao započeti u 20 sati, ali tko bi po onom suncu tancal. Početak je

pomaknut za 20,30, a do tada se skupilo i publike (i njima je bilo vruće), iako su folklorasi bili spremni i za 20,00 sati.

Hrvatska u malom

Kratki mimohod svih KUD-ova od Crkve (Župni dvor) do pozornice, najava i predstavljanje KUD-ova na pozornici i program je mogao početi. Naša točka je na programu bila tek sedma, pa su folklorasi imali još neko vrijeme slobodno. Program raznolik – Hrvatska u malom, a kak je vrijeme odmicalo tak se i publika popunjavalala, dok smo mi došli na red bilo je već fest gledalaca. Osim naše logistike koja je išla s nama iz Buševca, tam su nam se pridružili i «naši navijači» obitelj Mireka Kovačevića i obitelj Kranjčević (naše Dragice cyjećarke). Nakon bogatog programa već bliže 23,00 sata nastupal je Milo Hrnić, a da vidite

koliko je tad svijeta bilo, sve puno i igralište i tribine i šator (sad smo vidjeli zakaj su oni toga tako puno složili).

Kada su se svi presvukli u dvorištu Župnog dvora su nas domaćini počastili s jelom i pićem. Kak smo već svili polako umorni, a još nas je čekal i put do doma, a i šofer se žuril jer je moral rano jutro drugu turu vozili. Na kraju na zabave nismo ni bili jer smo već u pol noći krenuli put Buševca, uz podrav i zahvalu domaćinima. Onak umorni od cjelodnevnog izleta i nastupa svi su u busu pozaspali «ko mački». Bilo je malo naporno, ali lijepo i zato preporučamo se i drugi puta (a može čak i bez nastupa samo izlet). Doma smo došli do pola

pet u jutro, jedno kaj nas je tješilo to kaj je pred nama cijela Nedjelja za odmor. Umorni, ali ja mislim i zadowljivi, vidjeli smo još jedan dio Ljepe naše i upoznali ljudе koji vole isto kaj i mi - kulturu, baštinu, folklor, pjesmu, ples i druženje.

Još jednom zahvala našim domaćinima KUU «Zvona Zagore» iz Mirlović Zagore uz poruku «vidimo se još koji puta» (ili kod nas ili negdje drugdje na nastupima).

Pozdrav od vašeg predsjednika Nenada Rožića

KOLOVOZ 2007

OGRANAK U ITALIJI, MATELICA, 31.07. – 07.08.2007.

MEĐUNARODNI FESTIVAL FOI

Red Talijana, red Hrvata, red Paragvajaca i tak dva puta i eto ti prejde 2 vure programa, publika i sama atmosfera oko pozornice izvrsna!

Ljudi moji je li to moguće, rekao bi Mladen Delić, da se usred ljeta skupi ekipa i ode na festival. Je, moguće je, 26 Ogrankaka (više nas nije smelo iti prema pravilima organizatora) plus dva vozača 31.07. u 8 navečer je krenulo put Matelice u Italiju. Uz ugodnu vožnju, pokoje stajanje i pokoj «happy hour» («Prima» naravno), stigosmo u Matelicu točno u 9 vur kak je predsednik i rekao (nemreš verovati). Na ulazu u Matelicu (na benzinskoj pumpi) nas je dočekala «naša» Maura koju smo do sada znali samo preko e-maila, ali čim smo ju videli mam smo ju zlubili i znali smo da je «naša» (simpatije su bile obostrane). Otpelala je ona nas do školice gde smo bili smešteni, dva razreda za «curice», a dva za «dečkiće», nije nam baš sem pasalo, al ke se more tak su domaćini odredili.

Parada boja, nošnji, pjesme i plesa

U školu su se već smestili Paragvajci i Slovaci, a Brazilci i Latvijci su trebali kesnije doći. Kak se baš v busu po noći nesmo naspali, si smo si malo legli na vojničke krevete i pozaspali kak «zaklani», dok oko pol jene na ruček nesmo trebali iti. Na ruček i večeru smo išli par kilometri od škole (naravno z busom), klopa odlična, par vrsti tjestenine (zar ste sumnjali, ipak smo u Italiji) i malo mesečka, a uz to dobiš još i 2,5 dcl vina po glave stanovnika. Izgleda da kod njih ima više vina nek vode. Nakon ručka ekipa je otišla u obilazak grada i razgledavanje «znamenitosti» (čitaj: obilazak bertija). Popodne su dva para i zastavničar (Sanja, Igor, Romana, Tica i Marijan) prešli na probu za zajednički nastup na otvorenju festivala. Lepo su to Talijani složili, zmešali su društva, podelili šare marame i razvili sve zastave. Nakon probe večera, a nakon večere do 9 vur se trebalo obleći i spremiti za nastup. Najprije parada svih grupa kroz grad, onda zajednički nastup na otvorenju (onak kak su popoldan

LKLORA 'ETNIE A CONFRONTO'

i probavali) – krasno, nema kaj, nošnje su dale još lepšu sliku celoj koreografiji otvorenja. Voditeljica programa izvrsna, em kaj dobro vodi program, em kaj zgleda ko avion (čak su se i naši dečki z njom slikali). Sako društvo se predstavilo sa dvadesetak minuta programa, a se skupa je potrajalo do jene vure po pol noći (od 10).

Novi dan- novi izazovi

Nakon otvorenja zaslужeni odmor, zutra (02.08.) je trebalo na izlet otiti nakon doručka. Naši domaćini su nas otpelali na njihovo more u Porto S. Elpido, nije to ko prinami, nema tu pogleda na otočice, nema tu borova, nema tu mirisa mora (raznih biljaka), nema tu čistoga plavoga mora. Samo obala i voda, doduše je slana, al je i praf zmazana, ali nema veze, mi smo se i u takvom Jadranu okupali. Popili smo si pivice po 4 eura u kafiću na obale (i nek još neko veli da je pri nami na Jadranu skupo), za ručak pojeli «lunch pakete» i dobro se zabavili do 4 vure popoldan. Nakon kupanja panoramska vožnja po njihovim bregima (sreća da nikomu ni bilo muka), ono ke smo заметили je da su sva polja obrađena (a ne ko prinami). Posle dve dobre vure vožnje po bregima stigosmo u Ortezzano, mjesto gde smo navečer trebali dati 40 minuta programa kao gosti na njihovom 7. međunarodnom festivalu folklora. Raspremanje, smještaj u presvlačione i razlaz po gradu. Sam gradić podsjeća na naše dalmatinske gradiće s uskim kamenim uličicama (npr. ko Komiža). Slijedila je obilna večera na seoskom gospodarstvu i naravno vina kuliko hoćeš, nakon sega toga je trebalo još i nastup dati, al ke se mora nije ni teško. Red Talijana, red Hrvata, red Paragvajaca i tak dva puta i eto ti prejde 2 vure programa. Publiku i sama atmosfera oko pozornice izvrsna, voditeljica opet «komad» (de samo takove najdu), na kraju zajednički izlazak na pozornicu i dodjela poklona i plaketa. Kesno v noći, posle 3 vure smo se u Matelicu vrnuli, ali nekima ni to nije bilo dosta pa su se do jutra zabavljali.

Bilo je i zajedničkih tuširanja!

Naravno da smo doručke počeli preskakati, jel se trebalo

i malo naspati.. Poslije ručka zagrijavanje za jednosatni večernji program, ekipa se sprijateljila sa Slovakinama i Paragvajcima. Već su popodne tambure bile vani, a Slovaki su cimbule donesli, sviralo se skupa da se sve praši. Navečer opet povorka kroz grad, ovaj puta samo mi i Latvijci, jer smo zajedno nastupali saki po 1 vuru. Naša ekipa je bila dobro zagrijana i raspoložena tak da je program bil izvrstan (mislim da bi čak i Momo vrlo visoku ocenu dal). Nakon programa zajedničko tuširanje (mislim dečki skupa, cure skupa) jel smo samo 7 zajedničkih tuševa imali u cele škole, ali nije to bilo sve za tu večer. Slijedilo je iznenađenje za našu «Barbi» (Barbara Ilenić), tera je baš taj dan rođendan slavila, dve torte i piće po izboru, raspoloženi tamburaši, Slovaci i Paragvajci ko gosti i eto ti fešte do jutra. Složili smo i internacionalni bend od naših tambura, Slovačkih cimbala i Paragvajske harfe i gitari. Posle su se pridružili i Talijani sa svojom harmonikom – to je trebalo čuti i doživeti.

Mmm...fina domaća juhica

Subota je bila dan bez nastupa, ali ne i bez obaveza, logistika je v jutro morala iti s domaćinima u nabavu namirnici za prezentaciju nacionalne kuhinje idući dan,

a popodne smo imali «city tour», oliti razgledavanje grada s vodičem. Predvečer smo odlučili sprobati kotel, tak da je ekipa kotlovinu spremila i juvu skuvala (jer izgleda da Talijani ne jedu juvu), si su bili tak veseli ko mala deca. Navečer smo si pogledali kak tancaju Rusi (saka čast, pravi profesionalci) i Paragvajci jer su večeras oni imali po jenu vuru programa. Nakon nastupa opet druženje, naše cure su bile očarane kak Paragvajci lepo sviraju i popevaju tak da su ih maltene do rane zore slušale, a drugi pak radi toga nesu mogli spati (al do bi nam sem godil).

Nedela (05.08.) je bila naporna. U 10 vur v jutro spremni za paradu čez grad do katedrale Sv. Marije. Na meše je saka grupa otpevala po jednu pesmu, zahvala Bogu na svim jezicima (po jen član iz svake grupe – bravo za našu Maju) i predaja poklona za župnika. Nakon meše slikanje z vеlečasnim i se to u jednoj vuri (i propoved i pričest), ispred katedrale zajedničko slikanje izvođača («milenijska slika»). Odlazak kod gradonačelnika (svi) u njihovu vijećnicu, zahvala i dobrodošlica njihovog gradonačelnika uz prevodenje ljudi iz grupe (naša Romana spika talijanski koda se tam rodila – svaka čast).

Rakijica, kotlovina, žganci i gibanica- samo domaće

Gradonačelniku smo za poklon kravatu («Podgutnicu») dali, bil je oduševljen, slijedi slikanje pri fontane, povratak u povorke do škole, presvlačenje, ručak i odmor za večeru. Jen del ekipe je ponovno u 5 vur bil na nogami, trebalo je nacionalno jelo pripremiti, Dudo i Igor – kotlovinu, a Neno i Kuki – žgance (domaće kukurižne). Se smo mi to sfrcmali do sedme vure kada se moralo sve prebaciti na trg kraj pozornice de se i služilo (kuvali smo u škole). Jen par u nošnjama (Romana i Igor), Dudo za kotlom, Irena i ja u pol vure smo razdelili se ke smo imali. Rakijica za aperitiv, kotlovina i žganci za probati, gibanica od maka i orejov za dessert i čaša našega vina za gušt. Oko 90 porcija je planulo taj čas, čak smo i gradonačelnika počastili s pijačom i poklonili mu dve butelje vina, malo se pospominiali i on nas je onda u svoju vinariju pozval. U međuvremenu je ostatak ekipe s povorkom do pozornice stigel i program za zatvaranje festivala je mogel početi. Ovaj put smo bili prvi na programu (opet svaki po 20 min), nakon programa razmjena poklona i zajednički tanec svih izvođača. Domaćini su sve oko bine morali raspremiti, jer oni i kuvaju i dvore i pijaču trže i još k tome tancaju (neki naši bi se malo i u njih mogli ugledati), nakon čega su još i druženje za sve u škole spremili, narančno uz nezaobilazne špagete.

Se de smo bili i kaj smo delali je zabilježeno foto-aparatom i video kamerom tak da ostane za navek zapisano, to je vrlo

revno odelala predsednikova žena Irena tera nam je bila i službeni prevodioč za Engleski (sprijateljila se z Maurom koda se znaju sto let).

Vraćamo se Buševec tebi

Ponedelek (06.08.) smo se lepo naspali, ručka obavili, ob 4 vure smo u vinariju prešli de smo čuda bačvi i vina videli, gradonačelnik nas je kroz celi pogon osobno prepelal i na kraju nam dal degustirati jeno 4/5 vrsti vina. Mi smo mu se odužili tak da smo si kupili po koju buteljkicu, a on nam je još za putno dal 6 buteljki raznih vrsta vina. Uz put smo stali u šoping centru da se namirimo za putovanje doma i malo eura da potrošimo, a odma smo i večeru obavili. Opet spremanje za nastup, jer smo još jen nastup u susjednom mestu morali obaviti i to smo si skupa dobro zbabili, oko pol jene se vrnuli u našu bazu, istuširali se i put pod noge. Rastanak je navek najteži, tak da su se naše cure jako teško od Paragvajcov oprostile, a pozdravili smo se i ze Slovakima teri su isli doma kad i mi. Na kraju smo si svi skupa u jen red stali i zlubili našu Mauru, najrajsi bi ju z nami zeli, jer kuliko dela dobro bi nam došla. Opala je tu na rastanku i pokoja suzica, ali Bože moj, se ke je lepo kratko traje. Do doma smo više pol puta prespalni, a tek smo se malo razbudili kad smo v našu domovinu zašli. Celi, zdravi i veseli, uz ugodnu vožnju Herak – busa smo tork oko pol dve vure popoldan doma došli. Bil je to jeden lepi festival, ne preveć naporen, ali kvalitetan ke se izvođača tiče, jedno novo iskustvo za sve. Nadam se da su svi naši članovi uživali i nekaj navčili, da se uz malo truda, uzajamnog poštivanja i toleranciju može zajedno preživeti sedam dana.

Moram i oču se na kraju zafaliti Ministarstvu kulture i Gradu Velike Gorice kej su nas finansijski potpomogli da puta platimo, a turističkim zajednicama Grada i Županije, a osobito Hrvatskoj turističkoj zajednici ke su nam osigurali promo materijale i poklone za sve grupe. Svim izvođačima smo podelili male suvenirčice iz Hrvatske, srčeka ili levandu, a svim grupama poklon pakete. Uspostavljeni su novi kontakti i puno novih prijateljstava, a mi smo na dostojan način prezentirali Lijepu našu Hrvatsku. Vidimo se na kojem drugom međunarodnom festivalu.

Lepi pozdrav od Vašeg preca
Nenada Rožića

41.GODIŠNJA OGRENKA ŠELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

RUJAN 2007

OBLJETNICA - SVEČANO OBILJEŽENA KULTURNA SURADNJA BUŠEVECA I KOLJNOFA

PRIJATELJSTVO DUGO 30 GODINA

Koljnjočani su domaćinima prikazali film naziva „Priča o jednom prijateljstvu“ na kojem su ukratko dokumentirali 30 godina prijateljstva, druženja, razmjenjivanja kulturnih i narodnih običaja

Ogranak "Seljačke sloge" Buševac ugostio je 02.09.2007. godine drage prijatelje iz mađarskog sela Gradišćanskih Hrvata, Koljnofa. Povod ovogodišnjeg susreta bilo je obilježavanje 30 godina kulturne suradnje između Buševca i Koljnofa. Nažalost, svake se godine sve manji broj gostiju međusobno druži, što je posljedica globalizacije i otuđenja. Stariji pamte da su druženja s gostima iz Mađarske trajala i po četiri dana te da se u Hrvatsku dolazilo s dva puna autobusa, dok danas gostovanje traju jedan dan i dođe nepuni autobus sunarodnjaka iz dijaspore. Na žalost, ni Buševčani se nisu dostoјno iskazali, pa su u vrlo malenom broju došli popratiti prigodan program prilikom ove važne obljetnice kulturne suradnje. Budući da suradnja neprekidno traje 30 godina, ovaj puta su Koljnjočani domaćinima prikazali film naziva „Priča o jednom prijateljstvu“ na kojem su ukratko dokumentirali 30 godina prijateljstva, druženja, razmjenjivanja kulturnih i narodnih običaja. Dom kulture bio je prepun emocija koje

su nastale prisjećajući se početaka suradnje. Zajedničko gledanje druženja i suradnje prekidano je prigodnim kulturno-umjetničkim programom od strane koljnofskih tamburaša i pjevača, te uz pomoć naših Ogrankaša. Inače, Koljnofski tamburaši djeluju od 1975. godine kadu su uz pomoć Tune Barića naučili svirati pjesme iz pradomovine. Oni su prvo društvo u inozemstvu koje je počelo svirati i njegovati pjesme Gradišćanskih Hrvata. Malobrojna razdragana publika bogatim je pljeskom pozdravila ovaj emocijama nabijen program. Nakon završetka službenog dijela programa predsjednici buševskog i koljnofskog kulturno-umjetničkog društva razmijenili su prigodne darove. U sklopu službenog dijela programa organizirana je tribina naziva: "Asimilacija Hrvata u Mađarskoj i kako je umanjiti". Tribinu su vodili začetnici suradnje gosp. Franjo Pajrić i gosp. Zvonimir Vnučec. Franjo Pajrić je istaknuo da je 30. godina u životu mnogo, te da je kulturna suradnja s Buševcem započela u komunizmu, a sada je Hrvatska pred vratima Europske unije. Podsjetio je sve prisutne da su danas generacije koje su započele suradnju ostarjele, a mladi imaju druge planove, te da je jedina svjetla točka uvođenje dvojezične škole u Koljnofu. Ipak oni hrvatski jezik njeguju preko 500. godina i dobro se spoznajevaju na njemu. Također je napomenuo da je

Rekli su:

Franjo Pajrić, začetnik suradnje: "S Ogrankom surađujemo od 1977. godine. Prijatelji su nam već 30 godina i zahvaljujući njima uspjeli smo učvrstiti nacionalni ponos i identitet. Naše društvo ima pjevački zbor, tamburašku i plesnu sekciju. U njoj aktivno sudjeluje 90-ak članova. Društvo je s radom počelo 1928. godine. Osim s OSS Buševac, suradnju održavamo i s KUD Podgorac, s Hrvatskim seljačkim društvom iz Gračana, te s KUD-om I. G. Kovačić iz Bibinja. Iako je sada kod nas bila tzv. "smjena generacija" radostan sam što mogu izjaviti da je naš pomladak voljan preuzeti i njegovati tu kulturnu suradnju, koja će, nadam se trajati još puno godina. Koljnof leži pokraj granice s Austrijom i ima 1900 stanovnika i iako su trenutno po sastavu stanovništva većina Hrvati, bojim se da se takva tendencija neće nastaviti u budućnosti, jer je naše selo okruženo mađarskim selima i asimilacija Hrvata je zbog miješanih brakova svakim danom sve veća. Prvi Hrvati su stigli u Koljnof davne 1563. godine, i danas u Koljnofu obitava 23 generacija Hrvata."

Zvonko Vnučec, jedan od začetnika ideje o suradnji sa hrvatima u Mađarskoj: "Suradnja s Hrvatima iz Koljnofa održava se na naše zadovoljstvo, već godinama. Voljeli bismo da nam gosti iz dijaspore dođu na što više dana, jer iako se vidimo svake godine, dan i pol je premalo da bismo razmijenili dragocjena iskustva, da bismo porazgovarali na hrvatskom jeziku i da bismo se još bolje upoznali. Slijedeće godine mi odlazimo na gostovanje u Koljnof i nadamo se da će se ta suradnja nastaviti još mnogo godina!"

Nenad Rožić, predsjednik OSS Buševca: "Drago nam je što smo punih 30 godina negovali kulturnu suradnju i prijateljstvo s našim sunarodnjacima. U ovih 30 godina mnogo smo od njih naučili, a i oni od nas. Sve su to bili jako veseli i radosni trenuci, puni emocija i osjećaja. Vjerujemo da će naša djeca nastaviti našim stopama, na obostrano zadovoljstvo!"

lijepo imati prijatelje iz inozemstva, a pogotovo iz svoje pradomovine koju su morali napustiti prije 500. godina, ali kada dođu u Hrvatsku da se u njoj osjećaju kao kod kuće. Zvonko Vnučec je pak zahvalio sunarodnjacima na trudu što su toliko stoljeća s koljena na koljeno uspjeli sačuvati materinji jezik. Obostrano druženje se nastavilo uz muziku i zakusku dugu u noć. Idućeg dana su gosti i domaćini prisustvovali svetoj misi u Buševskoj kapelici Sv. Ivana Krstitelja. Kada je došao trenutak rastanka najčešće rečenice su bile "Dragi prijatelji, vidimo se i dogodine!"

Jasmina Bobesić

Nastavak suradnje

Sve prisutne su pozdravili Marija Pilšić, predsjednica društva Gradičanskih Hrvata u Mađarskoj, Franjo Grubić, potpredsjednik Hrvatskog Koljnofskog društva i načelnik Koljnofa te Gezo Volgy, predsjednik odbora za mladež u državnoj samoupravi u Budimpešti i predsjednik manjinske samouprave u Koljnofu. Svi su izrazili želju da se kulturna suradnja nastavi još mnogo godina te da se mladi aktivnije uključe u druženja.

MAKEDONIJA 2007.

AUUUUUUUUU.....

Startali smo od ranog jutra i snimili koreografiju Zagorja za MTV (ne, nije to „onaj” MTV, već Makedonska TV). Napravili smo si pravi mali festival „stihoklepanja”. Taj dan su nastali veći buševski hitovi (nadahnuti istinitim događajima!) poput „Paprika tjera Sinišu, na wc ga otjera...“ ili „Marko je opal sa pozornice...“

Četvrtak- Polazak

Prije putovanja valjalo je posjetiti A ekipu koja ostaje unutar granica RH, ali u planu nije bilo otkrivenje činjenice da naš dragi Ivan ima temperaturu i ne ide u Makedoniju. S Momom smo skemijale kak ćemo „prepraviti“ koreografije, a o tome kak je to ispalо čitajte u nastavku reportaže. I tak... Nekoliko minuta prije pola noći 32 (čitaj: tridesetidva) Ogrankaša puni entuzijazma okupili su se na našem starom mjestu- pri dućanu. Ekipa se sastojala od 20 plesača i plesačica B grupe, 6 tamburaša (kaj starijih, kaj mlađih), preca i Irene te četiri gracie A ekipe.

Petak (14.09.2007.) – „Znamenitosti“

Par minuta nakon ponoći okupljena ekipa u Zagorec transportu (da, nije nas vozil Herak, bus mu se pokvaril od kad razvaža školarce, hehe) krenula je izvršiti misiju: prvo i osnovno bilo je doći u Makedoniju, tamo nastupe odraditi na nivou (jer ipak, kak bi rekao Prec, najprije predstavljamo Hrvatsku pa tek onda „Ej, oj Buševac“) te se unatoč natrpanom i napornom programu dobro zabaviti. Veći dio putovanja proveli smo gledajući filmove, a neki su rješavali i probleme čitateljica OK!-a, ni ne sluteći kakvi će problemi te iste mučiti narednih dana.... Nakon 15 sati (ja bar tak mislim) putovanja došli smo u Istibanju, gdje je bila smještena većina ekipe. Ostatak (oni stariji i s privilegijama...hehehe...šalim sel) je bio smješten u hotelu Sliv, poznatijem kao „Hotel Do“ (za one koji ne znaju, to je odmah kraj „Centrobiznisa“). Prec i Irene su okupirali „predsjednički apartman 201“, Micek i Božo (vozači!!!) sobu 202, mlađi tamburaši 203, a u sobu 204

duh života unijeli su Marko, Siniša, Maja, Šmuc, Barić i ja (Žužal!). Budući da taj dan nije u planu bio nikakav nastup, mi smo ga iskoristili za bolje upoznavanje sadržaja naše sobe. Vjerovali ili ne, imali smo balkon sa kojeg se uđe u nečiju kuću, klimu, frižić, telku i lampu koja je toliko velika da se vjerojatno vidi i iz Zemljine orbite. Ali, naša soba imala je i jednu veliku manu- imali smo

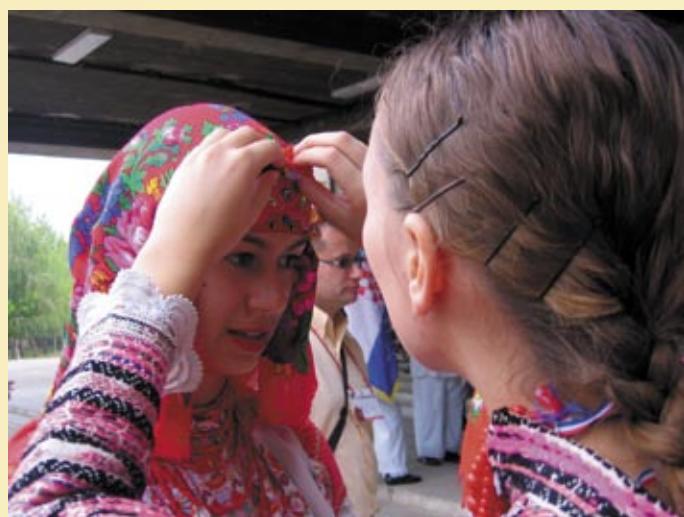

„KOJE PUTOVANJE!

više tehnike nego utičnica za struju, tak da smo morali birati hoće li nam u struju biti uštekan Tv ili frižić.... Ah, ne možemo imati i ovce i novce. Nakon kvalitetno ispunjenog vremena (boljeg upoznavanja sadržaja naše sobe, seta brzopoteznih pitanja, iznošenja problema u „konferens rumu“ i gledanja snimke festivala u Italiji) odlučili smo se uputiti van! I tada je uslijedilo razočaranje... dobri

stari Milano (u koji smo izlazili kad smo prošli put bili u Makedoniji) je zatvoren, ALI je otvoren neki novi disco (d)Efekt tak da smo išli pogledati kaj je to i kaj tam ima. U dva sata znali smo dvije pjesme, ali nam nije bilo žal kaj smo otišli! Obavili smo sve kućanske poslove za vrijeme glupiranja, vidjeli kakva je tam moda i zaključili da ne možemo ići van ako:

- a) nemamo cipele barem tri broja prevelike
- b) nemamo zlatnu haljinu
- c) nam se bar mali dio guze ne nazire ispod minjaka
- d) za dečke: ako nemaju rozu ili ljubičastu majicu!!

E da... tu večer smo odma riješili jedan manji problem i time dokazali da smo stariji, pouzdani i ozbiljni te da se može računati na nas!! Dobar smo tim, nema tu kaj... I tak.... ples po ples i tako ulijećemo u idući dan....

Subota (15.09.2007.). Shopping i „Marko padobranac“

Maja je u „prevedenom rasporedu“ napisala da je ustajanje u 7:54, pranje zubi u 7:56, a oblačenje u 7:58.... Marko je taj raspored shvatio doslovno te se držao Majinih uputa i zakasnio na doručak u 8 (pitamo se zašto... hehe).... I tako, nakon doručka smo pokupili ekipu u Istibanji i uputili se u Kočane u šoping.... Neki su odmah spiskali sve pare i narednih dana u Makedoniji bili obezpareni, a neki su kupili tehniku kak bi digli atmosferu u svojoj sobi. Kad smo vratili ekipu u Istibanju slijedio je prvi test izdržljivosti za nas. Naime, morali smo napraviti

probu i prepraviti koreografije jer Ivan nije isel... I tak, gotovo svi su odmah pohvalili preinake, a s nekima smo se mučili dobrih sat vremena. Ipak, malo izgubljenih živaca nama ne igra nikakvu ulogu. Nekoliko sati nakon probe okupili smo se u Istibanji gdje se održavalo otvorenje festivala „Istibanjsko zdravoživo“. Na početku je bio tradicionalan mimohod Istibanjom te bacanje cvijeća u obližnju rijeku (ili potok, nisam sigurna). Cvijeće je, kak i prošli put, hitila moja malenkost, a društvo mi je delal zastavnici Markić. Nakon otvorenja festivala i njihovog dizanja „kruva v zrak“ na pozornici, uslijedio je i program. Ogrankasi su se predstavili peti po redu s koreografijom Zagorja. Mlade nade OSS-a su svoj posao odradili gotovo vrhunski (one sitne greškice im bumo oprostili, kaj ne?!). Vrhunski....sa dodacima! Naime, Nikoline ispale gače nisu bile dovoljan razlog za smijeh pa se naš kolega M.R. hitil s pozornice da vidi, kak bi rekao Jura, jel ima kaj prašine u backstageu?! Naravno, valja napomenuti da je doticni padobranac pao slučajno i da je zadobio tek jednu ogrebotinu! Ne moram vam ni pričati kakvu lavinu smijeha je izazvala famozna akrobacija. Inače, ako netko želi to pogledati može vidjeti na „youtube-u“... Snimka je pod nazivom „Marko padobranac“ - uživajte! Nakon večere probali smo u sobi pogledati koji film, ali nije baš išlo.... Umor nas je svladao te smo se uputili spavati jer nas je čekao najnaporniji dan!

Nedjelja (16.09.2007.) – Opet (d)Efekt

Kao što rekoh- najnaporniji dan! Startali smo od ranog jutra i snimili koreografiju Zagorja za MTV (ne, nije to

„onaj“ MTV, već Makedonska TV). Dok smo čekali drage nam Makedonce da završe sa snimanjem, napravili smo si pravi mali festival „stihoklepanja“. Taj dan su nastali veći buševski hitovi (nadahnuti istinitim događajima!) poput „Paprika tjera Sinišu, na wc ga otjera...“ ili „Marko je opal sa pozornice...“. Na putu prema busu vidjeli smo nepovljiv prizor! Neka gospođa je kantama zatvorila cestu kod svoje kuće, na asfalt iste te ceste stavila stolnjak i na njega stavila nekakvo tijesto sušiti! Higijena na vrhuncu, nema tu kaj... Odmah nakon ručka okupili smo se kak bi otišli u Radoviš. Nakon sat i pol putovanja razgledali smo samostan te dali nastup na (očito) gradskom trgu. Ovaj put nastup je (koliko me moje pamćenje služi) bio jako dobar, a osmijeh na lica logistike mamio je pogled na Anine male nožice u (pre)velikim cipelama. Na povratku u Istibanju u busu su se dečki i cure natjecali koji će biti maštovitiji u pjevanju refrena „Ima nešto od srca do srca“... Dečki su jedno vrijeme vodili, ali kad su cure razbuktale maštu dečki su se mogli samo smijati... Dok su u kasnim večernjim satima naš Prec i tamburaši gostovali na radiju kak bi promovirali Hrvatski folklor i samu Hrvatsku, drugi dio Ogrankaša se spremao za izlazak u (d)Efekt. Nedjeljom se pušta muzika koju ne sluša baš cijela ekipa, ali nas to nije omelo da se dobro naplešemo, opet obavimo sve kućanske poslove, izludiramo povrh svega zabavimo! Sa svojim internim plesovima i načinom plesanja (iliti ludiranja) bili smo prava atrakcija. Eh, valja napomenuti da smo ovu večer s nama uspjeli van izmamiti i našeg mladog vozača! Nekoliko sati nakon ponoći stariji dio ekipa odlučio je poći u hotel... Tada

su uslijedila moljakanja mlađeg djela ekipe koji nikako nije htio doma... Ipak, kad su saznali da taksiji (glavni i najpopularniji način prijevoza u Makedoniji!) više ne voze moljakanja da ostanu u discu su se pretvorila u moljakanja rijetkih vozača taksija (koji su obitavali kod disca) da nas odvezu doma! Nakon mnogo moljakanja i dosta novaca taksisti su se „smilovali“ i vozili ekipu doma! Redoslijed trpanja u taksi bio je utvrđen još prvi dan- od najmlađih do najstarijih! Kada je ponestalo taksista koji su bili zainteresirani za extra zaradu, nas 8 se natrpalo u jedan taksi. Sva sreća da Efekt nije jako udaljen od hotela... Taj dan smo se, po drugi put, dokazali kao pravi izbor logistike i ponovno smo riješili jedan, ne baš tako malen, problem!!

Ponedjeljak (17.09.2007.)- Neodoljivooo

Naš dragi Prec na naš dan bez nastupa daroval nam je vuru vremena spala, pa smo, nakon doručka u pidžamama, posjet gradskom muzeju sa 9 prebacili na 10 vur! Iako smo posjet muzeju veličine cca metar na dva metra (hehe) obavili jednim okom, zasigurno smo čuli sve zanimljivosti koje nam je „teta u muzeju“ rekla o povijesti Istibanje i Makedonije. Nakon još jednog šopinga, ručka i popodnevnog spavanca slijedio je najraniji posjet Efektu- od 16 do 19 sati! Iako smo prvotno mislili da će biti dosadno, zavarali smo se! Atmosferu su digli Malac, Valentino i Siniša koji su izveli ples na štangi.... Na našim licima najprije se vidjela nevjericu, a potom i osmjesi oduševljenja jer smo još jednom potvrdili teoriju iz Italije- samo Hrvati znaju ekipi napraviti pravu feštu.

Večer smo proveli u hotelu...Dok su dečki iz sobe 203 bili veseli, mi smo strahovali da netko slučajno ne ode na njihov balkon (valja napomenuti da su oni imali vrata za balkon, a umjesto balkona „provaliju“ duboku 2-3 metra!)! Prije nego smo odlučili pogledati „Konstantina“ do kraja malo smo feminizirali našeg dragog S.... Maskara, ruž, rumenilo, olovka za oči i natpisi po cijelom tijelu (natpis tipa: "Pogodi me pistačom" na čelu) našeg S su učinili... hm.... NeodoljivOm!:-)

Utorak (18.09.2007.)- Policija trenira strogoću

Start od ranog jutra započeli smo posjetom Maleševskim planinama i Berovom jezeru (inače, na tom smo mjestu prije dvije godine snimali za MTV). Nekima 167 stepenica (ja i Šmuc smo brojale!) i divan krajolik nisu bili dovoljni pa su morali isprobati kakva je voda u Berovom jezeru. Hrabar skok i kupanje brzo su završili jer je voda, kak oni kažu, bila „malo“ mrzla! Navečer smo nastupili u susjednim Kočanima! Konačno je uslijedila promjena i ovog puta smo se predstavili s koreografijom Draganića! Ovu koreografiju , koja je inače „udarnja“ od prethodno izvođenog Zagorja, malo je začinilo igranje nogometu Valentinovim mobitelom koji je ispaо usred draganičkog drmeša. Nakon relativno dobro odraćenog nastupa uslijedio je naklon, a nakon toga tupi udarac „tuuuup“ - to je naš dragi Marko lupil glavom po mikrofonu... Osjeće na naša lica izmamili su događaji na pozornici koji su inicirali početak svirke i mali party dok smo čekali kraj programa! Neki su se toliko uživili u svirku i pjesmu da su zaboravili na vlastitu torbicu! Na povratku u Istibanju zaključili smo da je Anina torbica ukradena te su dečki s njom krenuli na policiju! Tamo je, kolko smo čuli, bila pra-

va lavina Aninih izvala. Tako je na pitanje policajca gdje se rodila odgovorila: „Rodila sam se u Zagrebu. (stanka) U rodilištu“, a na pitanje kakav mobitel je izgubila (njezin i Laurin mobitel su bili u torbici!) odgovorila je „Samsung SGH... Ma onakav kakav ima Ivana...“ Ana i Laura su se pomirile sa činjenicom da su izgubile mobitele i nastavile šaliti na račun istog. Tako su se dogovorile da će se navečer dopisivati, a mi smo im obećali da ćemo ih ujutro nazvati na mobitel kak bi ih probudile! Tu večer nam se većina ekipe iz Istibanje pridružila u hotelu, tak da smo mi umirali od smijeha zahvaljujući njihovim doživljajima kod domaćina. Budući da je večera bila malo lošija odlučili smo otići na pizzu... Vrlo pametna odluka.... Nakon dobre pizze krenuli smo natrag u hotel, a u taksiju smo stvorili idejni plan kak će Buševec postati grad! Pa da vam izložimo prijedloge: Babić će u svojoj „kući na kući“ otvoriti hotel (a ako prođete njegovim susjedstvom vidjet ćete da radi punom parom!), restoran će otvoriti Đimijeva baka (namjerno stavih Đ!), Las Vegas i njegove kockarnice u Rožincu će biti otvorene tijekom cijele godine itd. Večer smo proveli burno.... Neki nisu mogli spavati, a neki su spavali ko' top dok nisu počeli u snu vrištati...

Srijeda (19.09.2007.) – Čista petica!

Naš posljednji dan na festivalu! Budući da smo do ručka bili slobodni, odlučili smo prespavati doručak! Naš dragi Prec nas nije mogel ostaviti gladne pa nam je donesel doručak u sobu! Duša od čovjeka. I tak... lako smo namjeravali gledati naš nastup na MTV-u, nakon predsjedničkog doručka ekipa iz hotela odlučila je krenut u Vinicu kupiti kruha, Lino lada ,marmelada itd. za povratak doma te se uputila na posljednju „makedonsku kavu“ u Pincu! U 15:30 smo došli pred školu „Goce

Dolčev" u Vinici. Ispred škole su sve zemlje sudionice festivala (Ukrajina,Rumunjska,Bugarska,Sjeverni Cipar,A Ibanija,Turska,Litva,Makedonija i mi) plesale zajednički ples, a nakon toga smo otišli na glavni trg odakle smo imali mimohod do nove sportske dvorane. Inače, završni nastup je trebao biti održan na glavnom gradskom trgu, ali je zbog kiše bio premješten u dvoranu. Nakon uvodne pjesme o Makedoniji, pozdrava glavnog organizatora Stojka te gradonačelnika, nakon predstavljanja zemlja sudionica krenuo je program. Pred dvoranom punom

Ijudi naši B-ekavci izveli su Draganić! Ni jako sklizak parquet dvorane nije ih omeo da daju sve od sebe i pokažu se u pravom svijetu! Nakon zajedničke večere, druženja i razmjene darova Ogrankaši su se spremili, pozdravili s domaćinima te krenuli u Hrvatsku! Putovanje smo proveli razmjenjujući utiske, priče i anegdote doživljene prethodnog tjedna. Još jedan festival, još jedno divno iskustvo. Do idućeg festivala i idućeg javljanja pozdravljaju vas vaša Žuža!

Ivana Žugaj

OPET NA PUTU...

GOSTOVANJE

UMOLVAMA

LISTOPAD 2007

2. MEĐUNARODNI FESTIVAL TRADICIJSKIH GLAZBALA

VEČER TRADICIJSKIH GLAZBALA U BUŠEVCU

Više od 50 raznovrsnih glazbala je tu večer „prodefiliralo“ kroz Dom kulture u Buševcu, a puna dvorana je uživala u njihovim zvucima.

Festival je započeo 05. 10. (petak) u ranim jutarnjim satima, dolaskom članova FA „Kitka,“ – Istibanja – Makedonija na željeznički kolodvor u Zagreb (5:30) gdje ih je dočekao predsjednik sa vatrogasnim kombijem. Nakon srdačnog dočeka naših prijatelja iz Makedonije slijedila je jutarna kavica, zatim obilazak placa u Velikoj Gorici i doručak na placu (turopoljska kotlovina). Budući da su naši gosti izrazili želju da vide kako se izrađuju tambure, odveli smo ih u radionicu glazbala Katulić nakon čega smo naše goste rasporedili kod domaćina. U popodnevnim satima (15 h) stigla je i grupa iz Litve, starija gospoda, prosjek godina preko 60, ali čili i veseli. Uz piće dobrodošlice, nakon 2000 km koliko su prevalili da dođu do nas, obavljen je raspored gostiju. Jedan dio najstarijih i vozači (6 osoba) je smješteno u prenoćište „San,“

O tradicijskim glazbalima

Nakon ručka nije bilo puno vremena za odmor jer je u 17 sati bilo dogovorenog predavanje o „ Tradicijskim glazbalima u Hrvatskoj,“ koje je održao gospodin Stjepan Večković. Pun hol (u OŠ Buševac) gostiju i domaćina je s pažnjom saslušao vrlo interesantno i slikovito predavanje

Štampana je i programska knjižica (200 primjeraka) koja je podijeljena svim zainteresiranim, a promociju festivala smo vršili putem plakata i naših medijskih pokrovitelja RVG – Media grupe, Hrvatskog katoličkog radija, RTL-a, Glasnika Turopolja, Hrvatskog radija 2. programa i Narodnog radija.

g. Večkovića kojeg je Stojko iz Makedonije prevodio na ruski (tako je bilo lakše našim gostima iz Litve). Veliko bogatstvo tradicijskih glazbala i zvukova koji se na njima mogu proizvesti očarao je sve prisutne koji su prema vlastitim željama mogli i probati svirati pokoji instrument. Vrlo poučno i nadasve interesantno – bravo Stjepane! Po završetku predavanja odlazimo u Veliku Goricu, točnije dvoranu Galženica gdje je za 20 sati predviđen nastup naših gostiju. Iako je publike u Domu kulture Galženica bilo jako malo, naši gosti iz Makedonije i Litve te naš Marko Robić i Stjepan Večković na gajdama su s užitkom izveli svoj program. Gosti iz Litve su bili toliko veseli i razigrani kao da nisu putovali 2 dana.

Beli ti je Zagreb grad

Došao je i konačno zasluzeni odmor jer ujutro se trebalo ustati, gosti su išli na izlet u Zagreb. Nakon doručka, gostujuće grupe odveli smo na razgledavanje Zagreba. Stručni vodič (pardon vodičica) iz Udruge vodiča Zagreba koja nas je čekala kod Lisinskog najprije nas busom vodi kroz grad sve do Mirogoja i arkada te do groba prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Zatim odlazimo do Katedrale nakon koje se preko Kamenitih vrata dolazi na Gornji grad, a potom kraj Uspinjače na Trg bana Jelačića. Mijenjaju se novci, kupuju suveniri i onda sa busom odlazi do šoping centra Avenue Malla (tako su htjeli naši gosti). Irena i Lili su sve dobro obavile jer je „

Festival je organiziran u suradnji sa Zajednicom KUD-ova grada Velike Gorice, POU Velika Gorica, TZ Velike Gorice i Zagrebačke županije, a održan je pod pokroviteljstvom Grada Velike Gorice, Zagrebačke županije i Ministarstva kulture RH.

prec „moral zbrisati na skupštinu CIOFF-a Hrvatska koja se održavala u Dugom Selu.

Sve je spremno za početak

Paralelno su između 14 i 16 sati dolazile i ostale grupe u Buševac na generalnu probu koju je odradivao naš ton majstor Danijel Skrbin sa svojom ekipom. Prije programa za sve voditelje je pripremljeno piće dobrodošlice i pozdravna riječ u našim prostorijama. Iako smo već mislili da nam iz Grada neće biti nikoga (Ministarstvo i Županija su se ispričali telefonski) ipak se pojavio Pročelnik za društvene djelatnosti g. Zvonko Kunić. Konačno, malo poslije 19 sati nakon pozdravne riječi predsjednika OSS Buševac g. Nenada Rožića, festival je službeno otvorio g. Kunić iz grada Velike Gorice.

Voditeljica Ana Katulić (naše gore list) je u maniri pravih profesionalaca odradila vođenje programa i upoznala nas ne samo sa grupama nego i sa pojedinim glazbalima koji se sviraju u određenom kraju. Na pozornici su se redale grupe; Hrvatski gajdaški orkestar (10 gajdaša na jednom mjestu), potom šargijaši iz KUD-a „Kraljica Katarina“ – Donji Lapac, grupa „Arkul“ iz Roča – Istra sa svojim harmonikama triestinama, bajsevima i šegun pilom (velika pila za piliti trupce). Moral smo se malo i mi pokazati tako da su Siniša na samici i Marko na „dudama“ branili naše boje, nakon njih slijede gosti iz Makedonije FA „Kitka“ – Istibanja sa tapanom, kemane i tamburama, KUD „Veseli Međimurci“ i njihov cimbalaš koji je sviral na „trontuljama“. Naravno šećer dolazi na kraju, najprije izvrsni gosti iz Klaipede – Litva „Senoliai“ (seniori) koji sviraju sa toliko duha i veselja da im se mnogi mlađi mogu samo diviti i Dubravko Lapaine koji nam je sa svoja tri didgeridoo-a dočarao divljinu Australije i ostavio nam za razmišljanje

što sve može čovjek sa jednim „običnim šupljim drvom“ – svaka im čast. Više od 50 raznovrsnih tradicijskih glazbala je tu večer „prodefiliralo“ kroz Dom kulture u Buševcu, a puna dvorana je uživala u njihovim zvucima. Naša želja da napravimo nešto posebno se i ovaj put ostvarila, a ako smo pri tome zainteresirali barem jednu osobu za sviranjem tradicijskih glazbala napravili smo veliki posao.

Na poklon-duplica

Nakon izvrsnog programa slijedila je zajednička večer i druženje svih učesnika i domaćina uz tamburaše OSS Buševac. Kompletan program je slikan, sniman sa dvije kamere i tonski sniman tako da ćemo i ovaj put izdati nosač zvuka sa izabranim pjesmama iz programa. Svim učesnicima su na kraju programa uručena priznanja i pokloni, a grupi koja nas se najviše dojmila „Senoilai“ – Klaipeda – Litva i dodatni poklon – sviralu duplicu. Domaće grupe su nakon druženja otišle doma, a gosti na spavanje jer smo ujutro išli na izlet u Plitvička jezera. Iako tmurno i kišovito jutro nije nas spriječilo da ne odemo vidjeti Plitvice. Pokupovali smo jednokratne kabanice za sve i organizirano krenuli na šetnju po Plitvicama. Susretljivošć domaćina i našom snalažljivošću (Maca Robić) ulaz na Plitvice je bio besplatan za cijelu grupu. Četiri i pol sata šetnje, vožnje brodom i vlakićem je brzo prošlo, gosti iako stariji i umorni nisu se bunili nego su uživali u ljepotama Plitvičkih jezera. Na pola puta pauza za ručak, „lunch paketi“, voda i sokovi dobro su došli da napunimo baterije. Vrativši se na ulaz do našeg busa, iako mokri i promrzli, imali su želju da stanemo i u Rastokama. Stadosmo mi i tamo te vidješe naši gosti i tu raskoš i ljepotu, platili smo da vide i kako se melje domaće brašno. Nakon Rastoka, umorni ali zadovoljni krenusmo put Buševca.

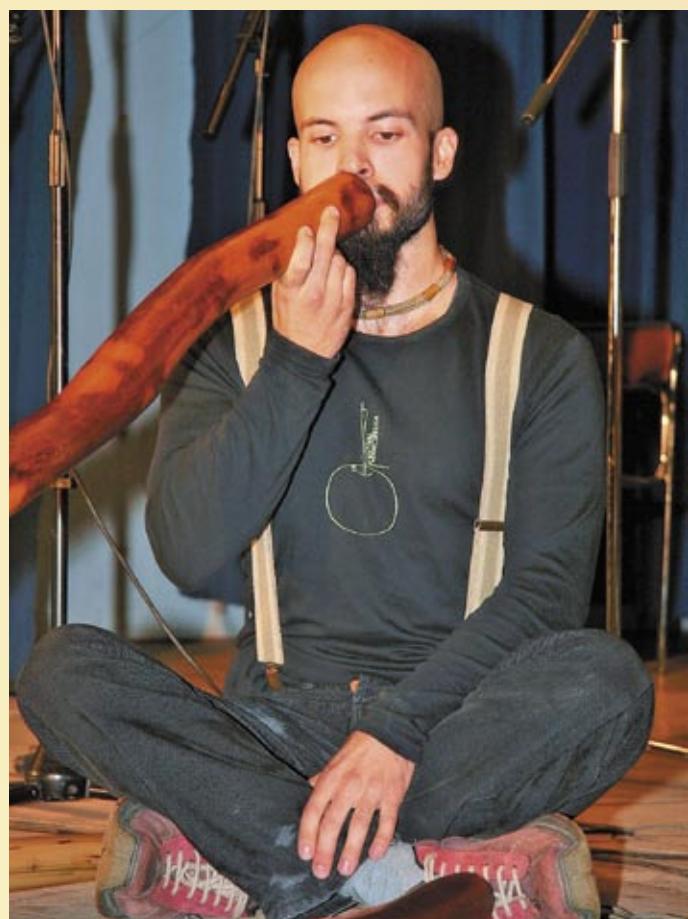
Treba znati uživati!

Večera kod domaćina i druženje sa gostima i eto ti 23 sata, a tada je već bilo vrijeme da naše goste iz Makedonije odvezemo na željeznički kolodvor jer su u 00:15 sati imali vlak za Skopje. Dudo Bedek i moja malenkost odvezli smo goste i pozdravili se sa njima uz obećanje da se opet vidimo ili kod njih ili kod nas. U ponedjeljak ujutro oko 9 h napustili su nas naši dragi i simpatični Litvanci, otisli su malo i do Beča da vide kak je tam. Oni će polako ali sigurno do svoje Klaipede u Litvi, ipak je to 2000 km, a i stariji su, svi u penziji pa im se nikam ne žuri. U životu treba znati i uživati.

Ieto prošao je još jedan međunarodni festival, tri dana prođoše ko u trenu, ali nije nam žao jer opet se nešto nije dogodilo u Buševcu. Nešto što će onima koji su bili na festivalu ostati nadamo se u trajnoj uspomeni. Neki su se opet dobro debelo naradili, neki su po običaju eskvirali, ali valjda je to tak, u našem narodu uvijek cijenimo više tuđe nego svoje. Jedino se toplo nadam da će vrijeme pokazati

da ovo što radimo ima itekako svrhe, ako ne za nas, a ono za buduće generacije sigurno.

Lijep pozdrav do novog festivala od predsjednika OSS
Buševec, Nenad Rožić

BUŠEVČANIMA NAJBOLJE KRITIKE

Među vrlo jakom konkurencijom Ogrankaši su se predstavili sa "Šokačkim kolima Sonte" i Turopoljskim mlađečkima te pobrali simpatije žirija i publike u dvorani

Ogranak „Seljačke slike“ Buševac kao najbolji sa županijske smotre koreografiranog folklora održane 30.09.2007. u POU Velika Gorica imao je čast i zadovoljstvo predstavljati Zagrebačku županiju na 14. Susretima Hrvatskih folklornih ansambala 13.10.2007. u Čakovcu. Da se ne bi sami hvalili najbolje da pročitate što o nastupu OSS Buševac misle članovi stručnog povjerenstva koji su pratili susrete:

**Gđa. Ivanka Ivkanec-zadužena za nošnje;
Šokačka kola Sonte**

Bravo! Srdačno čestitam cijelom ansamblu! Stručno-umjetničko vodstvo i izvođači su svojim scenskim nastupom sjajno predstavili bogatstvo različitih varijanti folk-

Iornog nasljeđa baranjskih Šokaca! Pažljivo promišljanje i pomni izbor visoko individualiziranog kompleta ruha - usklađenog s pripadajućim češljanjem i ukrašavanjem kose i oglavlja, odgovarajućim nakitom („zrnje“, „novci“) i nadasve vrijednim prikazom različitih načina obuvanja, odnosno nazuvanja obuće na bosu nogu - odlično su poduprli i sami izvođači svojim držanjem, vedrim izgledom i skladnim ponašanjem. Ostavili ste izuzetno vjero-dostojan i lijep vizualni dojam kojem priliče samo riječi pohvale.

Turopoljski mlađečki - svadbeni običaji Turopolja

I za ovaj program moj komentar može se izreći samo u superlativima vezanim za ukupni doživljaj cjeline i odlično poznavanje svakog segmenta posebice: frizura, oglavlje, nošnja, obuća, nakit, folklorni rekviziti na sceni. Bilo bi posve neumjesno ponavljanje činjenica u osvrtu na prethodni scenski program pa mi samo preostaje zadovoljstvo da vam ponovo čestitam. Bravo! Živjeli!

Gosp.Tvrtko Zebec-zadužen za koreografiju;

Od samoga početka - od pjesme prekrasne "mladenke" i dvije žene u staračkim nošnjama koje su je pratile u Šokačkim kolima Sonte, vrhunskoj koreografiji Mojmira Golemca u glazbenoj obradi Steve Borića, ta tužaljka za majkom (s pripjevom Majci Božjoj) pokazala je veliku vrsnoću ovog ansambla. Gajdaš uz pjesmu i kolo te nastavak uz tamburašku svirku, ples u trojkama, ranče, tandora, te na kraju kolo - sve je bilo stilski besprijeckorno izvedeno, smireno, elegantno, a istovremeno veselo, snažno, "vrckavo", u predivnim nošnjama, urednim i s puno detalja, užitak za sva osjetila!

I druga koreografija na samom kraju programa, Turopoljski mladečki, pokazala je veličanstvenu moć Ogranka, rezultat dugogodišnjega vodstva Mojmira Golemca, voditelja i koreografa, koji uz razumijevanje i dobru suradnju s vodstvom i članovima Društva već godinama uspješno pljeni pažnju i skuplja uspjehe na svim nastupima. Samo Buševčani mogu izvesti svoje mladečke tako kako su ih i

ovaj put izveli. Nije se mogao zamisliti bolji kraj susreta. Čestitam svima!

Gosp.Mihael Ferić-zadužen za glazbu;

Sjajan ansambl oduševio je scenskim izgledom, koreografijom, glazbenim obradama i efektnom izvedbom. Sve glazbene točke scenske obrade Šokačkih kola Sonte bile su besprijekorne u svim vokalnim izvedbama, krasnim solima, isto takvim ženskim, muškim i mješovitim zborovima, te u svirci izvrsnog tamburaškog sastava. Tamburaši su demonstrirali profinjenu i kultiviranu svirku, uzorno su održavali pravi tempo i ukrašavali plesne melodije u najboljoj maniri bačkih tamburaša. Slušni je dojam bio cijelovit i potpun. Nije na odmet spomenuti da su u sastavu imali 2 prima, 2 A-brača, E-brač, čelo, kontru i begeš, baš onakav kakav imaju vrhunski bački sastavi, pa su zvučali punoćom kao komorni orkestar. U takvom su sastavu sve tonalitetne promjene zvučale optimalno, harmonijska je podloga bila potpuna, a dvoglasje je kao temelj naše tradicijske glazbe dominantno bilo u prvom planu u dioni-

cama dvaju primova. U bački rezervat tradicijske glazbe se ne ulazi bez vrsnih tamburaša, a ta je glazba zahtjevna u sviračko tehničkom i posebno interpretacijskom, pa i svakom drugom pogledu. Sve je te preduvjete ovaj tamburaški sastav ispunio u potpunosti. Znalački vokalni i vokalno instrumentarni aranžmani podešeni su svim vokalima i njihovim mogućnostima, a sviračima su pružili mogućnost maksimalnog korištenja svakog glazbala i zavidnog sviračkog umijeća. Pozornost je plijenila lijepa obredna svadbena pjesma, zvukom raskošni ženski zbor, te neizostavni gajdaš. U svaku je pjesmu utkano mnoštvo radosnih emocija, pa je cijelokupni ansambl za sve viđeno i slušano zaslužio samo komplimente.

Sve naprijed spomenuto odnosi se i na drugi nastup buševečkih plesača, pjevača i svirača u kojem smo slušali i gledali turopoljske pjesme i plesove u scenskoj obradi svadbenih običaja njihovog zavičaja. Brojan i perfektno uvježban ansambl stvorio je raskošnu scensku i tonsku sliku uvjerljivu u svakom detalju i cjelini. Ostao je pamtljiv prelijepi solo mladenke u arhaičnom turopoljskom napjevu, isto takav muški solo i mješoviti folklorni zbor. U cijeloj ovoj priči krcatoj epitetima treba istaći i prirodnu impostaciju, odnosno postavu glasa, umjesto one kakvu smo ranije slušali kod nekih ansambala, s nakaradnim oponašanjem pučkog pjevanja forsiranjem nazalnih i stisnutih grlenih rezonantnih prostora koji su davali karikirani solistički i skupni zvuk.

Da je danas potpuno izbrisana crta između metropole, većih gradova i ruralnih naselja, da se u malim mjestima mogu postići vrhunski rezultati ne samo u takozvanoj izvornoj prezentaciji tradicijske kulture i umjetnosti, nego i u onoj scenskoj, koreografskoj i glazbenoj obradi, zorno i nedvojbeno svjedoči primjer ovog uzornog ansambla, njegovog društvenog vodstva i kreativnih umjetničkih voditelja znalaca.

Ne možemo reći da je OSS Buševec bio najbolji na susretima jer se na državnim susretima nikada ne proglašava

najbolje društvo, ali slobodno možemo reći da prema mišljenju stručnog povjerenstva, a i prema ovacijama i reakcijama publike Buševčani spadaju među najbolja amaterska društva u Hrvatskoj, što može služiti na čest Gradu Velikoj Gorici i Zagrebačkoj županiji.

Nenad Rožić, predsjednik OSS-a

STUDENI 2007

KAJKAVCI OPET U BUŠEVCU

4. SUSRET PUČKIH KAZALIŠTA "KAJ-BUŠ" 2007.

Ovogodišnji četvrti susret pučkih kazališta kajkavskog govornog područja održan je u Buševcu u organizaciji Ogranka "Seljačke slike" Buševec, a pod pokroviteljstvom Zagrebačke županije i Grada Velike Gorice.

Publici su se predstavile četiri amaterske glumačke skupine i to: Kulturno umjetnička udruga „Zvon“ s predstavom „Na mlekari pre Mari“, Garešničko amatersko kazalište „Dile-tanti“ s predstavom „Marko Slobodnjak“, Glumišna družina „Virje“ s predstavom „Vesele žene Virovske“ te Amatersko dramsko kazalište „Sveti Križ Začretje“ s predstavom „Izbori“. Sve predstave bile su odlično prihvaćene od strane publike koja se je i ovaj put od srca nasmijala klasičnim, već bezbroj puta viđenim šalama, skećevima, scenama i to na temu ženskog tračanja i muškog pijančevanja uz klasičnu temu novac, seks, sapunice, uz običaje kraja, izbore i zamršene međuljudske odnose. Bitno je da su glumci pokazali volju da barem putem nastupa na "daskama koje život znaće" prenesu malen dio kulture kraja u kojem žive, ako ne po svijetu, onda barem po Hrvatskoj. Nemojmo se zavaravati, ma koliko nam se njihova gluma možda ponekad čini (pre) jednostavna, (pre)naivna i (pre)obična, sigurna sam da su oni mnoge sate proveli vježbajući namijenjene uloge i nastojeći se nama, publici, prikazati u što boljem svjetlu. Kao što veliko putovanje počinje malenih korakom, tako i velike predstave nastaju učeći se i glumi, i scenskim izričajem i sitnim gafovima puput nekontroliranog smijeha i na malim predstavama. I zato svaka čast glumcima-amerima koji su se pobrinuli da publika uživa.

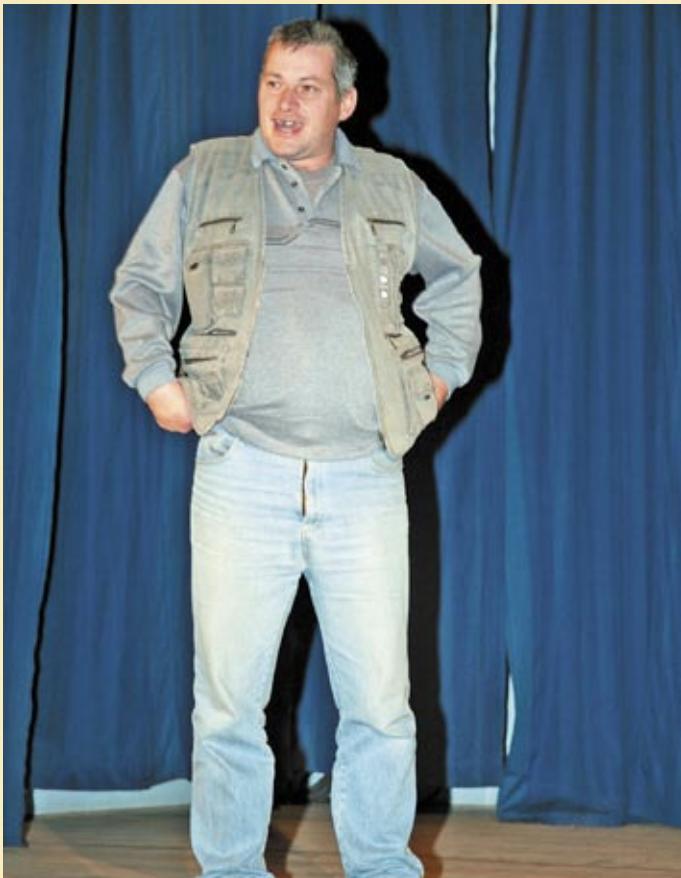
O predstavama....

A naši glumci-amateri iz Kulturno umjetnička udruga „Zvon“ s predstavom „Na mlekari pre Mari“ pokazali su

da seoske žene iako prodaju mlijeko i imaju probleme s nadzornikom kvalitete mlijeka, još uvijek stignu pogledati i pokoju sapunicu. Autor i režiser ove predstave je Nada Janković. Ante Koren je bio jedini glumac u predstavi Garešničkog amaterskog kazališta „Diletanti“ gdje je izveo monokomediju o razvojačenom branitelju i njegovom životu.

U čak 30. minuta ispričao je klasičnu hrvatsku priču o klasnim razlikama, poštenju, nezaposlenosti i časti. Autor i režiser predstave je Tomislav Čaisa. Glumci iz „Virja“ su u „Veselim ženama Virovskim“ prikazali prerađeno djelo Williama Shakespearea (original: Vesele žene Windorske). Predstava govori o učitelju Florijanu (Željko Zalar) koji pokušava dovesti pošten obraz gđe. Katarine (Vesna Stružan) i Margarete (Mihaela Hapavel) na kušnju, a sve u svrhu bogaćenja. No, kao i svaki naivan muškarac, nasjeo je na luckaste spletke udruženih navedenih gospoda, uz opasnosti od prebijanja od strane njihovih muževa. Autori i režiseri ove predstave su: Đurđica Krčmar, Mihaela Hapavel, Mirica Pankarić i Vesna Stružan. Zadnja predstava KAJ-BUŠ-a bila je predstava „Izbori“ Amaterskog dramskog kazališta „Sveti Križ Začretje“ koja je u pravo vrijeme podsjetila publiku i potencijalne glasače na što su sve spremni lokalni političari koji u gostionicama rješavaju izborne i sve ostale probleme. Ova predstava također govori i o ravнопravnosti spolova, pa stoga nije loše podsjetiti se na činjenicu da su sve žene i svi muškarci ravнопravni. Autor predstave je Marija Mihovilić, a režiser: Ivanka Bokor. Poslije službenog dijela predstava, fešta je nastavljena uz iće, piće i dobar štimung u vatrogasnem domu, a sudionici KAJ-BUŠ-a su komentirali ovaj kazališni maraton, razmjenili dojmove, adrese i zabavili se uz tamburaše Ogranka „Seljačke slike“ Buševec.

Jasmina Bobesić

Nenad Rožić, predsjednik OSS Buševec - „Nagrađeni trud i rad“

“Ovu manifestaciju smo pokrenuli prvenstveno kako bismo očuvali naš kajkavski govor i da bismo potaknuli druga amaterska kazališta da njeguju svoje običaje, kulturu i govor svoga kraja. Društva su prikazala dio svojeg života iz prošlosti i sadašnjosti svojega kraja i na taj način ih sačuvali i otrgnuli od zaborava. Drago mi je da su se posjetitelji odazvali u ovako velikom broju. Iako su predstave trajale malo više od 3 sata, sudeći po reakciji publike, isplatio se odgledati sve predstave do kraja. Vidimo se i slijedeće godine u Buševcu!”

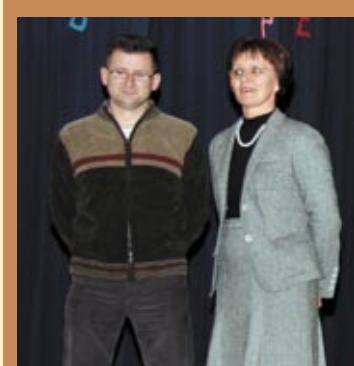
PROSINAC 2007

SVETI NIKOLA U BUŠEVCU

KROZ 'ZAČARANI VRT' DO BUŠEVCA

Iz vrta se pojavio starac sjede brade, ogrnut zlatnim plaštem i velikom kapom na glavi. U dvorani je na čas nastao muk... Otvorenih usta djeca su promatrala dolazak Sv. Nikole

Dvorana Doma kulture u Buševcu bila je i ove godine na sam blagdan Svetoga Nikole premala za sve mališane koji su došli kako bi u veselju dočekali lik svoga najdražega sveca. Naime, članice i članovi Društva žena Buševac i Ogranka seljačke slike Buševac i ove su godine pripremili doček Sv. Nikole za brojne mališane, koji su taj dan i iz okolnih mjesta došli kako bi dočekali svoga darovatelja. Znali su da ih on ni ove godine neće razočarati. Druženje je započelo predstavom «Začarani vrt» u izvođenju glumaca

Marija Robić, predsjednica DŽB - Puna vreća svetog Nikole

«Drago nam je da smo i ove godine okupili ovoliki broj djece na dočeku Sv. Nikole i tako ih «vratili» u svijet mašte i igre. Zahvaljujemo se i odraslima koji su prepoznali cilj ovakvih okupljanja, a to je prije svega pružanje pomoći potrebitima. Vjerujem da je najljepše, barem bi tako trebalo biti, kad vas preplavi osjećaj da ste svojim malim činom dobrote i ljubavi, pomogli nekome u nevolji. Zahvaljujemo se i članovima Ogranka seljačke slike Buševac, koji su omogućili održavanje ove lijepе predstave za našu djecu. Ne smijemo zaboraviti ni naše vjerne sponzore, koji su svojim prilozima omogućili da vreća Sv. Nikole bude puna poklona.» I na kraju, nadamo se da nismo ni ove godine razočarali Svetoga Nikolu, te da će se i slijedeće godine na svome putu, na kratko zaustaviti u našem Buševcu.

Gradskog kazališta Sisak, Kristalna kocka vedrine. Predstava ima vrlo važnu ekološku poruku, te nastoji ukazati djeci kako igrom i maštom, koristeći najjednostavnije i naizgled nezanimljive predmete, možemo svakodnevnicu pretvoriti u uzbudljivu avanturu. Glumci su iz odbačenih i nepotrebnih stvari sastavljeni lutke, udahnuli im jedan novi život, te su kroz njihovu osobnost uveli djecu u svijet zamišljenog i začaranog vrta. I upravo iz tog «vrtića» pojavio se starac sjede brade, ogrnut zlatnim plaštem i velikom kapom na glavi. U dvorani je na čas nastao muk. Otvorenih usta djeca su promatrala dolazak Sv. Nikole. No tišina nije trajala dugo. Čim je Sv. Nikola pozdravio mališane i pozvao ih da mu nešto otpjevaju ili od recitiraju, na pozornici je nastala gužva. Svaki je nastojao što bliže priči i dotaknuti plašt Sv. Nikole. Nakon uvodnog oduševljenja, djeca su se

vratila na svoja mjesta u krilo mame, tate i poneke bake, koji su zajedno sa svojom djecom uživali u predstavi, a članice Društva žena pomogle su Sv. Nikoli, kako bi svako dijete dobilo zaslужeni poklon. Kao i svake godine do sada, ni ovaj puta djeca nisu zaboravila svoje nepoznate prijatelje. Prilikom dolaska na doček Sv. Nikole, djeca su oduševljeno donosila pune vrećice igračaka i odjevnih predmeta, namijenjenih ove godine za djecu o kojima brine Udruga udomitelja djece i starijih osoba iz Siska, te za djecu smještenu u Kliničkom bolničkom centru Rebro u Zagrebu. Sakupljene su znatne količine odjeće, obuće, igračaka, slikovnica i slatkiša i iskreno se nadamo da ćemo barem malo razveseliti one kojima su prikupljene stvari i namijenjene.

Marija Robić, predsjednica DŽB

MINI TURNEJA

GOSTOVANJE U MAĐARSKOJ, SLOVAČKOJ I AUSTRIJI

Božićni koncert izvesti tri puta u tri dana i to u tri različite države, i još se k tome zabaviti, to je slično jedino nama – OSS Buševec. Na prvi pogled neizvedivo, ali da krenemo redom.

07.12. – Petak, jutarnji sati, 51 član OSS-a Buševec se utrpava u autobus Autoturista iz Samobora. Za divno čudo, sve je stalo, i nošnje i instrumenti i pokloni i «putno» i privatni koferi. Krenuli mi u 7,15 sati put Mađarske – Šoprona – Koljnofa. Put je protekao dobro osim kaj su nas Mađari na svojoj granici držali duže od vure vremena (ipak su oni u Europi a mi tek ulazimo). U kišoviti Šopron smo stigli oko 14,00 sati, ekipa je dobila vuru i pol za šetnju i šoping, nakon čega smo otišli u Koljnof. U restauraciji «Levanda» nas je dr. Franjo Pajrić rasporedil gdje će tko biti smješten. Presvlačenje, zatim prvo otpjevamo tri pjesme za njihove penzionere u Domu kulture Koljnof (17,00 sati), a potom nastup u crkvi Sv. Duha u Šopronu (18,00 sati). Prekrasna malena crkva, isto tako malo gledatelja (šteta), izgleda da su naši domaćini iz Koljnofa opet zakazali. Mi smo bez obzira na malen broj publike nastup odradili dobro i to cijeli. Nakon nastupa povratak u Koljnof,

presvlačenje i večera u «Levandi», za neke slijedi zasluzeni odmor, a neki se nastavljaju zabavljati do sitnih jutarnjih sati.

08.12. – Subota: Ujutro se nismo trebali prerano ustajati jer smo kretali za Bratislavu tek u 09,00 sati. Ingrid nam je organizirala pratnju za daljnji dio puta, tako da je s nama kao vodič išao Luka – apsolvent koji u Koljnofu uči djecu Hrvatski jezik. U Bratislavu smo stigli nešto prije 11,00 sati, kako je naš službeni vodič kojeg smo imali dogovoreno za Bratislavu kasnio (imao je drugu grupu), dali smo ljudima slobodno do 13,00 sati, kada je bio predviđen ručak. Nakon ručka slijedi proba u Jezuitskoj crkvi – krasna velika crkva, ali zbog akustike teška za pjevanje. Kako je crkva u samom centru grada, odmah poslije probe smo se još malo prošetali po gradu. Oko 18 sati smo krenuli put našeg veleposlanstva, a dok se mi vozimo, gosp. Heruc (onaj vodič od maloprije) koristi priliku i upoznaje nas s Bratislavom. Hrvatsko veleposlanstvo u Bratislavu smješteno je na prekrasnom mjestu (kao da ste na Pantovčaku), vidi se cijela Bratislava, a vila u kojoj je smješteno veleposlanstvo je još ljepša. Prekrasno uređena iznutra i izvana,

s puno prostora. U Veleposlanstvu su nas dočekali veleposlanik g. Tomislav Car i gđa. Jadranka Bošnjak, koja je organizirala sve vezano uz naš nastup u Bratislavi. Uz piće dobrodošlice, slijedi oblaćenje u nošnje i ekipa je spremna za još jedan Božićni koncert. Spuštamo se z brega u sam centar grada i u 20,00 sati počinje koncert. Crkva je puna, što naših Hrvata koji žive u okolnim mjestima, a još više Slovaka i predstavnika drugih veleposlanstava. Redaju se pjesme, publika uživa i sve nagrađuje srdačnim aplauzom, skoro zaboraviv prije početka koncerta naš Veleposlanik predstavlja Ogranak na hrvatskom, slovačkom i engleskom jeziku (svaka čast), a podijeljeni su i letci gdje je ukratko napisano o nama i sve pjesme koje izvodimo (na hrvatskom i slovačkom). Tako se odrađuje priprema koncerata i zato zahvalu upućujemo našem veleposlanstvu u Bratislavi i poruku drugim veleposlanstvima neka se slobodno ugledaju u svoje kolege iz Bratislave.

Koncert je bio izvrstan i zato je nagrađen velikim aplauzom, na kraju i čestitanjima i rukovodstvu, ali i pojedincima koji su pjevali. Povratak u Veleposlanstvo, nošnje u kofere, civilku na sebe i slijedi ugodni domjenak u Veleposlanstvu. Tu smo si za gušću još malo otpevali za Veleposlanika, ali i za sebe, tako da je atmosfera bila izvrsna. Uručili smo poklone našim domaćinima uz riječi zahvale, a od Veleposlanika smo primili velika čestitke na izvrsnom koncertu. Ostali bi mi u Veleposlanstvu do jutra (jer bilo je piti koliko hoćeš), ali smo dogovorili smještaj u Čunovu i Devinskom Novom Selu. Pola ekipa je smješteno u Čunovu (27 osoba), a pola u

Devinskom (25 osoba). Neki su prešli na odmor i spavanje, a neki opet na lumpanje (Bože moj, nismo svaki dan u Slovačkoj).

09.12. – Nedjelja: Jutro rano se trebalo zbuditi jer se iz Devinskog kretalo u 07,00 sati, a iz Čunova u 07,30. Trebalo je do 09,00 sati biti u Beču. I bili smo mi u Beču do devet, ali tam pak nemreš nigde najti mesta za parkirati autobus, pa nas je skipal najblize kaj more blizu prostorija KUD-a «Kolo – Slavuj» iz Beča. Oni su nam bili domaćini u Beču, odmah smo se morali presvleći i spremiti za koncert koji je bil predviđen za 10,30 sati u crkvi «Am hof» do koje smo išli pešice jedno 2 km. Ta hrvatska crkva u Beču, koju vodi pater Vrdoljak je velika i tam stane sigurno prek 1000 ljudi. Crkva je bila puna puncata, ali vidi se da ljudi nemaju kulturu slušanja koncerata, jer su se za vrijeme koncerta (30 min) prešetavali, obavljali druge posle (ispovijedali, pričešćivali ...) i tak. Mi smo iako već oslabljeni zbog bolesti (viroze) i umora koncert odradili tehnički dobro, ali bez one pozitivne energije koja inače prati naše Božićne koncerte. Moremo slobodno reći, kakova publika takav i koncert.

Vraćamo se u prostorije KUD-a «Kolo – Slavuj» gdje su nam domaćini pripremili ručak (odojak je bil odličan), nadam se da ćemo se članovima KUD-a «Kolo – Slavuj» moći odužiti na način da mi njih ugostimo kod nas u Buševcu. Slijedi razgled Beča po laganoj kišici i njegovog poznatog «Božićnog sajma» i oko 17,00 sati krećemo za Buševac. Put nas vodi kroz Koljnof (moralni smo ostaviti Ingrid i Luku) i dalje do lijepa naše Hrvatske.

Po mom osobnom sudu, mini turneja je bila lijepa, malo naporna, ali i zabavna. Da smo neke stvari mogli i drugačije napraviti vjerojatno i jesmo, ali još uvijek nismo vidovitni i nemamo ugovor s Bogom da sve idealno napravimo i još k tome naručimo vrijeme kakovo bi nama pasalo. Pojedinci kojima je već zadnji dan bilo naporno moraju ubuduće shvatiti i računati da nas na turneji ima 50 i da su zajednički interesi i dogовори ispred privatnih problema. Stavimo li te sitne problemčice na stranu, možemo reći da su oni koji su željeli mogli uživati u onome što im se pružilo, a vjerujem da je takovih na putu bila većina.

Lijep pozdrav od Vašeg predsjednika

Nenada Rožića

41.GODIŠNJA OGRENKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

TAMBURAŠI U KRIŽU

STIGLI SMO I DO IVANIĆGRADA...

FOLKLORAŠI U SRCU ZAGREBA

Više od 1000 turopoljskih folkloraša prikazalo je u nedjelju, 16. prosinca, ljepotu plesnog i pjevanog izričaja na Trgu bana J. Jelačića

U organizaciji Zajednice kulturno-umjetničkih udruga 16. prosinca iz Turopolja je krenuo poseban Turopoljski adventski vlak, u kojeg su se na nekoliko stanica ukrcali brojni folkloraši i tako udruženi stigli uz pjesmu i svirku do Zagreba. Formirana povorka, predvođena Turopoljskim banderijalcima i kočijama kretala se uz pjesmu Praškom ulicom, koja je samo zbog turopoljskih folkloraša bila zatvorena za promet. Opskrbljeni košarama s okrijepom, kako se nekada i odlazilo u Zagreb, gorički su folkoloraši svojim nošnjama plijenili pažnju svih prolaznika i uveseljavali ih dijeleći kvalitetne jabuke koje je za tu priliku donirala gorička Udruga voćara.

Ples na ulicama

Predviđeno programom, dio folkloraša nastupao je na Trgu bana J. Jelačića, a dio na Cvjetnom trgu. Potom je uslijedila zamjena grupa i lokacija, dok su istovre-

meno spontano članovi brojnih KUD-ova zastajali u Bogovićevoj ili, pak, u Oktogonu dijeleći jabuke, pjevajući i plešući turopoljske drmeše i polke. Centar Zagreba disao je s Turopoljcima i za Turopoljce koji su brojnim Zagrepčanima podarili ples i pjesmu kako bi im uljepšali adventske dane.

Nema zime

Iako je zrak mjerio minuse Celzijusa i lagano je padao snijeg, nitko se nije bunio na hladnoću. Bilo je zima, kažu sudionici, ali ples je zagrijao noge, pjesma je zagrijala srca, a zajedničko druženje toliko je lijepo da se i ono malo hladnoće koja je ostala jednostavno zaboravilo. Povratak vlakom do Velike Gorice i Turopolja odisao je zadovoljstvom i vedrim notama, koje su se čule i po silasku na velikogorički željeznički peron. Uz napomenu kako ovakvih zajedničkih druženja treba biti više, predsjednik zajednice KUD-ova Vlado Šarkelj, na kraju je obećao kako će u budućnosti pokušati organizirati odlazak Turopoljaca u druge gradove Hrvatske.

Elizabeta Stipetić, KUD Stari Grad, Lukavec

BLAGDANSKO OZRAĆJE

BOŽIĆNI KONCERT 2007.

Najdraži nastup Ogrankaša, Božićni koncert, održan je u subotu, 29.prosinca 2007. u 19,30 sati u kapelici Sv.Ivana Krstitelja u Buševcu. Repertoar, već prepoznatljiv, obogaćen je sa nekoliko novih pjesama, a izvođači su brojniji i bogatiji za niz prekrasnih mlađih glasova članova koji su nam se priključili iz mlađe grupe.

Pred prepunom kapelicom u program su nas uveli Marko Robić svirajući dvojnice i Verica Pribanić čitajući odabrani adventsko-božićni ulomak stare turopoljske lirike, čiju izvedbu je popratio efektni scenski ulazak 60-ak članova vokalne i tamburaške grupe. Prva pjesma, Isusova rosa, pokazala je spremnost i želju pjevača da svim srcem otpjevaju sve što su pripremili. Poslan je angel Gabrijel, nova pjesma koju su u duetu Marina Dragila i Martina Klarić, izvele tako nježno da su kod mnogih u publici izmamile suze. Nakon pjesme Tičice lepo spevaju Lucija Dragila i Vanesa Petrac su pročitale svoj ulomak iz naše starine, naravno na kajkavskom, a za vrijeme čitanja Marko Robić je pripremio (napuhao) „turopoljske dude“ (vrsta gajdi) sa kojima je pratilo pjesmu Na salašu kod Betlema u kojoj dominiraju muški glasovi. Slijedila je pjesma Dobar ti večer gospodar, koju niz godina izvodimo u različitim varijantama, a u ovoj izvedbi nizale su se kitice koje su započeli muški, pa ženski prvi glas, a

najviše se istaknuo solo Matee Kovačević. Nakon pjesme Poslužajte si vezda, prostor pred olтарom je bio za članove KUD-a Stari grad Lukavec, koji su, kao gosti sa tri pjesme (Doletel je jangel z neba, Sklopi blage očice i Čestit svjetu) uveličali naš koncert. Matea Kovačević i Branislav Katulić, Sanja Bobesić, Matija Detelić i Marija Robić su tijekom programa pročitali pripremljene tekstove starih pjesama. U pjesmi Kad Djeva Boga rodila kao solisti istaknule su se Sanja Pribanić i Vanesa Petrac, a vokalno zahtjevnu uspavanku Spavaj, spavaj djetiću, svojim anđeoskim solom ukrasila je Maja Kovačević. Slijedile su Ča mora to biti, Spavaj mali Božić i nova četveroglasna ženska pjesma Andđeli zibaju Isusa. Crkvene pjevačice Marija Kovačević, Marica Katulić, Marica Založnik, Barica Katulić, Barica Robić, Katica Detelić, Katica Veg i Verica Starčina počastile su nas otpjevavši dvije prelijepе stare božićne pjesme Danas se čuje događaj novi i Neba dvorani. Publiku je njihovu izvedbu nagradila gromoglasnim pljeskom, a crkvu je ispunio nježni glas, kao s neba pjevajući uspavanku Oj djetešće moje draga. Utihnuli su svi u crkvi uživajući u lepršavom glasu Snježane Lučić koja je na crkvenom korošu pjevala malom Isusu i svima nama. Zišla, zišla je – pjesma koju često i sa voljom izvodimo na nastupima u božićnim danima, a za kraj smo izveli omiljenu pjesmu Amo nebeski anđeli. Svoje oduševljenje ovim koncertom publika je pokazala velikim pljeskom, kojim je jasno dala do znanja da

smo, osim dobro naučenog pjevanja i sviranja dali i srce i dušu. Predsjednik Ogranka „Seljačke soge”, Nenad Rožić nije skrivač zadovoljstvo našim nastupom. Zahvalio se svima zaslужnima - gostima iz Lukavca, našim ženicama, voditeljima Stevi Boriću, Mojmiru Golemcu, a naročito najzaslužnijem voditelju vokalne grupe Draženu Kurilovčanu, a naravno i svim tamburašima i pjevačima. Zahvalio je svima u publici kojima smo pjevali, a naročito župniku vlč. Đuri Saboleku, koji je sa kapelanom Miroslavom i đakonom Ivanom pratnio naš koncert. Velečasni Đuro Sabolek je kao i uvijek na kraju rekao koliko cijeni naš rad, našu pjesmu, našu starinu i uputio čestitke za ovaj koncert te nam poželio da nikad ne zaboravimo stare pjesme, ali da ih pjevamo i na nedjeljnim misama. Po običaju velečasni je poželio još jednom čuti ...Anđele..., što smo mi nakon izvedene zadnje pjesme U to vrijeme godišta s veseljem i otpjevali.

Marija Robić - Maca

KRAJ GODINE

KRAJ GODINE

DOMJENAK NAKON BOŽIĆNOG KONCERTA

GLUMCI

USUSRET NOVOJ PREDSTAVI PUČKOG KAZALIŠTA

«BREZA» U BUŠEVČU

Za hrvatsku književnost i kulturu, posebno našu kajkavsku, «Breza» Slavka Kolar je absolutna klasika. Djelo je na istoj razini kao i «Balade Petrice Kerempuha» Miroslava Krleže. Rečeno je: «kada bi se u svemir trebao poslati neki zapis, svjedočanstvo o hrvatskoj kulturi, tada bi to trebao biti A. Babajin film Breza» (H. Hribar).

Široj javnosti je malo poznato da je ta slavna pripovjetka nastala u našem zavičaju, u Vukomeričkim Goricama, a većina misli da se radnja zbiva negdje u Zagorju. Surovi seljački život u kojem se ljudi bore s kršćanskim ali i gotovo magijskim poimanjem života kao i međuljudske odnose, koji su posljedica teškog materijalnog i neprosvijećenog duhovnog stanja, Slavko Kolar je opisao dok je kao agronom radio u Hruševcu Gornjem. «Kroz suze i smijeh», kritički ali ne bahato i nadmeno, već s ljubavlju, Kolar je stvorio svoje «junake». Posebnom je pažnjom izdvojio ženske likove. Tako je opisao i djevojku Janicu, nježnu i profinjenu, «brezu među bukvama». Janica je jedan od najjačih ženskih likova u hrvatskoj književnosti. Ona je svjetlo u mraku, biće koje nadvisuje to realno ali i duhovno blato. Sve su to razlozi zašto je Pučko kazalište OSS-a

odlučilo uprizoriti «Brezu». Osim što glumci dobro razumiju mentalitet podneblja, bitno je što se baš mi osjećamo pozvani njegovati naš specifični kajkavski jezik, kojim govore i Kolarevi ljkovi.

Dramsku adaptaciju pripovjetke napisao je Borivoj Radaković, a ta je verzija teksta prikazana prije nekoliko godina u Gavelli. Za izvedbu u Buševcu, tekst je dodatno preveden na naše narijeće. (Z. Bobesić)

Bitno je napomenuti da se Radakovićeva adaptacija razlikuje od poznatog filma. U ovoj kazališnoj verziji dominiraju izvrsni dijalazi što je poseban izazov za glumce našeg pučkog kazališta. Sam tijek događanja je »izvrnut« pa se Janičin život i kobna udaja za Marka Labudana otkriva tek u drugom dijelu predstave kao posljedica buncanja tijekom njezine bolesti.

Pripreme za predstavu počele su još sredinom 2007. godine. Bilo je najvažnije pronaći mladu glumicu koja bi interpretirala Janicu. Zanimljivo je spomenuti da se Kolareva Janica prezivala Godinić, a obitelj Godinić živi u Buševcu i porijeklom su iz Vukomeričkih Gorica. Uz brojne djevojke koje su bile na audiciji za ulogu, svidjela nam se i Ana Godinić koja je doista utjelovljenje fizičkog lika Janice. Za ulogu je napokon odabrana «kuražna» Marija Čačić, već poznata kao i uspješna šahistica. Marija nije jedina debitantica u našoj verziji «Breze». Uloga zločeste Janičine svekrve pripala je Barici Kovačević koja će svoje vatreno glumačko krštenje doživjeti u jednoj od glavnih uloga. Ostale uloge pripale su već iskusnim glumcima. Tako je uloga Marka Labudana povjerena Zlatku Bobesiću, njegovog oca glumi Branko Berković, a slavnog Jožu Svetog oživjet

će Nenad Lukić. Dosadna susjeda Bara sigurno će nasmitati publiku, a za ovu je ulogu zaslužna već nagrađivana Marica Grđan.

U ostalim, ali ne manje važnim ulogama, pojavljuju se:
Jaga Labudan...Marina Vnučec
Ježovička....Lidija Majcenić
Martin Žganjer....Franjo Detelić
Štef Žganjer.....Matija Detelić
Janičina mati....Vera Pribanić
Janičin otac.....Damir Brebrić
Amerikanec.....Zlatko Vnučec
Amerikančev sin.....Ivan Robić
Nadšumar....Franjo Kos
Tamburaš.....Juraj Črnko
Tehnika.....Ivica Rožić, Mario Detelić
Inspicijent.....Karmela Janjić, Nada Vnučec
Kostimi....Ljiljana Detelić
Scenografija i rezervi.....Ivica Rožić, Nenad Rožić, Romana Rožić
Suradnja i organizacija.....Branka Zagorac, Nenad Rožić

Romana Rožić, redateljica

NAGRADA ZA KAZALIŠNA OSTVARENJA

BUŠEVČANI I NA FILMU

Film s Buševčanima dobio je 1.nagradu na Danima hrvatskog filma, a Marica Grđan dobila je nagradu stručnog žirija SKAZ-a za najbolje žensko ostvarenje u predstavi «Priča o Jobu»

Pučko kazalište Ogranka "Seljačke slove" Buševec proširilo je svoju bogatu djelatnost i na filmsku umjetnost. Nastupili su u igranom filmu "Tri ljubavne priče" redateljice i scenaristice Snježane Tribuson. Nakon što je premijerno prikazan na 16. Danima hrvatskog filma, koji su održani 14-20.4.2007. u Zagrebu, film je proglašen najboljim igranim ostvarenjem festivala. "Tri ljubavne priče" je 25 minutna crno humorna priča o tri žene koje su na različite načine zlostavljane od muškaraca. Osim glumica koje o sudbinama likova koje tumače govore direktno u kameru čime se podražava stil istraživačkog dokumentarca, u filmu se pojavljuju i "svjedoci" zbivanja. Tu nastupaju članovi Pučkog kazališta Buševec: Vera Pribanić kao majka jedne od zlostavljenih žena, Zlatko Vnučec i Branko Berković kao susjedi. U filmu se pojavljuje i Nenad Lukić kao suprug žene koja se pobunila i zbog osvete završila nigdje drugdje nego u KP domu Turopolje. Film je osvojio i simpatije gledatelja a poznati filmski teoretičar Hrvoje Turković pohvalio je nastup Buševčana posebno zbog upotrebe kajkavskog govora koji je filmu dao neposrednost. Baš taj turopoljski kajkavski jezik doživljen je kao posebna dragocjenost i u kazališnoj predstavi "Priča o Jobu" kojom se Pučko kazalište Buševec predstavilo na ovogodišnjoj 10. smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije. Predstava je uz "Ljubicu" Augusta Šenoe a u izvedbi Gradskog kazališta Jastrebarsko i "Matijaša Grabancijaša Dijaka" Zelinskog amaterskog kazališta "Zamka",

izabrana među 3 najbolje predstave Zagrebačke županije.

Odlične kritike

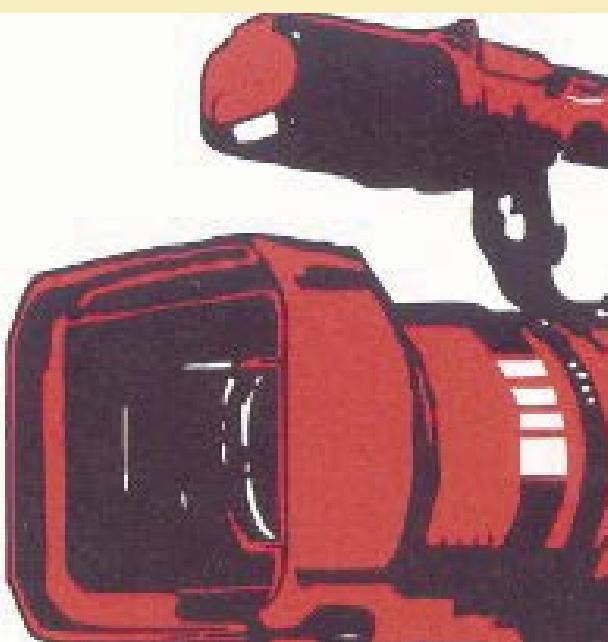
"Ova predstava potpuno je odudarala od svega ostalog viđenog na smotri", riječi su Miroslava Burića jednog od selektora na smotri.

Kazališna kritičarka Marija Grgićević u predstavi vidi inventivni izletu domenu rijetko viđenih crkvenih prikazanja na temu biblijske priče o mučeniku Jobu za koju mnogi smatraju da je bila inspiracija i za Beckettovu dramu "Čekajući Godoa". Osim priznanja za cjelokupnu predstavu /režija Romana Rožić/, nagradu za ulogu anđela u "Priči o Jobu" dobila je glumica Marija Grđan, dugogodišnja članica Ogranka „Seljačke sloge“ Buševec. U Buševcu je u pripremi i nova predstava. Riječ je o predstavi "Breza" po poznatoj pripovijetki Slavka Kolara. Radnja pripovijetke se zbiva u našem zavičaju /selo Hruševec/.

Očuvanje drvenih čardaka

Spoj kulture, umjetnosti i očuvanje kulturne baštine formula je kojom se rukovode i buduće aktivnosti Ogranka „Seljačke sloge“ Buševec. Aktivnosti u tom smjeru su se intenzivirale. Tako se spašava od propadanja jedan od posljednjih drvenih čardaka u selu Buševcu. Čardak je otkupljen od vlasnika i u tijeku su radovi premještanja kuće na zemljiste iza crkve i kazališne dvorane. Na tome se mjestu planira izgraditi etno-zadruga. O cijeloj akciji se snima dokumentarni film koji je sufinanciran od Poglavarstva Grada Velike Gorice. U filmu će se za buduće generacije zabilježiti proces dislociranja i ponovnog "sklapanja" turopoljske drvene kuće.

Romana Rožić, dipl.režiser

TAMBURAŠI

BILJEŠKA JEDNOG TAMBURAŠA

„STEVO JE CAR“

Muslim da je najbolje početi od trenutka kad sam upoznao Stevu. Prvo se nisam mogao sjetiti koliko daleko unazad Stevo zapravo vodi nas tamburaše, barem ovu moju generaciju. Tada sam našao sliku iz 1997.godine kad smo bili u Kanadi kod naših Hrvata. Bilo je to prije više od 11 godina, a ako se ne varam mislim da nas Stevo vodi i duže od tog. Možda čak i 15 godina. Čovjek je duže u Ogranku nego ja!!! Muslim da to govori o njegovoj upornosti i predanosti radu koji obavlja. Pa, kakvo je moje mišljenje o Stevi? Sav ovaj tekst se zapravo može svesti u par rečenica. Stevo Borić je istovremeno učitelj, pedagog i tamburaš. Implicitram pritom da ima fantastičnih tamburaša, no ponekad su oni svijet za sebe i jednostavno ne nalaze način

kako da prenesu svoje znanje na mlađe naraštaje. Stevo upravo posjeduje tu mogućnost da odgoji tamburaše. Da se mene pita, ja bi ga ustoliciо za doživotnog učitelja tambure u Buševcu. Mislim da još uvijek, nakon toliko godina, imam što naučiti od njega. Smatram da nisam jedini tamburaš u svojoj generaciji koji to misli i prije svega mi je drago što Stevo i dalje radi s nama kad god za to nađe vremena. Nadam se da i on uživa jednako u toj svirci kao i svi mi. Osim kad mora štapom pokazivati note mlađim tamburašima gdje trebaju svirati. Tad je lud...naravno, u pozitivnom smislu.

Ma, Stevo je car. Točka.

Siniša Lučić

Božićni Koncert Šopron Bratislava Beč 07 do 09-12-2007

Božićni Koncert Šopron Bratislava Beč

038. 10. smotra kazališnih amatera Zagrebačke županije

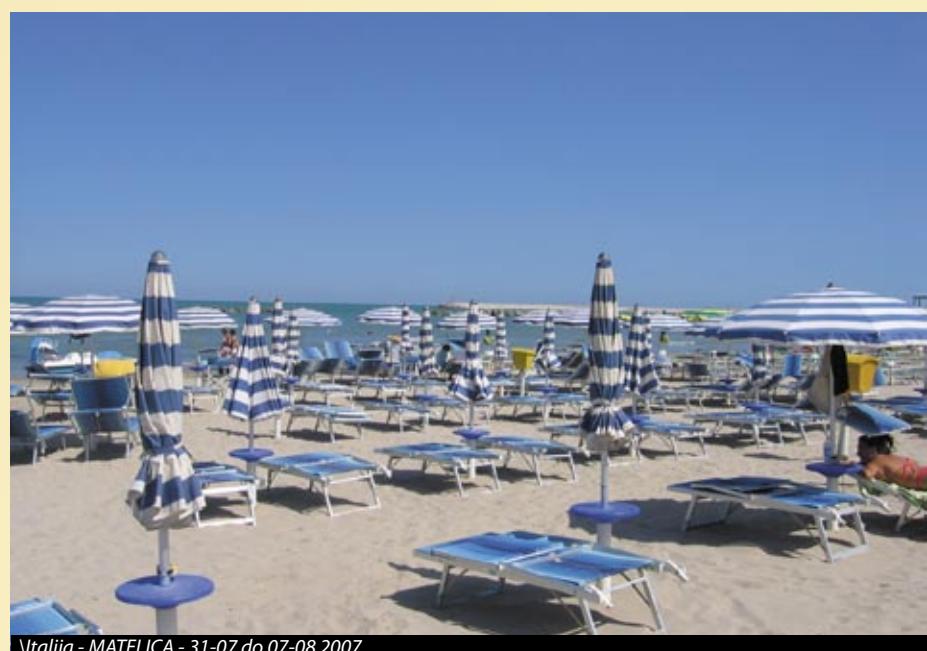
Istibanja - Makedonija 14-21-09-2007

Istibanja - Makedonija

D SVE BILI

FACE

TKO SE ZADNJI SMIJE....

Iza objektiva fotoaparata koji vjerno bilježi svako naše gostovanje, glavom i bradom, stoji naš «dvojac bez kormilara», «portal-majstor» i «ništa mi od tehnike nije strano» Emil Bobesić i Irena Rožić. Iako ih, na žalost, nema na fotografijama, obzirom da se nalaze na suprotnoj strani objektiva,

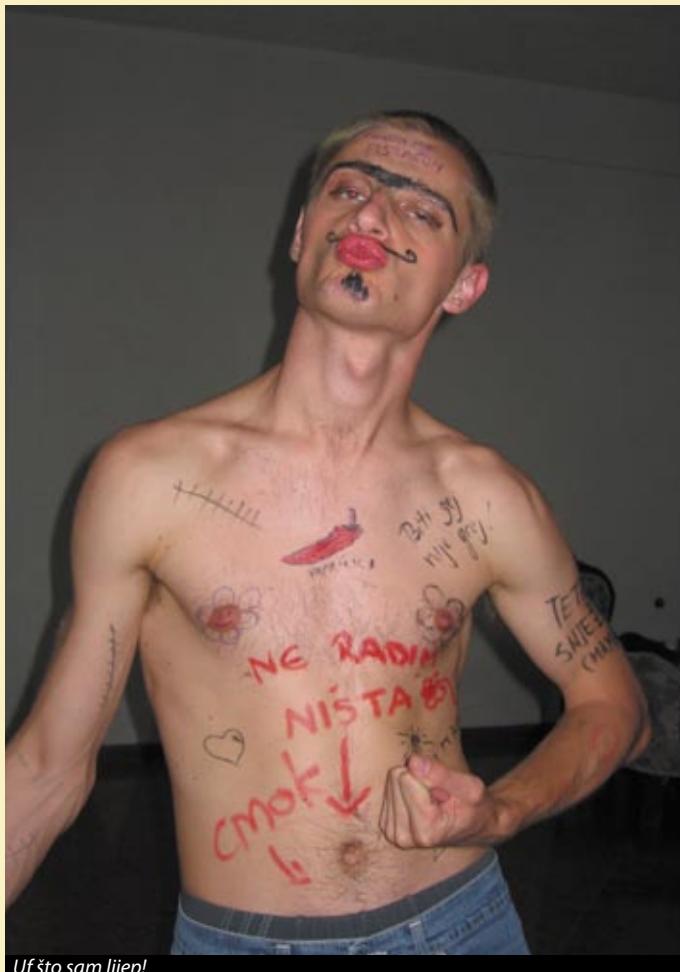
naši vjerni paparazzi svojim fotićem hvataju i nesvakidašnje situacije i lica. Ništa im i nitko ne može promaknuti i baš kad ste mislili da ste na sigurnom prišljaju vam se. Blic fotoaparata prvi je trag da su u blizini. Mislite da im se možete sakriti? Razmislite ponovo! Evo prošlogodišnjih sretnika....

Ti to meni nešto pričaš

Kaj sad ovaj Sajac opet zmišlja

Uf što sam lijep!

Šmrč...čekajte mene

41.GODIŠNJA OGRENKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

Ove cvike uopće ne skrivaju podočnjake, katastrofa!

Hop hop, jesam reko jen, dva, tri lagano. Nikad ne slušaju

Ha kojeg sam komada upecal!

Rock on, hehhehe! Oktava forever!

MMM...

Nastupi, gostovanja, smotre, putovanja, izleti i druženja gotovo uvijek završavaju isto- bogatom ponudom slastica i specijaliteta. Mmmmmm.....finoooo. Od brojnih jela i delicija rastu nam zazubice, ne znamo što bi prije dohvatali na švedskom stolu i jedva čekamo da se ohladi ta juha! Ove godine posebno nas je obradovala talijanska «Pasta»

.FINO...

i makedonski specijaliteti, no ni naša «domaća 'rana» nije kaj god. Najljepše je omastiti brk finim odojkom, zaliti kupicom vina i na vrh staviti još koju domaću gibanicu. Od maka! Ne, ne- od orejov! Ma tak je sve jedno, glavno da je nafilana. Pa da se prisjetimo što smo sve to prošle godine papali....Krenimo...Dobar tek!

PRENOSIMO IZ DRUGIH MEDIJA

AMATERI Pučko kazalište iz Buševca

Kazalištarci s dušom

■ Amateri se pojavljuju i u nagrađenom filmu Snježane Tribuson »Tri ljubavne priče«

Pučko kazalište ogranka »Seljačke sloge« iz Buševca svoju je djelatnost proširilo i na filmsku umjetnost. Nai-me, nekolicina amatera pojavljuje se u novonagrađenom filmu »Tri ljubavne priče« Snježane Tribuson.

Buševski se amateri pojavljuju u nekoliko scena, a dio radnje odvija se i u KPD-u Turopolje, smještenom tek nekoliko kilometara od Velike Gorice. Ostva-renje amatera iz Buševca mnogi su ocijenili odličnim potezom, posebice zbog upotrebe kajkavskog govo-ra koji je, ističu, filmu dao neposrednost.

Kajkavština i narodni običaji tek su neki od segmenata koje Pučko kazalište njeguje u svom 80-godišnjem radu. Pri odabiru predstave, ističu, najvažnije je publici ponuditi komične naslove i splet okolnosti u kojima će prepoznati sami sebe. Dosad su obradili i neke od najznačajnijih djela

hrvatskog kazališta, uključujući predstave poznatog kajkavskog komediografa Tituša Brezovačkog, a na daskama su često izvođena svjetski poznata djela poput Shakespearovog »Hamleta«. Posljednje ostvarenje, u režiji Romane Rožić, kojim su se predstavili na Smotri kazališnih amatera Zagrebačke županije bila je adaptacija biblijske priče o Jobu.

Specifičan način obrade smješta priču u kajkavsko okruženje. Na granici dobra i zla, profanog i sakralnog ova je predstava, prema riječima nekolicine selektora na Smotri, potpuno odudara-rala od bilo kojeg dosad viđenog kazališnog djela. Ina-če, Buševčani su poznati po obradi komedija i predstava koje se bave malim, običnim, ljudima i njihovim sva-kodnevnim problemima, stoga je rečena predstava, ističu mnogi, bila pravo os-vježenje. [A.Ka.]

ANA KATULIC

Glumci smo od rođenja, poručuju Buševčani

FOLKLOR U Buševcu održane 5. Dječje igre

Dječja mašta može svašta

Prošli vikend je u Buševcu održan susret mališana iz raznih krajeva Hrvatske. Dječje igre je organizirao Ogranak Seljačke slike, a manifestacija je ove godine okupila 300 mališana, koji su pokazali kako se nekad plesalo, pjevalo i igralo u

njihovom kraju. Posjetitelje su zabavljali pjesmama i plesovima Draganića, Istre, Slavonije i Srijema.

Posebno izmenađenje bio je slovenski KUD Javorje iz Šmartnog pri Litiji koji su koreografijom »Bu! I strah je tu!« prikazali slovenske

običaje. Tako je manifestacija poprimila i međunarodni karakter. Na pozornici u Buševcu igrali su se članovi KUD-ovi iz Illove, Svetog Križa Začretje, Rušćice, Svetog Nedjelje, Šiljakovine, Sotina, kao i društvo domaćin.

Mališani nisu propustili igrati kolo, lovice, skrivača ili »zdenca«, a djeca iz Križa prikazala su jurjevske običaje dok su ona iz FA Šiljakovina plesala istarske pjesme i plesove, koreografiju s kojom će nastupati na županiji skoj smotri folklora.

Domaćinima je, ističu, bilo važno da se djeca zabave i upoznaju s kulturom i običajima svoga, ali i susjednih krajeva - bez natjecanja i konkurenčije - predstavljajući što su naučila tijekom godine. [A.Ka.]

ANA KATULIĆ

Vjesnik, 02. svibnja 2007

PROSLAVA Ivanje u Buševcu

Ivanjskim krijesom dozvali novu gospodarsku godinu

■ Dan mesta obilježen je paljenjem Ivanjskog krijesa i gostovanjem folklornih društava

Ana KATULIĆ

Mještani Buševca u dva su dana protekloga vikenda proslavili blagdan sv. Ivana Krstitelja, zaštitnika mesta. Tradicionalno Ivanje okupilo je više od tisuću posjetitelja, koji su mogli uživati u kulturno-umjetničkom programu, a imali su prigodu i jahati na konjima, zasladiti se turopoljskim specijalitetima ili pogledati izložbe slika i etno suvenira.

»Svake se godine trudimo biti inovativni i drukčiji, a rad smo usmjerili ka očuvanju baštine Turopoljskog kraja«, istaknuo je predsjednik ogranka »Seljačke slike« Buševac, Nenad Rožić. Tako su Buševčani ovogodišnje Ivanje obilježili i otvorenjem etno-radionice.

Na dva tkalačka stana u novootvorenom prostoru demonstrirano je nekoliko tehniki tkanja narodnog ru-

ha. Voditeljica radionice Ljiljana Detelić prva je od polaznica, koja se još 2003. upoznala s osnovama i tehnikama tkanja. Radionica će biti otvorena dva puta tjedno, upisi traju tijekom cijele godine, a u njoj će se tkati narodne turopoljske nošnje za potrebe folklornog društva.

Središnju proslavu Ivanja obilježio je i nastup Pjevačkog društva »Slavuj« iz Petrinje te KUD-a »Izvor« iz Generalskog Stola, koji su prikazali svadbene običaje svoga kraja. Kako bi pozdravili staru i dočekali novu gospodarsku godinu mještani su zapalili i Ivanjski krije. U plamen i dim bačeno je svo zlo, a kad se plamen stisao mališani su preskakali krije. Naime, prema narodnom vjerovanju, svakomu tko ga preskoči dim krije osigurava obilje zdravlja u nadolazećoj godini.

ANA KATULIĆ

U plamen i dim bačeno je svo zlo, a kad se plamen stisao mališani su preskakali krije

Vjesnik, 02. svibnja 2007

RASKAPANJ

STARINE Posljednji turopo

Na ovim se daskama održala prva turopoljska

Povijesni sa četiri

■ Početkom 19. stoljeća čardak je b...

Ana KATULIĆ

Stari čardak u ulici Petrnaci u Buševcu, jedan je od posljednjih sačuvanih primjera izvornog turopoljskog graditeljstva. Njegova posebnost ogleda se u drvenoj izradi, vanjskom stubištu i dva kata, gdje je na početku 19. stoljeća živjelo nekoliko turopoljskih obitelji.

Cardak ima dugu priču
iza sebe. U izvornom obliku
je nekoliko puta mijenjao
mjesto i prevezen s jednog
kraja na drugi, a do kraja
godine završit će i svoju po-
sljednju selidbu. Uz finan-
cijsku pomoć Grada Velike
Gorice, članovi Ogranka
Seljačke sloge Buševac ot-
kupili su povijesni spomen-
ik, koji će postati prva u
nizu kuća, planiranih za et-
no-zadružnu.

Ideja o etno selu rodila se 2003., kada je nekoliko entuzijasta odlučilo na jednom mjestu skupiti povijesnu turopoljsku gradu i spasiti je od zaborava i propasti. »Moramo znati gdje su naši korijeni i tko su nam preci te sačuvati dokaze za naraštaje koji dolaze«, istaću

kao je prečišćen
Nenad Rožić.
smjestit će se u
noj školi, a u
raju postaviti
čica. Svaka p
stavlјat će pr
njeg života, gdje
se dr
sklopu izlož
stavljeni sta
narodne noš
predmeti. Pa
akademskog
tauratora Ra
ća, ovih dan
čarke.

ČARDAN

Kuća n

»Drago mi je
kao je Nikola
dio ga je, ka-
se čardak do-
gla na valjke
u unutrašnji
poslovi nisu
ne bi i kuhal-
le dok je ku-
Nikola je bio
turopoljskoj
je morao do-
»tesati luči«,
koristi i dana

JE ČARDAKA

Ijski čardak odlazi u eko selo

ANA KATULIC

ska svadba 1967.

spomenik i života

io dom nekoliko obitelji

sljednik OSS-a
ć. Etno selo
nasuprot mjes-
uz čardak plani-
i i nekoliko ku-
ponaosob pred-
rimjer nekadaš-
rada i mjesta
žala stoka. U
pe, bit će pred-
ri alati, oruđa,
ne i kućanski
od nadzorom
kipara i res-
adivoja Jovičić-
na se rasklapa-
će se dijelovi

restaurirati i ponovo sklo-
piti. Čardak je 1967. ugostio i prvu turopoljsku svad-
bu. Mlada je na balkonu če-
kala izabranika, koji je morao dokazati spremnost za
ženidbu. Svadbu u Turopolju prikazuju svake četiri
godine i buševski folkloristi, a u svečanosti sudjeluje
nekoliko stotina svatova i posjetitelja koji oživljavaju
običaje prosidbe, pogadanja
za škrinje (miraz) i tesanja luči (test muškosti)
uz izvornu glazbu i vožnju
konjskim zapregama.

a kotačima

da ga napokon odvoze jer će ovdje propasti», re-
Petrnac, koji je u čardaku proveo djetinjstvo. Izgra-
že, njegov šukundjed Đuro Robić. Prisjeća se kako
sad triput selio tehnikom »medved«. Kuća bi se di-
i vuklo bi je osam jakih muškaraca, a za to vrijeme
ostici čardaka
prestajali. Že-
re i posprema-
ča »plovila«.
i prvi zet u
svadbi, kada
kazati da zna
a tu vještina

DRVENA LJEPOTICA SV. IVANA KRSTITELJA

KONZERVACIJA I RESTAURACIJA DRVENE KAPELE SV. IVANA KRSTITELJA U BUSEVCU

Od šest filijalnih drvenih kapela koje su se u 17. stoljeću nalazile na području naše Župe, preživjela je jedino kapela Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. Upravo sada je u procesu konzervacije i restauracije. Ne samo da je jedina preživjela na području naše Župe, već uz još nekoliko spada među rijetke primjerke sakralne drvene graditeljske baštine. O njezinu povijesnom hodu možemo čitati u **POVIJESTI TUROPOLJA** sv. II. Emilija Laszowskog. Janko Barlè, vrsni crkveni povjesničar obradio je povijest Crkve u Turopolju, kao i četiri turopoljske župe među kojima i našu. Obuhvaćeno je u tom prikazu razdoblje zaključno do godine 1911. kada je ova knjiga tiskana.

O povijesti naše Župe sve do naših dana, može se cjelovitije saznati u

publikaciji: **ŽUPA POHODA BLAŽENE DJEVICE MARIJE VUKOVINA** – povijest baštine i pastoralni rad, objavljene 2005. godine. Likovnu i graditeljsku baštinu župe stručno i iscrpno obrađila je dr. Sanja Cvetnić.

Drvena kapelica Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu spomenik je kulture. Na njezinu je nužnost obnove i zaštite ukazivala i struka, ali jednako tako župnici u ranijem razdoblju kao i sadašnji upravitelj Župe, vlč. Đuro Sabolek.

Posebice je u tome bio uporan sadašnji upravitelj Župe vlč. Đuro Sabolek, te se zamolbama obraćao Ministarstvu kulture RH i nadležnim institucijama, da se što prije pomogne ovoj „umornoj starici“.

Godina 2004. značila je i svojevrsni početak ove dugo željene i nadasve

potrebne obnove. Značilo je to i pripremnu fazu u kojoj je Ministarstvo kulture RH – UPRAVA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE – KONZERVATORSKI ODJEL U ZAGREBU – Župi Pohoda BDM Vukovina, izdao Rješenje za adaptaciju, statičku sanaciju i obnovu kapele Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. Cjeloviti projekt obnove s prikazom postojećeg stanja, ocjenom stupnja oštećenja i prijedlogom sanacije izradila je ARHITEKTURA LEDER d.o.o. za GRADITELJSTVO I OBLIKOVANJE iz Velike Gorice, dipl. arh. Ivica Leder i suradnici. Prema Rješenju Ministarstva kulture RH stalni nadzor nad tijekom izvođenja ugovorenih radova vršit će nadzorni inženjer i nadležni Konzervatorski odjel putem svojih djelatnika. Nakon zakonom propisane procedure i potrebitih rješenja i dokumentacije, u travnju 2005. godine počeli su radovi. Prema rješenjima sam tijek radova planiran je u fazama, sukladno pristizanju namjenski odbrenih finansijskih sredstava.

Prvo što je učinjeno s početkom u travnju 2005. godine su radovi fumigacije, tzv. plinske dezinfekcije drvene kapelice protiv crvotočine. Prema zakonu o javnoj nabavi tijekom 2006. godine proveden je natječaj za odabir izvoditelja radova. 4.7. 2006. godine nakon javnog natječaja i pristiglih ponuda odabran je izvoditelj radova: „IVER STONE“ d.o.o. Auguštanovec 72, 10414 Pokupsko.

Članovi Povjerenstva za odabir izvoditelja:

1. gospođa Antonija Prebeg, Konzervatorski odjel Zagreb
2. vlč. Đuro Sabolek, župnik
3. Ivica Leder, projektant
4. Vesna Župetić, predstavnica Grada Velike Gorice

Prema Zakonu o javnoj nabavi: „Najpovoljnija ponuda je prihvatljiva ponuda s najnižom ukupnom cijenom“. U konkretnom slučaju to je bila ponuda izvoditelja „IVER STONE“.

Njegova ponuda bila je ova:

- ukupna cijena 535.389,50 KN
- PDV 117.785,58 KN

Sveukupno s PDV – om:

653.175,08 KN

Izvoditelj je dao i izjavu uz nadmetanje: „Izjavljujemo da smo strukovno osposobljeni i tehnički opremljeni za

KAPELE SV. IVANA KRSTITELJA U BUŠEVCU

izvođenje radova po ovom natječaju.“ I još je jedna važna izjava: „ Izjavljujemo da se sve jedinične cijene neće mijenjati do završetka radova.“

Uz drugu potrebnu dokumentaciju priložen je i popis objekata koje je izvoditelj izvodio a slični su ovom objektu. To su uglavnom kapele, crkve i etno – kuće. Ukupno 11 objekata je naveo. Konzervatorski nadzor vrši djelatnica Konzervatorskog odjela iz Zagreba gospođa Antonija Prebeg dipl. ing. arh. Nadzorni inženjer je gospodin Ivica Leder dipl. ing. arh. Financijska sredstva osigurali su:

- Ministarstvo kulture RH:
200.000,00 KN

- Vlada RH, Komisija za odnose s vjerskim zajednicama:

200.000,00 KN

- Zagrebačka Županija:

50.000,00 KN

- Grad Velika Gorica 100.000,00 KN

Za dovršetak radova trebat će osigurati za izvoditelja sveukupni iznos 653.175,08 KN. Radovi su planirani u fazama u skladu s pritjecanjem sredstava u omjeru 40% 2006. godine i 60% 2007. godine. Vanjski radovi na samoj građevini prekinuti su zbog zimskih uvjeta ali se izvode radovi u radionici (izrada vrata, prozora, okova i dr.). Građevina je primjereno zaštićena za zimski period i nastavak radova planira se tijekom 2007. godine. Tijekom 2007. godine radovi su nastavljeni prema zacrtanom planu i stručnom nadzoru.

ZAVRŠNO IZVJEŠĆE

od 14. 11. 2007. god. bilježi:

„ Tijekom 2007. godine na kapeli Sv. Ivana Krstitelja izvedena je II. faza radova sanacije i adaptacije koja se sastojala od: potpune rekonstrukcije krovišta, zvonika, krovnog pokrova, zabatnih oplata, križeva, limarije i gromobranskih instalacija. Svi radovi su izvedeni prema odobrenoj tehničkoj dokumentaciji i dodatnim uputama nadležnog konzervatorskog odjela i po njima ovlaštenim stručnim osobama.“

Na temelju ovog izvješća potписан je i ZAPISNIK O PRIMOPREDAJI RADOVA ADAPTACIJE I STATIČKE SANACIJE DRVENE KAPELE SV. IVANA KRSTITELJA U BUŠEVCU, 26. 11. 2007. godine.

„Ovim zapisnikom se utvrđuje da je izvođač radova „IVER STONE“ AUGUŠTANOVEC 72, POKUPSKO, izveo radove adaptacije i statičke sanacije drvene kapele Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu prema projektnoj dokumentaciji. Radovi su izvedeni u skladu sa navedenom tehničkom dokumentacijom i kasnije odobrenim izmjenama, te pravilima struke o kvaliteti radova i materijalima.“ Zapisnik je potpisalo pet osoba: predstavnik investitora, izvođač radova, nadzorni inženjer, konzervatorski - nadzor-osoba zadužena osoba i predstavnik grada Velike Gorice.

Slijedi postupak radova interijera za što će trebati osigurati namjenska sredstva.

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD izradio je za tu svrhu ELABORAT O ISTRAŽNIM RADOVIMA PROVEDENIM NA TABULATU IZ KAPELE SV. IVANA KRSTITELJA U BUŠEVCU.

U izradi ELABORATA sudjelovali su:

1. Orest Šuman, konzervator – restaurator
2. Maja Crkvenčić, konzervator – restaurator
3. Marta Budicin, konzervator povjesničar umjetnosti
4. Darko Ivić, viši konzervator

Uz Božji blagoslov i ovi će poslovi tijekom sljedećeg razdoblja ići željenim pravcem.

Uz ovo valja napomenuti da su Konzervatorskom odjelu u Zagrebu na restauraciju predane umjetnine. 19.4.2005. gospodinu Darku Iviću predano je Uznesenje Bogorodice ulje na platnu i Raspeće ulje na platnu. 10.11.2005. gospodinu Darku Iviću predan je Oltar Ivana Krstitelja, autor Komersteiner Ivan.

Nadamo se da će uz Božju pomoć uskoro ponovo zasjati naša konzervirana i restaurirana „starica“, drvena kapelica Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, prvotno nazvana kapelica Svetih Apostola.

Ostvarit će se napokon ono što je ugrađeno i upisano u Povelju kada se gradila nova kapela u Buševcu: „Drvena kapelica Sv. Ivana Krstitelja danas je postala pretjesna za duhovne obrede i potrebe žitelja Buševca. Valja ju nadalje njegovati, zaštititi i sačuvati kao dragocjeni spomenik duhovnosti predaka i graditeljske baštine turopoljskih drvenih crkvica.“ Upravo zahvaljujući hrastu lužnjaku, njegovoj čvrstoći ova je buševska starica preživjela do naših dana.

Ljubica Pernar - Robić, prof.

PRISJETIMO SE

KAPELICA SV. APOSTOLA

Na radost Buševčana konačno se restaurira najvrjedniji spomenik građevne kulture koji Buševac posjeduje, drvena kapelica sv. Ivana Krstitelja, poznatija pod nazivom kapelica sv. Apostola.

Otkuda ta dvojnost naziva, zapitat će se mnogi. Odgovor o tome možemo pronaći u brojnim člancima i napisima, koji su do sada opisivali tu vrijednu kapelicu. Jedan od najtemeljitim eseja objavljen je u časopisu KAJ, broj 5-6, iz svibnja-lipnja 1974. godine. U članku «Turopoljske ljetopice» autorica Đurđica Cvitanović navodi, da je kapela sv. Apostola u Buševcu primjer drvene kapele kojom se u Turopolju udomio novi tip u razvoju drvenih crkvica. Ista je kapela postala uzorkom za gradnju u post-

baroknom razdoblju, pa su uz neke manje promjene...turopoljski tesari kroz cijelo 19. stoljeće podizali drvene kapele. O povijesti kapelice opširno govori i tekst pod naslovom «Kapela svetih Apostola u Buševcu» objavljen u 2. svesku «Povijesti pl. općine Turopolje» (1910-1924) E. Laszowskog. Iz tekstova proizlazi da je prigodom kanonske vizitacije, koju je u 1668. godini obavio arhiđakon Ljudevit Vukoslavić, u zapisniku navedeno da je kapela Svetih Apostola, zaštitnika Buševca, bila u to doba ponovo podignuta ali da se po ostacima starije opreme znade da je ona postojala i ranije, jer je na zvonu urezano «SOLI DEO GLORIA, 1662» a kalež je iz 1653. godine. Navodi se također da je kapela bila drvena, dobro pokrivena, da je imala jedan oltar i sve što je

potrebno za služenje mise. Crkveni su starješine bili Matija Katulić i Juraj Detelić, a u selu su živjele još i obitelji Bobesić, Laković, Robić i Rožić. Misa se služila samo dva puta godišnje i to na blagdan Rastanka sv. Apostola i na dan sv. Tome Becketa.

Glavni oltar, za koji Đurđica Cvitanović navodi da je reprezentativno djelo, potječe iz 1696. godine. Taj je oltar zbirno jednog arhiđakona, koji je zbog toga zatražio promjenu naziva crkve. Gđa. Cvitanović doslovno kaže: «Na glavnom je oltaru navodno bila slika sv. Ivana Krstitelja. Arhiđakon Ivan Ročić krivo je shvatio patrocinij i 1857. g. naredio da se crkvica ima zvati kapelom sv. Ivana Krstitelja. Ikonografski, i po oltaru i po frizu slikanih prizora na temu Rastanka Apostola, stariji je patrocinij točniji... Friz na

svodu, sa scenama što prikazuju ras-tanak Apostola, razdijeljen je letvama na polja u kojima se po dva Apostola živahno šeću, odlično modelirani i povezani u međusobnoj artikulaciji, slikovito prikazani u prostoru...Znatno monumentalnije naslikani su likovi, polufigure Evanđelistu na stijenama svetišta sa svojim atributima: sv. Luka i sv. Marko na južnoj stijeni, sv. Matej i sv. Ivan na sjevernoj... Među Evanđelistima ističe se sugestivni lik Luke s portretno izražajno nacrta-nom glavom karakteristična obrisa nosa, lukova obrva i iscrtanih očiju, velikom šakom i dugim prstima, sav utonuo u nabranu odjeću s plaštem prebačenim oko ruke». Esej završava konstatacijom da je kapela u Buševcu postala uzorkom serije postbaroknih drvenih kapela Turopolja i Pokuplja. Laszowski u svojem tekstu početkom dvadesetog stoljeća kapelu također spominje pod imenom sv. Apos-tola, što je dolaz da je čak i nakon više od šezdeset godina poslije njezinog preimenovanja kapelica je još uvijek bila poznatija pod svojim

starim imenom. Laszowski navodi da se arhiđakon zvao Ignat Ročić, a njegovu promjenu imena kapelice komentira: «Kako mu je povjesni raz-vitak buševačke kapele bio nepoznat, dakako nije znao, da je upravo naslov «Rastanka apostolskoga» pravilan i prvobitni. No kad bi i taj morao ustupiti mjesto drugom naslovu, onda bi se kapela (imala zvati) sv. Ivana Evangj., jer je u XVII. stoljeću bila na žrtveniku...slika sv. Ivana Evangj., što posvjedočuje i to, da je na Januševu ovdje misa»

Prvobitna drvena kapela sv. Apostola očito je dakle greškom arhiđakona Ivana (Ignjata) Ročića preimenovana u kapelu sv. Ivana Krstitelja. Novo ime Buševčani ustvari nikad nisu pot-puno prihvatali, jer su sv. Apostoli bili zaštitnici sela od njegovog postanka. Sve do nedavno kapelicu su zvali po njezinom prvobitnom «Apoštolskom» imenu, čak su i ulicu, u kojoj se kapelica nalazi, često neformalno zvali Apoštolskom. Osim toga pos-tojala je u selu također stara tradicija Apoštolskog godišnjeg sajma, koji

se, kako to navodi Josip Kovačević u Bilješkama uz pripovijest «Premembra», do 1945. godine održavao na dan 16. srpnja svake godine. I Matko Peić u svojim putopisima «Skitnje», objavljenim 1967. godine, opisuje u eseju o Buševcu «crkvicu sv. Apostola» kao i svoje utiske o slikama Apostola, naslikanim «na Nebu od dasaka», a naziv kapelice sv. Apostola nalazimo u Buševcu čak i na zemljopisnoj karti Zagrebačke županije, koju je 2002. godine objavila Turistička zajednica Zagrebačke županije.

Mještani Buševca, zahvaljujući zalaganju svojeg župnika Đure Saboleka, izgradili su novu prekrasnu crkvu-kapelju sv. Ivana Krstitelja. Ne bi li sad bilo vrijeme, da se ispravi pogreška arhiđakona Ivana (Ignjata) Ročića i staroj drvenoj kapelici vrati njezin prvobitni i točniji patrocinij, a Buševčanima ponovno omogući da se barem jednom godišnje pomole svojim starim zaštitnicima «Svetem Apoštolem» u kapelici, koja je oduvijek za njih nosila to ime.

Ivan Rožić

IZ PJESENICKE ZBIRKE

STJEPAN KOVAČEVIC (1899. – 1945.)

Stjepan Kovačević bio je jedan od osnivača «Seljačke sloge» Buševac 1920. godine i njezin prvi tajnik. Bio je aktivni član Hrvatske Republikanske seljačke stranke i vodstva Dobrovoljnog vatrogasnog društva u Buševcu. Zaslužan je za gradnju «Prosvjetnog doma» i jedan je od osnivača Poljoprivredne zadruge 1939. godine u Buševcu.

Od 1925. do 1927. godine bio je načelnik upravne općine Vukovina, a na tu je dužnost bio imenovan i 1940. godine. Kao uvjerenog člana Hrvatske seljačke stranke hapsili su ga ustaše u doba NDH, a kasnije i partizani. Godine 1945. bio je odveden iz zatvora u Kerestincu i od onda mu se gubi svaki trag.

Ruža i djevojka

Među trnjem se pomoli
nježan mali pupoljak,
glavicom u crven-boji,
zelen mu je zobunac.

Svaku večer on se stišće,
s hladnoće mu srce bije.
Sakriva se među lišće,
od noćnog straha
da ne svisne.

Kad miline sunce sine,
s rose svjetla i topline,
glavicu on gore diže
ne će bit od trnja niže.

Svakog jutra on je veći,
tad ga spazi mlada seka.
Gleda njega među trnjem
da proviri željno čeka.

Čudo zbi se jednog jutra.
Glavica mu prsnu divna:
jutarnja mu snaga sunca
cijelo biće izmijenila.

Mlada djeva istog dana
u bašču se odšetala.
Iz pupoljka divna ruža
latice na cjevor pruža.

Iz snatrenja svog se prenu.
Mjesto dragog, mili Bože,
iznad trnja grimiz-ruža
za ljubav njenu,
njoj se nuđa.

Domovini

Divna li si prelijepa,
domovino naša sveta,
majke zemlje u divnom krilu
u prekrasnom šarenilu.

Prostireš se izmeđ' rijeka,
preko šumnih naših gora.
Ravan bogati se pruža
tamo sve do sinjeg mora.

Bogata si izobiljem.
Imaš sve što treba sinu.
Divna tvoja je riznica
još gotovo netaknuta.

Tko uzdignut u visinu
upre pogled u nizinu,
vidik mu se divan pruža,
te ljepote i krasote
lijepe naše domovine.

Vidi rijeka srebra žicu
što je cijelu isprepliću.
Uz tih dašak lahorića,
bistrih žubor-potočića.

Sapetoj u divnoj mreži
oaza bezbroj lijepih leži,
usred polja bogatih
i voćnjaka pitomih.

Naša sela i gradovi,
te oaze naše divne
poredane divnim skladom,
napunjene svakim blagom.

Biser-voda, što se slijeva
iz gudura naših gora
u korita potočića,
preko naših njiva, polja,
jednu pjesan sobom nosi
rijekama do sinjeg mora:
divna jesi i prelijepa
ti Hrvatska domovina.

(dne 26. ožujka 1944.)

(ožujak, 1944. godine)

IN MEMORIAM 2006 – 2007

FRANJO Blaža ČRNKO 1933 – 2006

Dugogodišnji član Društva koji je bio uključen u kulturnu suradnju sa našim sunarodnjacima u Rumunjskoj i Mađarskoj. Svojim članstvom je dokazivao da voli Društvo.

KATA Janka ROBIĆ rođena KOVAČEVIC 1919 – 2006

Po godinama života bila je najstariji član Društva. U rad Ogranka uključila se kod izvođenja 1. Turopoljske svadbe 1967 godine. Voljela je Društvo, te se veselila svakom njegovom uspjehu. Bila je majka dugogodišnjeg predsjednika Društva Stjepana Robića – Videkovoga.

KATARINA Franje ROŽIĆ rođena ROBIĆ 1934 – 2006

Po završetku rata uključila se u rad Društva i to u obnovljeni pjevački zbor. Iako je kratko vrijeme bila aktivna, svojim je članstvom dokazivala da voli Društvo

ŽELJKO Josipa KOVAČEVIC 1954 – 2007

U ranoj dječačkoj dobi uključio se u rad Dramske i recitatorske skupine našeg Društva u kojoj je proveo kontinuirano dvadeset godina, te nagrađen srebrenom plaketom za dugogodišnji rad. Sjećat ćemo ga se po nizu komičnih uloga, nasmijanog i uvijek spremnog za šalu. Bio je čovjek na kojeg se uvijek moglo računati.

CARMEN Josipa BOBESIĆ 1967 – 2007

Od rane mladosti uključila se aktivno u rad folklorne skupine Društva. Svojom vedrinom i ljubavlju prema Društvu utkala je dio sebe u Ogranak. Svojom raspoloženošću i nasmijanošću poticala je druge članove na rad. Povremenom materijalnom pomoći dokazivala je da voli Društvo i da mu želi sve najbolje.

JOSIP Josipa LUČIĆ 1928 – 2007

Dugogodišnji član koji se u rad Društva uključio 1952 godine. predstavom Vitez čudesa. U Dramskoj skupini bio je aktivan kratko vrijeme, a više se bavio društveno-političkim radom našeg mjesta

VERA Ivana HORVAČIĆ rođena ROBIĆ 1926 – 2007

Dugogodišnja članica Društva koja se rado odazivala svakoj aktivnosti koja bi pomogla razvoju Društva. Sjećat ćemo je se kao nositeljice crkvenog pjevanja pod nazivom Teta Vera.

DAVOR Ivana ROBIĆ 1954 – 2007

Bio je dugogodišnji član Ogranka koji je u radu Društva sudjelovao kad su pred njega bili postavljeni određeni zadaci (kulturna suradnja). Volio je loptu i nogomet, te je značajan doprinos dao u radu Sportskog društva Polet.

*HVALA IM
NA DOPRINOSU KOJI SU DALI NAŠEM DRUŠTVU!*

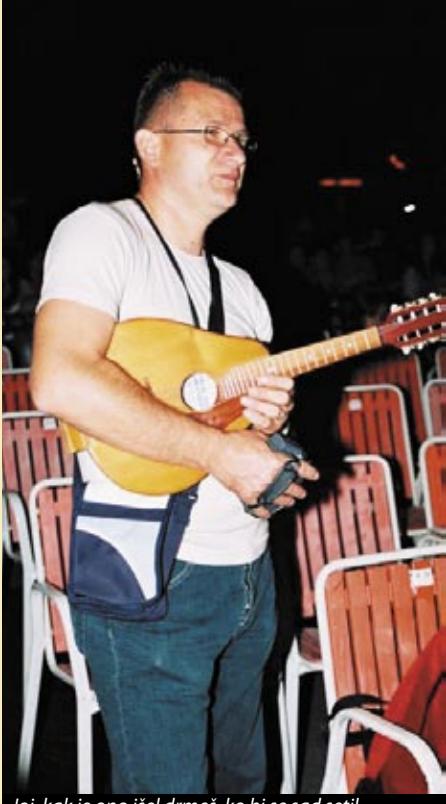

FOTO ALBUM

Opusti se i uživaj!

Bivša urednica Godišnjaka ulovila je Preca

I mi volimo sve što vole mladi

Boca vina samo za šank liniju

Žedni Mi više ne!

Bez brige, znam de ima još kad ovo spijemo

41.GODIŠNJA OGRENKA SELJAČKE SLOGE BUŠEVEC

Pazi Tica da ne proleješ, pa ni to glavoboljček direktor, to tije kvalitetno vino

Kako teku pripreme za lvanje

Eh da sam žensko

Ja sam si svoju sliku zebraš

Niste vratili nošnju Nazovite tetu Baricu

Stara garda-Franc i Blažek

Oktava- glazba za sve generacije

ZALJUBLJENJI....ZAGI

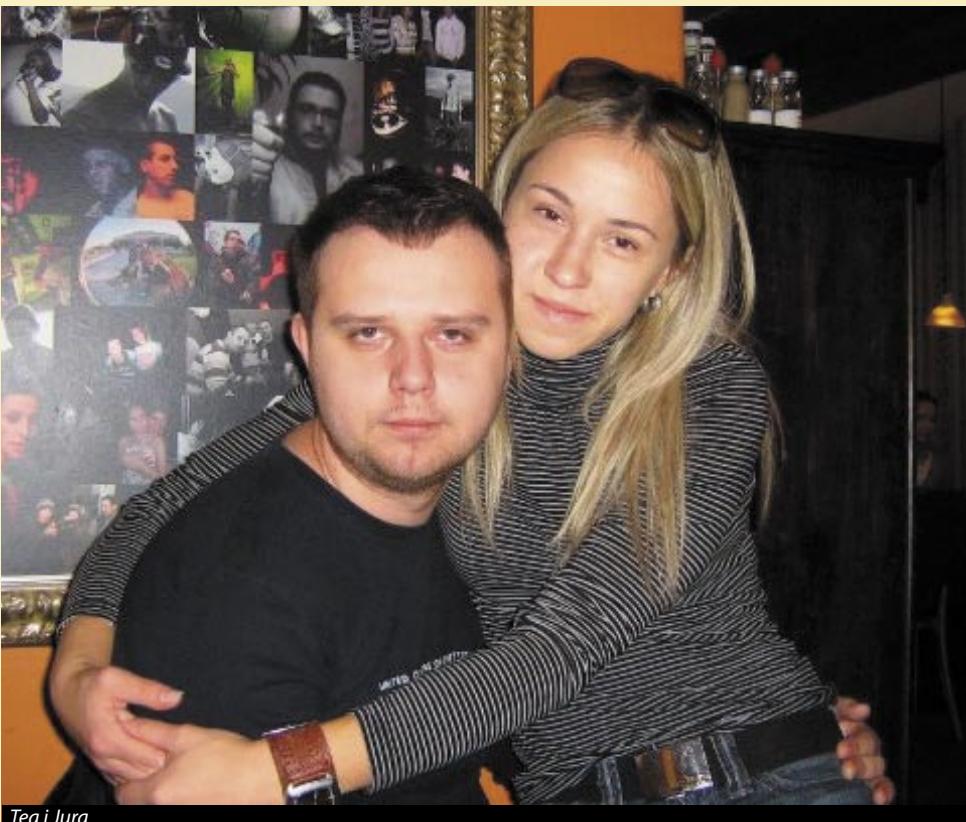
Kažu da ljubav ne poznaje granice, ni godine, sveprisutna je i nikad ne prestaje. Najčešće se rađa među bliskim prijateljima, pa je tako i u Ogranku «niklo» nekoliko parova, palo je nekoliko poljubaca i zadrhatlo je nekoliko srdaca. Evo najsetnijih i najdugovječnijih (bračnih i onih budućih bračnih) parova kojima želimo još mnogo godina ljubavi, plesa, zajedništva i druženja.

Veki i Darija

Dubravko i Mirjana Bedek

Tea i Jura

Saša i Megi

RLJENI....ZANESENI...

Siniša i Vanesa

Prec Nenad Rožić i supruga Irena

Danijel i Lovorka

